

رؤمان

كهریم كاكه

منتدی إقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

شنگال، هایئ ل من

رۆمان

شنگال، هاییل من

که‌ریم کاکه

هه‌ولییڤ - 2019

کتیب: شنگال، هایّ ل من

بابهت: رۆمان

نوسهر: کهریم کاکه

نهخشه کار و بهرگ: سهرکهوت وهلی

نۆبهتی چاپ: یه کهم - 2019

تیراژ: 500 دانه

بایی: 5000 دینار

له بهرکی نوسهر چاپ کراوه

شنگال، هایلی ل من

که ریم کاکه

چەتەرى لە ھەنجىر

لە بەرى رۆژەو دە، بە دەرگای رۆژدا ھەلدەگەپى، ئەو دەرگایە ئەسكەندەرى گەورە، لە چىاى شنگالى كردهو، وەك دەلین ھەوكەشپىو، شوین سى ئەسپەكەى وى پىو، ئەو ژنە لە گرتەى ئاسمانپو، رۆیینەكەى كتومت تاوسە، بە شنگالدا ھەلدەزەنى و دەكەوى و قیتدەبیتەو، تا گەیشتە بن چل مپرا، حەفتا و چەند جارى كەوت و ھەستایەو.

ئەو ھەموو كەوتن و ھەستانەو ھەيە لە چەند خولەكى، نيشانى
پاك دنيا درا، دواى قرتان و برينىكىدى، ژنە لە تاوسچوو ھەكە،
لە بەرى كانىي كەرسى سەركەوتەو ھە، بزر بوو، بە ديوى
مەزارەكە لە سەر دوندى چل ميرا لە شىو ھەي سۆرە دەر كەوتەو ھە.

وا ديارە، دنيا من دەبينى!

ئەو رستە بە زاريدا ھات و دريژەي بە خویندەو ھەي نامەكە

دا:

كەژى، ئەو تاوسە تۆ نەبى! دوھى شەقى من خەونەكى
ھۆسا بە تۆو ھەيت..

نامەكەي تەواو نەخویندەو ھە، پليكى گەياندى و گەياندىە
كۆتايى، ئى ئەو ھەو ھەو، لە دوا رستە ناوى خۆي نووسىبى، ناو
نەبوو، خرى نەخویندەو ھە، ھەليگرت بۆ دواي ھەلامدانەو ھە،
نووسى:

نازانم تۆ كىي، بەلام تاوسەكەي بە شنگالەو ھە..

تەواوي نەكرد، كوزايەو ھە، مۆيايل وزەي تەواو، ناولەپيكي
ھيئند توندى لە رانى خۆي دا، چەند قله زەيتوونىك لە بەركيەو ھە

دهرپه رین و غلۆر بوننه وه، ناو له پیتکی وا، نه گهر فرۆکه نه وهی
وینه که ی گرت و به دنیا دا بلاوی کرده وه، له وی مابا، سه ری
لیده شیوا و ههر له وی به سه ر سینگی شنگالدا ده که وت و ههر
پارچه یه کی ده که وته سه ر تاشه به ردی، لیدانی له رانی خۆی دا،
له شنگال ده نگیدایه وه، به لام که س نه بیست.

نه وینه گره که نه که ژتی سه ری چل میرا، نه که س، نه یزانی
له ده رگای رۆژه وه بۆ سه ری چل میرا چه ندی پیتچوو، رۆژی،
که متر؟ که س نازانی، نه وهی دنیا دیتی چه ند خوله کی بوو، ناو
بین ه و ده ست بشۆ.

کچی سه ری چل میرا، به هاییداریه وه زاری به زارکی
دیمکه وه نا، لیوی کولایه وه، به سه ری په نجه ی زیرنه قووته ی نه رم
نه رم شیلای، ژانی شکا، قله زه یتونه کانی خر کرده وه، برسی
بوو، لی شنگی جوینی تیدا نه مابوو، خستیه به پرکیه وه،
توو ره گه ی پشتی کرده وه، چه قۆ گه وره که ی ده ره ینا، خستیه
مستی و سه ری به تووره گه کرد و له ته نیشته بنه گوینی پشت
له رۆژ له سه ر پشت راکشا..

هيند ماندوو و شهكته، بيري به چ لادا ناچي، له شيوهي

ورينه، دهلي:

پيري چل چله، به قسهي توم كرد، رتي سهرى شنگالم گرت.
كپ كهوت، ديار نيه، له خوجووه، يان خهوتووه، دهسكي
چهقوكهش، وهك بلتي به كه تيرهي بنه گوئنيه كهوه به دهستيه وه
نوسانديت، پيوه نوساوه، ويدهچي خوي بو شتي
دانوسانديت، له بيتاگايشه وه به رينادات.

له ناسماني په له ههوريكي كه پرؤكهي له دووكه لي سپي
دهچي، رهنگه ههري دووكه ليش بيت و خوي له شيوهي ههري
نيسانديت، له بهري روژي په يدا بو، بو ماوهي سه رخنه وشكاني
له راستي وي راوهستا و سيبهريكي تهنك تهنكي ليكرد،
تهنكتر له سيبهري پوله په پوله.

روژ به ديوي فرههات و چوله وانيدا تهواو لاريوتوه،
سيبهري بنه دار و گابهردان دريژبوونه ته وه، له كه ليتني لك و
په لكانه وه، تيشكي روژ وهك بلتي بو وينه گرتن رووناھيي
بداتي، كه وتوته سهر روخساري.

به شیوهیِ راپه‌ری، ده‌تگوت له ده‌ستی ئالاره‌شان خۆی راپسکاندوو، هینده‌ی نه‌مابوو، نووکی چه‌قۆ له نیوچه‌وانی خۆی راجی، چاوی به ده‌وری خۆیدا گێرا، هی له خۆی که‌س به شنگاله‌وه نه‌بوو، چه‌قۆکه‌ی له زه‌وی چه‌قاند، تووره‌گه‌ی کرده‌وه، نانێک له‌وی و گۆله‌ زه‌یتوونیکی له به‌رکی ده‌رهینا، له‌تاو کولانه‌وه‌ی لیوی تا ته‌واوی کرد، زۆری برد، زه‌یتوونه‌کانی به‌رکیشی رووکرده‌ تووره‌گه‌وه، ئه‌و ساته‌ی بیرکه‌وته‌وه که پێرانه‌گه‌یشت زارکی تووره‌گه‌ بکاته‌وه و زه‌یتوونی تی‌کات، له بای غاری مستیکی لێدا و گوری کرده‌ به‌رکیه‌وه.

هه‌لکشا، که‌میکیتر به‌ چل می‌رای شنگالا هه‌لکشا، له ته‌ک پنچکی که له دووره‌وه له پیریژنیکی سه‌ر به‌ قه‌زمه‌ ده‌چوو به‌ دیار ده‌سته‌سپه‌وه دانیشتی، له سه‌ر چیچکان دانیشت، سه‌ری له شیوه‌ی گیا سه‌ئاتۆکه ده‌سوورا، چاوی له ئالی شاری شنگال ده‌گێرا، له نیوان داربه‌روویک و گابه‌ردی دیتی‌هوه، چ دیار نیه، به‌لام به‌ گوێره‌ی رۆژ و سوورانه‌وه‌ی، دلنیا بوو که

شنگال که وتۆته ئاستی که لینی ئەو دار و بەردە، روو لەوی پیتی
لی راکیشا.

برژانگی بە ئاسمانی شاری شنگالهوه گریدا، دووکه له،
دووکه لی بە لای شینی خۆ دەنوینی، بەری ئاسمانی گرتووه، تا
دی شینتر هەلده گەپرێ، شینیکی تاریک، ئەو رەنگه یه که
دەمی که شنگال نشینان بە دیتنی وی سەر و دلپان تی کده چی،
دەست بە چاویانەوه دەگرن و روو وەرده گێرن، ئەو رەنگه ی شین و
رۆرۆ و گازی مەرگی تیدا رەنگه داتەوه، ئەو رەنگه ی چەندان
پشته، له سیبەری ئەو و ئەو رەنگانه ی لهو رەنگه رەنگه دەنهوه
فەرمانی مەرگ هاتووه، که ژێ بە دیتنی وی رەنگی، هینده
رەنگه ی بە روویەوه مابوو، ئەویش پەری، دنیای له بەر چاو
تاریکتر داهاات.

چەقۆکه ی له بەر چاوی راگرت، هیند بە رقهوه تییده پوانی،
هەموو لەشی که وتبووه لەرزین، چەند جاری له لیوی
نزیک کردهوه، دەیویست، زمانی پيدا بینیت و ئەو خوینه
بلیسیتهوه که پیوه ی وشکبۆتهوه، پەشیمانده بۆوه،

بیریده که و ته وه، خوار دنی خوین له ئایینی وان ریگه پینه دراوه،
سه ری په نجهی دۆشاومژهی چهپی، گه یانده برینه که ی لیتی،
دنگه زهیتوونیکیدی خسته زاری، به دهم جوینه وه، تیچاویکی
خسته سهر چه قۆ خویناویه که و هه ناسه یه کی هه لکیتشا و له گه ل
دانه وهی:

خوین خوین ده شواته وه.

را ده بی، سه ری بۆ سه ری، سه ری بۆ خواری، به ههر چوار
لا دا دی و ده چی، چاو ده گپری، گوئی راده دیری، جگه له بهرد و
داروبار چ دیار نیه، جگه له دهنگی نهرمی هه ناسه ی خۆی چ
دهنگی نایستی، دنیا (با) شی له شنغال گرتۆته وه، نووزه یه کی
نایی، نه دی ناژه لی، بالدارای؟ خۆ شنغال به قه د سه د چیا
بالدارای هه یه، نیه، نه فرینی نه خویندنی، هیچ، که ژئی، له و
چۆله وانیه ی چیا ترسا، به لیتو له رزینه وه:

تۆ بلیتی، لیره ش ژیانیان قه کردبی!

وای گو ت و سه رتر هه لگه را، ئیره بلندا یی چل میرایه، له
قه دی دوندی که له دووره وه گه لی له گومبه زی ئیزیدیان ده چی،

لهوئى له لاي دونده كهوه چووه سهر كه قري كه دارهه نجيريكي له
بارستهي خو گهوره تری له وينه ي چتر له سهر سهر راگرتووه،
سهر كه قره كه تاخت تاخت، ده تگوت تاتي نوئيويه، تاختاييه كه
به ريني گه زى و دريوايشي به قهد به ژني كه ژى.

پشتي دا قهدى داره كه و چاوى به ناو لق و پويدا گيپرا،
پينه ده چوو زر بي، به لام چ هه نجيري پيوه نه دى، نهو شوينه ي
ليى دانيشتووه، بيريكه وتوه، ههر ده بيت نهو شوينه بيت كه
نزيكه ي هزار و پينجسه د گه زى له ناستى ده ریا بلنده، نهو
جييه يه كه لافاوه كه ي نووحي نه گه يشتى، به وه ناهيكي به بهر
گه رايه وه و ترس رهويه وه، له بهر خوويه وه:

پيري چل چله، له سهر قسه ي تو، لييره م، ناترسم، مهرگ
ناگاتى.

تيكه نانتيك و چند دنكه زه يتوونيكي خوارد، سي چوار
قومه ناوى به سهر دا كرد، تووره گه ي کرده سهرين، گابهرد
رايه خ، هه نجيري به خودا دا، دييمكه له نزيك سهرى و چه قو له

دهست و له سهر ته نښت راکشا، شنگ و تینی بیرکړنه وهی
تیدا نه ماوه، چووه تاریکایی شنگاله وه..
له گرموهوړ به ناگا هاته وه، تاو که وتبوو .

ماره ره شه که

که شتی ژیان

به شیوهیی شیواوه، نازانی زرموهۆره که له کیهه لاهه دی،
ویدهچی له ههموو لاهه بی، چیاى شنگال به قرمه و ویزه ی
گه لهك جوړه چه كوچول دهوردراوه، به دهنگیك به ئاسته م خوی
ده بیستی:

مردن ئاوخواردنه وهیه، لی کهوتنه بهر دهستان چ به
مردویی چ به زیندویی، نابی بی، ژاره و قوتنادری.

دئ و دهچی، چاوده گئیری، وئدهچی به دوائ کهندری،
 که لینه شاخی، کونی بگه پری، تا تهرمی خوی لی بشاریتته وه و
 به کس نه بینریتته وه، دهنگی تۆپان دئ، دار و بهرد ده له ریتنه وه،
 له رینه وه یهک، چ بوومه له رزه یهک به و رهنکه له رزی نه خستۆته
 شنگاله وه، له چاو گئیران ناکه وی، له و سهر بهرد بۆ نه و سهر
 بهرد، له و بن داره وه بۆ بن نه و بنه دار، نابینیتته وه، جئیه کی
 لاچه پی نه دیو، نابینیتته وه.

تۆ بلیی به دوائ جئ تهرمی خۆیدا بگه پری؟!

له پر روو له رۆژی، قیت راده وهستی، نهرم نهرم لیو
 ده جو لینی، وهک بلیی نزا بخوینی، دوائ که می، که می دهنگ
 هه لدینی:

چیا ی شنگال که شتیه که نوقم نابی..

نه وه گۆته ی سهر زاری پیری چل چله بوو، وه بیریه اته وه و روو
 له رۆژی گۆتیه وه، دوو سی قومه ئاوی خوارده وه، ویستی
 زمانی بگه یه نیتته سهر برینه که ی لیوی، گورج زمانی کشانده وه
 زاری، له چاوپرا ده خوینریتته وه، نایه ویت زمانی به لیوی پیس

بکات، ناخر له هه‌لسوکه‌تی دیاره، نهو به‌شهی لیوی که برینه
گچکه‌که‌ی پیوه‌یه، هه‌ر هینده‌ی جی ددانیکی گچکه‌ده‌بی،
به‌شتیکی پیس و زیاده‌ی بزانی، نابینی هه‌ر جارێ په‌نجهی
ده‌داتی، به‌ به‌ردی، شتی ده‌یسپرتیه‌وه، ره‌نگبی نه‌گه‌ر له
ده‌ستی، نهو به‌شهی لیوی لیبکاته‌وه و تووریه‌ه‌لدا..

ئیستا به‌ دیوی گه‌لیی که‌رکه‌سی چوو به‌ بنه‌ دار به‌رووی
که‌ هینده‌ی به‌ژن و نیوی خوی بلنده و هیند پر په‌لکه، ده‌لیی
له‌ ته‌مه‌نی نه‌ سووتانی دیتوو، نه‌ پایز میوانی بووه، له‌و
سیبه‌ره‌ چپوه‌ه‌ چاوی داوه‌ته‌ تاشه‌به‌ردان، تاشه‌به‌ردی به‌ری چل
می‌را، نهو به‌ردانه‌ی له‌ دووره‌وه‌ ره‌ش ره‌ش، کتومت به‌ری
سیرن، لی ده‌می نزیکه‌که‌ویه‌وه، سو‌ر هه‌لده‌گه‌رین، سو‌ریکی
تیرن، تاشه‌به‌رد له‌ بن روژی هه‌یقی گه‌لاویژی، ده‌تریسکیته‌وه و
تیشکان داویژی، به‌ چهند ره‌نگی ره‌نگه‌داته‌وه، گوته‌یه‌کی پیری
چل چله‌ی بیرکه‌وته‌وه:

هەر تیشکه رهنگی له تاشه بهرده کانی چل میرا، دیرۆکی که
له گپرانه وهی سنگال، سنگالی سینه برینداری زار تژی له
نالەنال.

کهژی به کهژی چل میرا کهوتوو، کهوتۆته خه یالی، به
تۆپیش ناگه پیتته وه، ئیستا کهس نازانی دیری سهر تاشه بهردان
ده خوینیتته وه، یان گۆتنه کانی پیری چل چله ده لیتته وه:

چاودی، نهو تاشه رهنگ تیره، چیرۆکی کهشتی و ماری
رهش، وشه وشه نیشاندەداته وه:

لافاوی ههستاوه، هی وا نه بووه و ناییتته وه، هه می
زه ریاکانی ده گه ل خری هیناوه، زهوی تا نزیك ناسمان ناوه، زهوی
هی له سنگال ناوله پێ و شکانی پیوه نه ماوه، زهوی سه راسهر
زه ریایه، چیا ی سنگال ناو تا سه ر شانی هاتوو، هه وکه ئاقاری
چل میرا تاقه دوورگهی دنیا یه، له دوورپا له کهشتی ده چی.

ئه ها، کهشتیی له بهری لالشه وه رووه و سنگال دی،
گه یشتی، کهشتیه وان ده ست راده شه قینیی به سی ده نگا
گازده کاته خه لکی وی ئاقاری:

ئەز نووحم، خودا رايىسپاردووم بېژمە نىگۆ، رزگار كەرى
گيانلەبەر و زىندەوەرەنم، ئەگەر ناتانەوئى، تۆو و بنەچەتان
بېرپىتەو، سوارىن..

كەسى لە سەرى چل مىرا، وا باگۆى نووچ دەداتەو:
شىنگال خۆى كەشتى، بن ناكەوئى، ئاو بگاتە ئاسمانىش
شىنگال نووم نايىت، ئىو دەبەزن..

نووچ سەر بادەدات و بادەداتەو، بەرەو جوودى بادەداتەو،
لەو رىيە كەشتى كونى تىدەبئى، كەسىش ھەست پىناكات،
مارەكە نەگەشىتبا، بن ئاو دەكەوت، ھەموو بە نووچىشەو
تىدا دەچون، مەلەك تاوس، ھەستپىدەكات، دىت لەو شىنگالەى
خۆمانەو، ماریكى رەش رادەسپىرى، مار ھىندەى بلىتى يەك و
دوو، دەگاتى، لە سەر كونى كەشتى پەپكە دەخوات و نووچ و
كەشتىنىشىنان لە مردن رزگار دەكات، ھەر لە بەر ھەندىش
مارى رەش پىرۆزە و نووچىش شىنگالى پىرۆزكرد.

كەژئى لە خويندەنەو و گوتنەوئى دىرى ماری رەش پىرۆزە
نەبووبۆو، لە تەنىشتىو خەشى ھات، تەماشادەكات،

مارینکی رهشی بهژنی دریژ، بهرهو ئەو تاشه بهرده دهخشی که
 چیرۆکی کهشتی و ماری به تیشکی رۆژی له سهر نووسراوه،
 ماره که به سهر چیرۆکی خۆیدا ئاودیو بوو، له ئاودیو بووندا،
 ناوڕینکی دایهوه، یه کهم جاری بوو، ئاوردانهوهی مار ببینی.
 راده چلهکی، بهرزه پێ ههردهستی، به لیو لهرزینهوه، به
 دهنگیکی بهرز، بۆوهی کهسی نه گهر لهو ناوه هه بی، وهلامی
 بداتهوه:

من له کویم؟ ئەوه چیه روودهات؟ خهونه، چیه؟ پیری چل
 چله له کویی؟ ..

جگه له خۆی کهس دهنگی نه بیست، پیری چل چله رهنگه
 ئیستا گهیشتیته بهههشت، یه کپی بهرهو کانیه که چوو،
 دیمکه کهی پر کردهوه، پیتلاوی له پێ کردهوه، پیتی خسته ناو
 ئاوی، ده موچاوی شووشت، لیوی کولایهوه:
 تۆ، به کانی سپی نه بی، خاوین نابیهوه.

له سهر ئەو کانیهی ده رژیتهوه گه لیبی کهرسی، زۆر شتی گۆ،
 لی دهنگی هیند نزم بوو، خۆیشی نهیده بیست، دوو سی پارووه

نانی خوارد، سەر و پرچی تەپرکەدەو، ئەوێ نەیهیشت پشکە
ناویکی پێبکەوی، چەقۆکەیی بوو، هاتەو سەرەخۆ و بە رێی
خۆیدا گەرایەو و دلتیابۆو، ئێرە مەزاری چل میرا و دوندی
چل میرایە و لە سەر قسەیی پیری چل چلە، هانای بۆ ئێرە
هیناوە، وەبیریھاتەو کە دیسان فرمانە و رەش دەوری چیا
شنگالی داو، ناولەپێکی پەشیمانی لە چۆکی خۆی دا و گۆتی:
حەیف، زوو بە قسەیی تۆمان نەکرد.

گوتەکای چەند مانگ لەو پێشتری پیری چل چلە
بیرکەوتەو، ئەوێ لە باژێری شنگالی، لە گەرەکی منارە، بە
دەوری منارەدا دەسوورایەو، منارەیی شاکاری شار، منارە
بانگەواز، ئەو منارەیی تەمەنی نووخی هەبوو، ئەو منارە
پێشتری سێزەدە چارە بەژنە زەلام، بەژنی بوو، ئەوێ زوو، جیی
چارەدان بوو، لەو منارەییەو ئێزدی ئاگادارەکرانەو لە
دەرچوونی فرمان و هاتنی لەشکری فرمانان، لەشسوکیکی
دەنگ زولال سەردەکەوتە سەر منارە، بە دەنگێک کە لە چیا
شنگال دەنگیدەدایەو:

ديسان فەرمانه، ل مه فەرمانه، گهلى عهگيد و خوش ميټرا،
رابن، خوٴ ببهستن، بهرسينگىٴ دوژمن و نهيارا بگرن..

پيرى چل چله به دهورى منارهدا دهخوليتتهوه، بوٴ كچ و
كورانى نهو ناوه ديرۆكى فەرمان دهگيريتتهوه، ههنديك
پيٴپيٴدهكهئن و وا دهبينن دين بووه، بهلام نهو گوٴناداتىٴ، ديرۆك
دهگيريتتهوه، ترس و فەرمانى دادىٴ دهگيريتتهوه:

فەرمان له ريٴيه، له سهردهمى عهيازى كورى غهنهمهوه له
ريٴيه، له سهردهمى بهدرهدينى لوٴلوٴنهوه له ريٴيه، له سهردهمى
نهبوو سعوودى موفتبيٴ ئۆسمانيهوه، فەرمان بوٴ قركردنى ئيتزديان
له ريٴيه، گهلهك باوهٲ به هاوزمانىٴ خوٴش نهكهن، ما نازانن
نهوانيش موحهد موسافيريان ههبوو..

ئيستاش له ريٴيه، كهس به هاناي ئيتزديانهوه نايىٴ، تنها
چهك و چيا، چياى شنگال، له بهر ههندىٴ راهينان له سهر چهك
بكهن، خوٴ فيٴره به چياى شنگال ههلهگهٲان بكهن و چل ميټرا
پشتيوانىٴ ههوه دكهت..

كچى به چل ميٽرا كهوتوو، قسهى نهو گه نجهى بيركهوتوه كه
ئاوا باگوى پيرى چل چلهى دايهوه:

نيرو روژى چهك نهمايه، ههر فدرمانى دژى مه دهريچى،
دنيا همى دزانى، دنيا بوته گوندهكى گچكه، له كوچو
گچكهتر، ناهيلن تشتى هو سا بقه ومى..

پيرى چل چله، له بن سميټلوه بزهيهكى تالى بو گه نجه كه كرد،
زانى كهس گوڤى ليٽناگرى، رټى ناټوميديى گرتنه بهر، كچه نهو
گرتنه شى هاتهوه بهر چاو:

نهها، پيرى چل چله، له سهر دهركاى مالى، دهلى:

كچا من، من و تو جگه له يهك و دوو، كه سمان نيه، به
قسهى مامى خو بكه، خو فيټره چهك بكه و نه گهر شتى قهوما،
بى ٽيك و دوو رووه و چل ميٽرا، خودا چه پهرهت ده دا.

كه ژى بو ماوهيى له چل ميٽرا دا برا، گه يشتهوه ناو باژيټري
شنگالى و مندالانه به دهورى منارهى شاكار، منارهى
ديروكيدا ده خولايهوه، له پهرژينهكه ناوديو ده بو، به دياريهوه
را ده وهستا و شوينه وارناسانه چاوى له سهر نه خش و نيگاره كان

رادەگرت، لىيەوۋە ھەشت سەد سالىكى شىنگالى دەخوئىندەوۋە،
دېتى گەنجى بە پىرتاۋ ھات و بە ژۆر كەوت، پاش كەمى لە سەر
منارەوۋە سەرى دەرھىنا و بە دەنگىكى حىل:
ھات، ئالارەش ھات..

لە دەنگى وى بەئاگا ھات و ھاتەوۋە چل مىرا، تەماشى
دەستى كرد، بە دىتىنى چەقۆكە ھىور بۆۋە، ھەندى سەرتر
ھەلكشا، شىنگال كەوتە تارىكى، كزەبايى فېنك فېنك
ھەلىكردوۋە، ھەستدەكات لە خوارەوۋە، دەنگە دەنگ دىت،
باوەر بە گۆتى خۆى ناكات، گەيشتەوۋە سەر گابەرد و بن
ھەنجىرەكە، شىتىكى خوارد، تىلمە پەرۆيەكى بارىكى لە توورەگە
دەرھىنا، دەسكى چەقۆكەى توند لە ناو لەپى بەست، لە
شىۋەى شەۋادى پالى داىەوۋە، لە كەلىنى پەلكانەوۋە، دوو سى
ئەستىرەى دى، دەدرەوشىنەوۋە، سەربانى خۆيانى بىرەكەوتەوۋە،
ئەو دەمەى مندال بوو، لە تەنىشت پىرى چل چلەى مامى لە
سەر پىشت راکشابوو، ئەستىرانى دەژمارد، بە دىتىنى ئەستىرانى
كەلىنى پەلكى دارەنجىرى سەرى چل مىرا، ئۆخزىنىكى بە

گیاندا هات، تا دره‌نگانی شهو وهك نهوهی چیرۆك بۆ مندا لان
بگیریتتهوه، قسهی بۆ شهوی شنگال کرد، به‌ره‌به‌یان خهوی
لیکتهوت، ده‌نگی تهنبوور نه‌با، وا زوو به‌ناگا نه‌ده‌هات.

تاتە بەرد

كزربوونەوە ئادەم و حەوا

بە دەنگى تەنبور لە خەو رابوو، سەرەتا لای وابوو لە
مالئییە و عەودالی تەنبورژەنى كۆلانئییە، تەنبور دەژەنى، لە
بەردەكە هاتە خواری، سەرى هەلبېرى، رۆژ گەشتۆتە ئاسمانى
شارى شنگالى، ئەو لا تەنبور ئەم لا تەنبور، تەنبورژەن دیار
نیە، دەنگ هەیه و رەنگ نیە، لە بايەك دەچى، هەر جارەى لە
لایى هەلبەكات، زۆر گەرا، شنگى لە بەر برا، تەنبورژەنى
نەدیتەوە، چەند جارێكیش گازیکرد:

هۆ تەنبورژەنۆ، هۆ...

وهرام له بهردهوه هات، لهوهوه نههات، چوو، پشت له روژی،
روو له تاشه بهردان روونیشته، دهنگی تهنوور دی و ناپسیتهوه،
هایی هایی دهلیتهوه.

له تهنوورهوه، تهنووره کهی ئاده می بیرکهوتهوه که پیری
چل چله هیند ناسک دهیگیپراهوه، مردووی زیندوو ده کردهوه،
چاوی له سهر تاشه بهردیکی بن روژییه، لهو بهردانهی چیرۆکی
شنگال نیشانده دهنهوه، ده خوینیتهوه، ده گپریتهوه:

ئیزد لییره، له ئاو و گلی ئیره ئاده مزادی هیئایه دنیا، به
دهستی خوی گلی پیروزی شنگالی شیلا، ئادهم و ههواي له گل
و ئاوی کانیی کهرسی شیلا، له سهر تاته بهردی، له بهر
تیشکی روژی شنگالی ههلیخستن، کزر بوونهوه، وشکبوونهوه،
ههفتهسه د سالی خشت ههر به خشتی مانهوه، چهندی گیانی
دهنارد، نهدهچوو لهشی ئه و ژن و پیاوه خشتهوه، گیان
نهدهچوو، نهدهچوو، ئیزد بیریکردهوه، هوی ئاویتتهبوونی گیان و
قوری دیتهوه، گازی کرده تاوسی مهلهک:

ههپه، تهنوورهک بیینه.

تهنبووری هیتنا، به دیار قوره‌وه، ژهندی، ناوازی گیان و
 ژیانی ژهنی، له شتیه‌ی نهو عه‌وداله‌ی خۆمان ژهنی، له‌پر ژن و
 پیاو قیتبوونه‌وه، چاویان به سنگال بهو (لا جوان)‌هی دنیا
 هه‌لینا، له سنگاله‌وه خاك و با و ناو و ناگریان ناسی، له‌وی
 هه‌نجیر و تری و هه‌ناریان تامکرد، به هه‌نگوینی سنگالی
 شیرینیان به ژیان به‌خشی، له سه‌ر تاته‌به‌ردی سنگالی
 کپنووشیان بو ئیزدی مه‌زن برد، زاوژیان کرد، به ناوی کانیی
 که‌رسی و سنگال و بارا و جی دارا خویان شووشت، زۆر بوون،
 سنگال نهو هه‌موو کچ و کورپی هه‌واو ئاده‌می نه‌ده‌گرت، به
 گه‌لیی که‌رسیدا هاتنه‌ خوارئ و به هه‌ر چوار ئالی دنیا‌دا
 په‌رتبوون...

له وی رۆژتیه تا بن ئاوکه‌وتنی دنیا و په‌یدابوونی
 که‌شتیه‌که‌ی نووح، مرۆ له هه‌ر جیه‌کی دنیا با، سنگالی به
 زیدی خۆ دزانی و له دووره‌وه پیروزی ده‌کرد، پشتی لافاوه‌که و
 زۆربوونه‌وه‌یان پیوه‌ندیان به شنکاله‌وه پچرا و له‌بیریان چۆه، له
 هه‌ینیوه، تاوسی مه‌له‌ک، ناوی له سنگالیان نا:

ئىزدى

ئاخر تنى خەلكى شنگال لە سەر دىنى خودپەرستى
مانەو، ئەوانىدى كەوتنە پەرستى بەرد و ستىرە و شتى ھۆسا،
پاشى ھەندى، ھەندى ئىزدى لە چيا ھاتنە خواری و گەيشتنە
لالش و لەوئە پەرتبونەو، لەو لایەو تا بن بەغدا، لەو لاو
لە ھەمەدان و بەو دىودا، لە سەرتر گەيشتنە بن دەريايى
رەش، لەو سەرەش گەيشتنە دەرياي سپى، لى تا درەنگ ھەر
بە ئىزدى مانەو.

كچا من، تو بزانه، چياى شنگال، لاندكە، لاندكى
مرۆڤىنى، ھەر كەسى تىرى، فېشەكى بە شنگالەو بنى، ھۆڤە،
نە مرۆڤە.

وشەى فېشەك، كەژى لە تېشك و دىرى سەر تاشەبەردان
كردەو و ھىنايەو بن بنە دارەكە، ھەستى كرد لە خەونىكى
بەلندەو بەرپۆتەو، بەرزەپى چوو نزيك تاشەبەردەكە، جى جى
چاوى پيدا دەگىرا، چ نووسىنى، نەبوو، ترس داىگرت،
ھاوارىكرد:

مامۆ، پیری چل چله، توچ به سهر من ئینا؟

دهنگی تهنبور تا دی نزیکت دیته گوی، له ناوازیکهوه بۆ ناوازی، له تهنبورهکهی عهدالی تهنبورژهن دهچی، نهوهی بالداریش به بیستنی به پرتاو له سهر لقی، شتی دهنیشتنهوه و له گمه و جووکه و خویندن دهکهوتن، لهو تهنبوره دهچی که گیانی بهخشیه ئادهم و حهوا.

سهری ههڵپری، بازی به هیتواشی له سهر دوندهکهی بهرانبهری نیشتهوه، دوو سی بالدار- به چاوی ناسینهوه چاوی نهدانئ- خویمان کرد به ناو داربهرووهکهی تهنیشتی..

لهوهتهی لیڕهیه یهکهم جاره بالدار ببینی، له کاتیگ شنگال به قهد پهلکی داران بالدارى ههیه، چ بالدارئ نیه ئیژد بالئ دابیتئ، له چیاى شنگالى بالئ لیکنه دابئ.

له هیکرا دهنگی تهنبور برا، بالدار پهیدا بوون، یهک یهک، دوو دوو، پۆل پۆل، ههڵدهفرین و دهنیشتنهوه، له هر لقی درهختیکهوه، ناوازی، مهستانه ناواز ناواز، ناوازی تهنبوریان دهگۆتهوه، کهژئ له پیری چل چلهوه بیستبووی:

ئاواز لە ئايىنى ئيزديانهويه، بالداريش ئاوازي
تەنبورەكەي مەلەكي تاوس دەخوينن.

لە تەمەني ئەو شيوە مەستبونەي بالداراني نەديتبوو، لە
بالدارانەو ئەو ھەموو ئاوازي نەبيستبوو.

كەژي بە خویندني مەلان مەست بوو، مەست مەست، بە ئاو
ئاوازاندا شۆرپۆو بەرەو كانیەكە، لە سەر كانی چاوی بە
دەوروبەري خۆي گيڤا، لە دلّي خۆش ھات كەس ديار نيە،
گريي دەستی كردهو، چەقۆكەي دوور لە ئاو، لە سەر بەردی
دانا، رستەيەكي پيري چل چلەي بيركەوتەو:

لە ھەر جي بي، خۆ پاكژ راگرە.

توورەگەي كردهو، گەرا، ديتيەو، سابوونە ھەلەبيەكەي
ديتەو، جلکي پياوانەي داكەند، جلکي ژنانە دەركەوت، ھاتەو
بيري فرياي جلکگۆرپين نەكەوت، ئەو جلکەي لە پلكە ئۆفای
ژني عەودالی تەنبورژەني وەرگرت، لە بای غاری بە سەر
ئەوانيتردا ھەليکيشا و دەرپەري..

جلکی ژنانه شی داکه‌ند، ئیستا رووت رووت، وهك نهو كچهی
 به بهر چاویه‌وه کابرا رووتیکرده‌وه و چووه سه‌ری، کاتی دیمه‌نی
 کچه هاته‌وه بهر چاوی، خزی بیرکه‌وته‌وه، په‌ژیوانبۆوه له
 رووتبوونه‌وه، ویستی بچیته‌وه ناو جلکه‌کانی، په‌ژیوانبۆوه له
 خۆ له‌بهرکردنه‌وه، له خوار کانیه‌که به سیّ چوار شه‌قاو، گۆمی
 له بهرد هه‌یه، سه‌د سویند ده‌خۆی به ده‌ستی مه‌له‌کی تاوس
 بۆ وی هاتیته‌ چیکرنی، سه‌ره‌تا جلکه ژنانیه‌کانی شووشت و له
 سه‌ر که‌فری هه‌لیخستن، نه‌وجا به سابوونی حه‌له‌بیه‌وه چووه
 ناوی، جوان جوان خۆی شووست، هه‌ر جاری سه‌ری ده‌خسته‌ بن
 ناوی و لیوی ته‌رده‌بوو، ده‌یگۆ:

تو به کانیا سپی پاکژ ده‌بیه‌وه.

ده‌مه‌و ئیواره‌یه، له چیاپی شنگالی، ده‌نگ هه‌ر ده‌نگی
 تۆپانه، نه‌ ته‌نبوور دیته‌ گوی، نه‌ جریوه و گمه‌گه‌م و خویندن و
 قاسپه و قازه و هیج..

نهرم نهرم سه‌ره‌و مائی هه‌نگاوان ده‌نی، مالا که‌ژی، سه‌ر
 که‌فر و بن داره‌غیره‌که‌ی بلندیی چل می‌رای چیاپی شنگالیی

روو له روژه‌لآته، له رټی مالا خو، ده‌نگان ده‌بیستی، نزیکن،
به گوټی مشك گوټی راده‌دټری، بووه‌ی یهك وشه بییستی، تا
بزانی چ زمانه، نابیستی ده‌نگه ده‌نگه و وشه‌یی نابیستی، تا
دی نزیكده‌بنه‌وه، چه‌قوکه‌ی توند گرتووه، ده‌ست له سر
سینگی خوټی ده‌گیټی، وهك بلټی جټی دلټی بزرکردووه و له دواي
ده‌گه‌ری، هه‌راوزه‌نایه و نازانی چ زمانه..

به چه‌قووه روو له ناسمان ده‌کات:

خودی، هه‌گه‌ر نه‌و ده‌نگه ده‌نگه، ده‌نگی عاره‌بانه، بیژه

من..

ده‌نگی روم و عه‌جه‌میشی بیرکه‌وته‌وه به‌لام به خودای

نه‌گو، پیری چله زور جار ده‌یگو:

که‌ژی، له ده‌فهری شنگالی له ده‌فهری لالشی له هه‌ر که‌ژی

ده‌نگی عاره‌ب و عه‌جه‌م و رومت بیست، بزانه باس باسی

سه‌ره، سه‌ری ټیزدیان، خو له چا‌قان وندا که، خو بگه‌یه‌نه چله

می‌را.

دهنگ نړیکده بیته وه و دیار نیه چ زمانه، هی دۆسته نان
دوژمنانه..

پتر هه لکشا، ترسیکی وای نه ما، لهو ده مه و ئیواره یه
باوه ری ته وای به چل میړه که ی پیری چل چله هات:
+ کچا من، تو بزانه، هه ر ئیزیدی، بگاته چل میړا،
دهستی نه یاری ناگاتی، نه گهر هه می تیر و شیر به دهستی رۆم و
عاره ب و عه جه م، هی کوردی به گه ل که وتوش ده وری بده ن،
که پووی به خوین نایه ..

-چه وا؟

+ ل ویری، چل میړ هه ن، له بن فه رمانده ی مه له کی تاوسن،
ئیزیدی نایانینن، به لام له چاوی نه یارانئ ئیزیدیه وه جوان
دیارن، باسک و رانی وان داریه ر وون، سینگی وان تیشه شاخن،،
شیر و تیر نایانین، هه ر میړی لهو چل میړه چل میړی
ئیزدیانی تیډه بی، هه ر میړه کی ئیزیدیش چل میړی نا
ئیزیدیانی تیډه بی..

کچا من تو بزانه، نازایه تی، له ئایینی ئیزدیانه وه یه؟

کچی به چل میړا کهوتوو، گویي نه دایه دهنګه دهنګی به
شنگالدا هه لګه پړاو، گه یشته وه سهر که څر و بن دارهه نجیره که ی
خوی، نهو شهوه له شی سووک بوو، زوو خهوی لیکه وت
به یانی دابوو نه دابوو، له هه را و زه نا وه نا گاهات.

دیروک

بن پهنجہی روژ

ہہراوزہنا زور نزیکہ، ہہستدہکات له بہری کانیهوہ دی،
چہند بہردی دہچیتہ پیشی، له گہل بنہ داری خوی دہکاتہ یہک و
برزانگی له کہلینی ئہو دوو تاشہبہردہ گریدہدات کہ دہلیی
دہرگان بہ سہر دیوی نہدیوہوہ، بہ سہر لیژ بوونہوہدا، ئہگہر
سہرکہون ہہر دہبی لہویوہ دہرکہون:

گہہشتین..

به بیستنی (گه هشتین) شاگه شکه بوو، ویستی به بازی خۆی
بگه یه نیتته گه هشتین، شتی ساردی کرده وه، تینه گه یشت چیه،
له گه لّ دره خته که خۆی کرده وه یه ک و له چاوه روانیدا ما، زۆر
ما، نه کهس ده رکهوت، نه دهنگ ما.

چوو، چه قۆی رووت به دهسته وه، به پیدزه وه چوو، به
شپرزهی و چۆک له رزینه وه ئەو ناوهی ورد ورد پشکنی، ههست
و خوست نه بوو، گه رایه وه:

تۆ بلّی گویم زرينگا بیته وه!

دهنگه دهنگ شوینی گوړی، له لایه کیدی به رزبۆه،
پینه کهوت له کوپه وه، ئەو جاره هینده گوئی پینه دا، تیشکی
رۆژی سهر تاشه به ردی، برديه وه لای پیری چل چله، تیشک پیت
پیت، وشه وشه، رسته رسته، سپی سپی رزایه سهر لاپه ره ی
به رد، به ردی مه یله و زه رد، به ناسته م ده خویند رایه وه:

وه لّات هه موو ئیزیدینه، هه موو له سهر دینی خودینه،
نایینی بیگه ردی خودایی، بی په یام بهر، خودی و بهس، نایینی

سرووشت، ئایینی ئاواز و رهنگ و تیشک و کەسکایی و
میهره‌بانی و بویری و ..

دنیا چاوی به ئیزیدیان هه‌لنه‌هات، داپردا‌پری کردن، کەسی
دەرکەوت، ناوی وی زەرده‌شت بوو، هات له بن گوئی ئیزیدیان
خویند، گوتەکانی گەلەک ری‌کوی‌تک بوون، ئایینی ویش گەلەک
له هی ئیزیدی دوور نەبوو، ئەو پە‌یامبەرە زۆری ئیزیدی له
ئیزدی خۆمان کردە‌وه و بردنیه سەر ئایینی خۆی، رۆژ دوا‌ی
رۆژ، ئیزیدی کەم دە‌بوونە‌وه.

ردینسپیی هە‌ینیی ئیزیدیان ترسیان لێ‌نیشت، ترسی
نە‌مانی ئایینی سرووشتی خودی، هاتن له پە‌رستە‌گە‌ی لالش
کۆم بوون، چ بکەن، تا ئیزیدی بمێننە‌وه؟

به زۆر نابیت، ئاخ‌ر له ئایینی مه، زۆر و به زۆر‌پرا‌گرتن
نینه، هی‌چیان له دە‌ستنه‌هات، هینده نە‌بی، دوو سی رسته‌یان
گۆت و زار له زاری وەر‌گرتە‌وه و گە‌یشتە هە‌موو ئیزیدیان:

ههركهسى بۆ ئايىنى خۆى ئەمەكدار نەبىت، ئەمەكى بۆ
ئايىنىكىتىرىش نەبىت، هەر ئىزىدىي له ئايىنى خۆى وەرگەرپت،
گوناهبار دەبىت، جارپىكىدى وەرناگىرپتەوه..

دواى بلاوبونەوهى ئەو چەند گۆتەيه، ئىزىدى دەستيان بە
ئىزىدى خۆيانەوه گرت و كەسىدى نەبووه زەردەشتى، بەلام
له گەل وان هەر بە تەنىشت يەكەوه ژيان و بى كىشه و دلئىشان
مانەوه، هەموو پىپەوى ئەو گۆتەيان دەکرد:

هەر كەس له سەر دىنى خۆ، ئیوه زەردەشتىن، ئىمه
ئىزىدىن، هەمى ئىك مىللەتىن.

سىبەرىكى تەنك له خويندەوهى تىشكى سەر بەردى كرد،
سەرى هەلپرى، پۆلى مەل بە سەریهوه، سەرەو سەرى چل مپرا
له باليان دەدا، لەوى وەك ئەوهى باشووكە لىیداين، بوونه چەند
پۆلى و لىنكداپران و له چاو بزرپون.

كەژىي لەو كەژە گەرمە بە كەژ كەوتوو، له خويندەوهى
تاشەبەردى چل مپرا كەوت، بەلام له لای پىرى چل چله مايهوه،

گه پراهه شه ویکه به فراوی مندالی، دواپوهی له دهورکردنه وی
وانه کای بۆه:

دهی مامۆ، هه قایه ته کی بو من فه گیره.

پیری چل چله، دهستی به پرچی داهینا، دهستی پیکرد:

هه بو نه بو، کهس ل ئیزد مه زتر نه بو، هی له تاوسی
فریشتهش چ کهس له سه زه وی نینه ری وی نه بو، نه
ئیزیدیهی ناینی خویان هیلا و به دواي زه دهشت که وتن و
باوه ریان به (ناقیتا) هینا، پشتی چندان ساله کی،
په یامبه ریکیدی پهیدا بو، ناوی وی موسا بو، کتیبی وی
(تهورات)ه، هندهک له زه دهشتیان، نه ناینه شیان
به جیهیشت و به دواي موسا که وتن، ناویان له خو نا:

جوو

به لام چ ئیزیدیهک له گهل موسا نه چوو، پشتی چند
ساله کیدی، په یامبه ره کیدی هاته دنی، نه وه (عیسا)یان
ده گۆتی، کتیبی وی (ئینجیله)ه، دیسان هندهک زه دهشتی،

ئايىنى خۇيان گۆزى و خاچى عيسايان له خۇ دا، ئەوانه به
(فەلە) ناويان رۆيشت، بەلام چ ئىزىديان بەگەل نەكەوت.
پشتى سەردەمەكى زۆر، ئايىنەكىدى له بەرى بىبابانەوه
ھات، پەيامبەرى وى ئايىنى، مەمەدى ناو بوو، ئەو گوتبوى:
ئەز دوا پەيامبەرى خۇدامە، كىتیبى مە (قورئان)ە بە ھەشت
له دەستى مەدايە.

+مامۆ، ئەدى مە پەيامبەر و كىتیب نىنە.
-نا، كچا من، مە تنى خودى ھەيە، پەيامبەر نىنە،
پەيوەندى مە لەگەل خودا راستەوخۆيە، پىويستمان بە پەيامبەر
نيە، تاوسى فرىشتەى خوا، بە راسپاردەى خودا، كاروبارى دنيا
بەريۆە دەبات. كىتیبى مە لە ناو سىنە و دلدايە، نە لەسەر پەپە
كاخەزان، كىتیبى مە لە سىنگمانەوه و زارە و زار ھاتووه و دى
و دەپوا.

مە مەسەفا رۆژيش ھەيە، تە نەبىستىيە؟
ئى، ھات، لەشكرى ئايىنى له بىبابانەوه سەرھەلداو ھات،
زمانى ئەو لەشكرە تىر و شىر بوو، كردنە مەمەدى بە زۆر بوو،

هەر زەردەشتیهك، هەر ئیزیدییهك، هەر.. نە یگۆتبا (نە شهەد و
نەن لا ئیلا هە ئیلەل لا محەمد روسولە لا) خوینی خۆی لە
سەر خۆی بوو، ئەو لەشکرە ناویان لە زەردەشتیان نابوو،
ناگرپەرست، لە ئیزیدیانیشت شەیتانپەرست..

+ مامۆ، ئەو رۆژە لە پۆلی، هەقالەکی منژی گۆ: هەوه
شەیتانپەرستن..

ئەم نە شەیتانپەرستین، نە؟

-نا، کچا من، ئەم ئیزدانی تاك و تەنیا دەپەرستین، ئەوهی:

نە لۆنە، نە رەنگە،

نە ناوازه نە دەنگە..

لە ئایینی مە شتەك نیە ناوی شەیتان بێ، ئەو شەیتانە ی بە
ئیمەیانەوه ناوه، هی سەردەمی لەشکری بیابانە، بۆ رەواپیدان
بە خوینەرشتنی میلیلەتی مە، ئیزیدیان بە شەیتانپەرست و
زەردەشتیان بە ئاگرپەرست بە دنیا ناساند.

ئێ، گۆی مەدە ئەو ناو و ناتۆرانە، شەپەکی گەرم کەوتە
ولاتی مە، دوا ی کوشتوکوشتارەکی زۆر، زۆری هەرە زۆری

زەردەشتیان چوونە سەر ئایینی محەمەد، بەلام ئیزیدی نەچوونە
ژێر بار و بە ئیزیدی مانەو، ئێرە بەرایى دیرۆکی فرمان و
نەهامەتی ئیزیدیانە..

+ کچا من، نشتی؟

-نا..

لە (نا)ی مندالیی و دیار پیری چل چلەو، لە چیرۆکە
ترازا و هەلقەری و لە لای خۆی، لە چل میرا نیشتەو، بیری وا
بە دەوری دەستەواژە (بەرایى دیرۆکی فرمان..). هەو..
تەنبور لە بیرکردنەو، ئاوازیکی نەرم، نەرم، لە
شیوەی دابارینی تۆکە رۆندک دیتە گوئی، وەك سەردوولکە بۆ
شنگالیان بلیّ وایە، دەگوێ، بەرز و نزمەبیتهو، لە هەندى
جی توند دەبی، لە شەر دەچی، وەك بلیّ تیر و شیر لە یە کتر
بسوون، ناوہ ناوہ خاوە دەبیتهو، شەر دەوہستی، تەنبور لە
گوئی کەژى، شەر و شوپە دەگیریتەو، لە بەرایى دیرۆکی
فرمانەو پێدا دى، لە دەنگی شمشیر هەلکیشان و تیر
هاویشتنى لەشکری کورپی خەتاب و کورپی غەنەمەو پێدا دیت،

ده گاتهوه زاری پر ژاری سعودی، له ویوه بو چهته کانی نادر شا
و داود پاشا، هیږشه کانی پاشای کوره، بو مهلیک غازی له
به غدایی، دی دی، وا گه یشته وه نه بو به کری به غدادی..

که ژی ده بیستی، تهنبور هاتوته زمان و به سی ده نگا گاز

ده کات:

فرمانه، ل مه، ل ئی زید یخانی فرمانه

دار و به ردی چیا ی شنگال هاتنه گۆ:

فرمانه..

که ژی، له گهل ده نگی (فرمانه) ی له شنگاله وه به رزبووه،

هیئنده له خوی هه لدا و له رزی و گه شکه گرتی و کهوت، دوا ی

تاوی، به ریدا و هه ستایه وه، چه قۆکه ی له دوور کهوتبوو، پری

دایی، به ره و که پکه شاخه که ی سه ری پتی پیوه نا، له ویوه، چند

جاری به ده وری خویدا سوورا و دانیشته، گو ی پرا دیرا، ده نگه

ده نگ ته واو نزیب کبوه ته وه، له و ژاوه ژاوه، هه ندی وشه ی

پچر پچری هه له ینجا و

(نه...م...دهر...باز...بووین...لهز....که) تیگه یشته، به

زمانی خۆی، به هی شنگالیان داخفن، وشهکان روونتر، بوونه
رسته و زهلال ده بیسترین:

وا تیڭگه لیریهی بوو، سه دام حوسین چل مووشه کیکی به
ئیسرائیله وه نا..

دهنگیکتر:

ئیره، چل میرایه..

ئهو دهنگیان له دهنگی پیری چل چله دهچی، کهژی زاری
کرده وه، بلی:

مامۆ، ئەز لیره م.

قوتیدایه وه و نهیگۆ، چاوه ری ما، له چاوه روانیدا خهونی
دی، نا له خهون نا، له ده ری خهونی گه یشته وه چارشه مهی
سۆر.

خۆر

له فرههات خۆی دهشوات

له لالشی تیشکاوی، لالشی رۆژ، بهرد ههڵده، ناکه ویتتهوه
زهوی، ههر ئیزیدی نا گهلهك موسلمانیش رژاونه ته شیوی
سهراپا كهسك و سپی، سۆر و زهر، ههمی رهنگا، لالشی رهنگ،
ئهوهی كه مه شین و ره شه، ئه و رۆژه دهنگی تهنبوور ناپسیتهوه،
لالش ئاوازی ژیانه و نابریتهوه، كوپه دهلیته كهژی:

ئایینی ههوه، دهلینی ئایینی تیشك و رهنگ و ئاوازه.

به بهزنی كهژی دا دهروانی و:

وینهی تۆ سپی و سادهیه

کهژی دهلی:

نایینی مه نایینی سرووشتییه، جوانه، نه دی هی وه چیه،

سالحو؟

سالحو به پیکه نینه وه:

نایینی مهژی نه گهر تیر و شیرى تیدا نه بی، جوانه ..

کهژی کهم جلکی سپیی له بهرده کرد، به لام نهو چوارشه مهیه،

ئاودامان سپیپوشه، مینا یه کهم به فری سال که کلوو کلوو

داده کات، زور نابات ههر سی چیا داده پوشی، نهو سی چیا یه

پدرستگای لالشیان گرتوته باوه شی، سپی، لالش سپی، وینه ی

نهو دلئی بهر ناوی کانیا سپی ده کهوی، سپی.

سالحو ناھی هه لده کیشی، توند به چوکی خویدا ده کیشی، به

دهنگیکی نهوی، کهژی به ناستم ده یژنهوی:

له نایینی سپیی نیوه، تهنه یه ک گهرده هیه.

کهژی زهرده خه نه یه ک ده کات :

ده زانم چ دبیزی، نه بیژه.

له و چارشه مه سۆره، كهژى دهیدی، سالحو به شیوهی
دابونه ریتی ئیزیدیانی پیره و ده کرد، دارودیواری لالشی ماچ
ده کرد، به شیخ ئادیی هه لده گۆ، و یردی ده خویند و له کانی
سپی ده بخوارده وه، ده تگوت به ئیزیدی هاتۆته دنیایی، خو
سمیلیشی سمیلی پیری چله بوو له سه رهشی..

ئه و رۆژه سه ریان به (کانی کیژکا) و (کانی کورکا) دا گرت،
سالحو گۆتیه كهژى:

ئه ز ئه و مۆر کردنه م به دلّه، تۆیان كهی..

كهژى:

له سی چار سالى.

هه ر ئه و رۆژه بوو، گوناھییکی کرد و سزاکه شی خوارد، له و
به ر به بناری چیاى زه یرادا، به ده م هه لگه راندا چله دارییکی
شکانده وه، كهژى له ده ستی راپسکاند و گوتی:

گوناھت کرد، ده ستت بکه وه.

سالحو به گوناھی خوئی زانی، وه ک چۆن قوتایی سه رده می
به ری، ناو له پیا ن بو داری مامۆستا ده کرده وه، بو كهژى

کرده وه، کهژی لییخۆش نه بوو، لییدا و زرچهی هات، سالخۆ
دهسته که یتیشی کرده وه، کهژی:

داریک بهسه، جاریکیدی دهست بو داری تهر نه بهیت، نازانی
برینه وهی گونا هه؟

سالخۆ:

ده مزانی، به لام له بیرمنه مابوو.

کهژی لقه داره ساواکهی له تهنیشت دایکیه وه، له زهوی
چه قاند و به پیکه نینه وه:

نه گهر به ئیزیدیش وهرتگرین، تو ئیزیدیاتیت پیناکری،
ناگاداربه، تف رۆکردنه سهر زه ویش گونا هه.

سالخۆ، تفی قووتدایه وه و مندالانه فووی له ناو له پی خۆی
ده کرد، تیچاویکی دارمال له مه بهستی له چاوی کهژی بری و
گوتی:

ئهدی نالین له نایینی ئیزیدی زه بروزه ننگ نینه؟

کهژی بزه کی هیند شیرنی بو کرد، خۆی دیتبای، لیوی
خۆی ماچ ده کرد، به شهرمه وه:

بۆ خۆشتۇيان، ھەندەك گاڭا، سزا پىتقىيە .

سالخۆ ديسان دەستى كردهوۈ و گوتى:

سەد دارىدېم لىدە .

كەژى دەستى چەپى بە زارىهۈە گرت و دەستى راستى بۆ

لقى دارەكە راکىشا:

دەتەوۆ لە زەوى بکەمەوۈ و منىش گوناھەكەى تۆ

بکەمەوۈ؟

سالخۆ ئەو جارەش تىكەوت، بەلام بە سەر خۆى نەھىنا، ھەر

لە بن ئەو درەختەى لقیكى شكىنرايهۈە و لە تەنىشت خۆى

نىژرايهۈە، لى كى دەلى، دەپوئتەوۈ؟ جارىكىدى داستانى (كەژى)

و سالخۆ)يان بۆ يەكتر گىپرايهۈە، ئەوۈى لە بەیت و لاوكاندا

زارە و زار ھاتوۈە و گەىشتۆتە كەژى و سالخۆى ئىستا، ئەوۈى

لە نىوان كەژى ئىزىدى و سالخۆى موسلمان، ئەوین ھەلدەكات

بە چ ئايىن و پەيامبەران رىى پىناگىرى، سالخۆ دەلى:

دىرۆك دووبارە دەبىتەوۈ

كەژى باگۆى دەداتەوۈ:

نەخاسمە بۆ ئىزىدىيان، لى نەترسە، ئىمە بىتوھى دلتۆپە خوتىنى
برژى، بۆ يەك دەبىن.

كەژى گەيشتەوھ ئەو گرتەيەش، كە لە باژىپرى شنگالى، لە
پەنابى كە چ چاويكى بە سەرەوھ نەبوو، سالخۆ دەستى خستە
سەر شانى و لىوى ھىنا، بەلام ئەو پالتيكى پىوھنا و نەيھىشت
لىتوھكان بە يەك بگەن.

لەو پالپىتوھنانەوھ، كەژى گەيشتەوھ سەرى چل مىرا، سەرى
پەنجەى زىرنەقوتوھى دەستى چەپى بۆ برىنى سەر لىوى برد و
دەستى راستىشى بە چەقۆھ بەرز راگرت، بۆلەيەكى لىتوھ ھات،
توورەگەكەى كرددەوھ، وئىدەچى نامەكەى بىرکەوتبىتتەوھ، گەرا،
مۆبايلەكەى دىتەوھ، پەنجەى خستە سەر دوگمەى پىكردنى:

دەى، بايى نامەيى، وزە..

نەبوو، ئاھىكى ھەلكىشا:

دوور نىە، نامەكە ھى سالخۆ بى.

دەنگەكان دوور دەوھە، نىكەدەبنەوھ، ھەر دەمەى لە

لايەكەوھ دىن، وەك بلىتى بە دەورى كەژى، بە دەورى چل مىرادا

بسورپینهوه و هه لکشین و داکشین، دهنگه کان تیکه ل به
تهنبور له شنگالی دهنگه دهنهوه، دهیهوی زار بکاتهوه و پر به
ههوکی هاوربکات و بلی:

من لیږه م...

دهترسی و نابییژی، بهرهو کانیه که شوږده بیتهوه،
سه ره هه لده بری، روژ له لیژبوونه وه دایه، ورد لییده پروانی،
ره نگوږووی له بهر نه ماوه، ده لئی له ناو خوژ و توژی بیابانه وه
هه لاتهوه، توژاویه، دووکه لایه، هیدی هیدی به دیوی فره هاتدا
داده کشی، چیرۆکی روژ و فره هاتی بیرکته وه، نه وهی به
مندالی له گوڤاریکی مندالانه خویندبوویه وه:

روژیش دژوون ده بی، نهو روژانهی شهرو شوږ به ریا ده بیته و
ناگرده که ویتته وه و دووکه ل و ته پوتوژ به ناسماندا ده چن، روژیش
ههست به پیسی و دژوونی ده کات، بوژی به په له په ل خو
ده گه یه نیته فره هات، نهو فره هاتهی له به هه شتیوه دی، جوان
جوان خو ده شوات و سپیده دیوایی، له بهری ده چله وه پاکژ پاکژ
وهک چاوی نیژد ده دره وشیتته وه و به سهر شنگالدا هه لدیته وه.

دهست و چاوی دهشوات، شتیک دهخوات، دیمکه که
پرده کاتهوه و تا ده گاتهوه مالله که ی خوی، روژ خوی هه لداوه ته
رووباری بههشت، رووباری فرههات، دهفته ره گچکه که
دهرده هیئی، سی چوار خهتی دهنوسیتتهوه ده یخاتهوه ناو
توره گه

توره گه که ده کاته سهرین و له که لیئی لقه کانهوه ده پروانیته
ناسمان و چاوه پئی هه لاتنی نهستی ران ده کات.

نهستی ره یی هه لدی، چند له وهی سهر لادیوار یکی لالش
ده چی، نهستی ره که له بن هه نجیره که هه لیده گری، ده فری و له بن
دره ختیکی لالش له ته نیشت سالحو دهنیشتتهوه:

تۆ نهستی ره شهش چو کله ی سهر دیواره که ت دی؟
سالحو:

نه وهی داود ده لیئی؟

که ژئی:

داودی چی! کوپ و کچه که ده لییم

سالحو:

ئەستېرەي كچ و كور؟

كەژى:

ئا، ئەو ئەستېرەيە كچ و كورن، باوەشيان بۆ يەكتەر
کردۆتەو.

سالخۆ:

ئەو ھىمايەم وا نەخوئىندبۆو، كەواتە ئەو مەن و تۆين.

تەنبور لە لالشەو ھىنايەو بىن دارھەنجىرەكەي شىنگال،
تەنبور نىكە، ھەستەكات لە بەري باكوورەو دى، رەنگە لە
بىن ئەو سى چوار بىنە دارەو بى كە لە سەر ئەو تارىكى
قوتيان بدات، لەگەل تەنبور چرىكەي لاوكبىژى دى، لە گوئى
كەژى لە ھى سالخۆ دەچى، ھەو، ھەر دەبى ھەو بى، دەنگى
ھەسەنە لاوكۆيە، كەژى دەنگى لاوكى خۆ دەناسىتەو، لە ناو
گەرەلاوژان، لە ناو ژاوەژاوان و شاخى ھەزار بە ھەزارىشدا،
چرىكەي سالخۆ لە ھەر كوئو ھەللكات، دەناسىتەو.

لاوكى سالخۆ تىكەل بە شەمالى چىاي شىنگالى و پىلى زى

دەچلەيە، لەبىرىناچىتەو:

له كهنارى زى دانىشتوون، لهو شوينهى له باكووره وه
هاژهيه كى نهرمى دى و نهيناوا كهرت دهكات و كهرتى
رۆژه لاتى بۆ كورد دههيلتته وه و بهشى رۆژاواى ده به خشيته
عاره بان، لهوى سالحو به ديار پيلى زى و كهزيه وه لاوكى چيائى
بۆ كهژى ده چرى..

كهژى چون بيريده چيته وه؟ چاوده نى:

له سهر بانى مالى، له گهره كى منارهى شاكارى شنگالى،
چاوى لييه، كوره لاوكه كهى خوى، پشتى داوته منارهى
بانگهواز و لاوكه كهى خوى ده ليته وه:

ستيره كه م لى هه لات

ستيرهى به رايبى هيقارى

شهوقى خو ده داته وه له چيا، چيائى شنگالى

گه لى براده رينه

نه ز چاڤى خو ده گيرم

جاده ب جاده، كۆلان ب كۆلانى، مال ب مالى

ل منى مال ويرانى، وندا بوويه وه نابينمه وه

بهژنه کا بلند، گهردنه کا زهر دوو چاځين که ژالی

ستیره ل من هه لات

ستیرا بهری بهیانی...

که ژی له سهر بانئ هاته خواری، له سهره کولانی

سوورایه وه..

له سوورانوه، به ناگاهاته وه، له سهر گابرد و بن

دارهه نجیره که خوی دیته وه، چه قوکه ی دهستی به شیوه یی

گرتبوو، زوری نه مابوو نوو که که ی له مه مکی چه پی راچی، سهر

هه لده بری، نه ستیره یی نابینی، ناسمانی شنغال له نه ستیره

رنراوه، دنیا تا دی تاریکتر دادی، به شیوه یه که دهست و پی

خوی نابینی، چیا کشومات، نه لاک، نه تهنبور، نه هیچ..

هه ناسه یه کی ناومیدانه ی هه لکیتشا و پالکهوت و دهنگی

نه ما.

شمشیر به دست

خوشه کردن به خۆلی بیابان

له سیبهری تیشه شاخه که شیهوی سهری نیه سپیکه
سهرکیش ده دا، به تهنیشت یه که وه دانیشتون، پالکه وتوون،
ده لئی خۆل و دو یان به سردا کراوه، له هه نیه یاندا توورپه یی
دیرۆکی ده خویندریته وه، کهس سهری کهس ناکات.

نه ما، نیه ییدی نه ما

سهری هه لپری، خاوه ن دهنگی ناسیه وه، ناخر نه و کورپه
که له ک له کورپه لاوکی خۆی ده چوو، به چالی سهر چهنه گهی

ناسیەو، ھەبوو، ئەو کورە بوو، کە کاتی، پیری چل چلە
دەیکۆ:

فەرمان لە رییە، دنیا بۆ مە ھەر دنیای بەرئیە.

ئەو تیزی پینکرد و گوتی:

دنیا کۆچۆیە.

کورە کۆچۆیی بە گریانەو و پچر پچر سەربردەوی کۆچۆی

دەگیرایەو:

بەغدادی (نەفرەتی خودی لە سەر بی)، گۆ:

بیژنە کۆچۆ، دەست لە خۆ نەدا، نەچی بە چ لادا، لە سایە

(دەولەتی ئیسلامی لە عێراق و شامی) دانیشیت و ئیزیدایەتی

خۆی بکات، کەس کاری بەسەرئەو ناییت.

کۆچۆی خۆشباوەر، باوەری پینکرد و پشتی لینکردەو، زۆری

نەبرد، لەشکر دەوری کۆچۆی دا، ئەز چەند رۆژ بەری، بۆ

سەردانی خوشکم، لەوی بووم، لە کۆچۆ.

کەسیک شمشیرە ھەلکیشراوەکە لەیدەرچی، ھەموو گیانی

رەش رەش، لە ئالاکەیان رەشتر، بە زمانی قورئان گوتی:

به فرمانی به‌غدادی، کۆچۆی شه‌یتانپه‌رست، دوو رۆی له
پیشه و نابیتته سی:

یان هاتنه سه‌ر ئایینی موحه‌مه‌د، یان مردن و چوونه
دۆزه‌خی.

که‌سی فرمانه‌که‌ی کرده کوردی.

پیری، خدری ناو بوو، ده‌تگوت تازه له به‌هه‌شته‌وه هاتوه،
ده‌ستی چه‌پی به گۆچانه‌وه و خۆی پیراگرتبوو، ده‌ستی راستی بو
ئاسمان هه‌لپریبوو، ده‌نگی هه‌لپری:

ئه‌م خودای تاك و ته‌نیا ده‌په‌رستین، شه‌یتان ناسناکه‌ین، ئه‌م
ئیزیدین و ناچینه سه‌ر چ دی...

هیژ نیوه‌ی وشه‌ی (دینا)ی له ناو زاری بوو، شمشیری
به‌رزبووه، ده‌ستی به ئاسمانداچووی له سه‌ر شانیه‌وه په‌ری، له
به‌ر چاوان، ده‌ستی په‌ریو شیوه‌ی ماری گرت، ماریك خوینی
لیده‌چۆرا، مار، شمشیر به ده‌ستانی در دا، مار چه‌ند جارێ به
ده‌وری پیر خدری له سه‌ر زه‌وی که‌وتوودا سوورایه‌وه، تیژ خشی
و رۆیی، له دواوه‌ی ریچکه‌ی خوین سوورده‌چۆوه، مار رۆیی و

نەوہستا، دیتم، لە سەرە کۆلانی لاپەرگەى کۆچۆ، مار لە زەوى
بۆوہ و بۆوہ دەست، مراوى کىوى چۆن پىى لە زەوى دەبىتتەوہ و
بەرز دەبىتتەوہ، دەستى پىر بەو شىوہ بالى گرت، لەشکرى رەش،
بەر فىشەکیان دا، بايى شەرى فىشەکیان پىوہنا، پىینەکەوت،
لە ئاسمانىش خوینى لى دەچۆرايەوہ، دەستى پىر سەرەو چىای
شنگال ھەلقرى و لە چا و ن بوو، ئىستا بگەرپىن دەيىنەوہ،
نەلین دىن بوو، ئى دلیمە دەستى راستى پىر خدر لە سەر
شانىوہ لە چىايە، باوہرناکەن؟

کەس ورتەى لىوہ نەھات، نە بە ئا، نە بە نا.

کۆرە کۆچۆيى دەگىرپىتتەوہ:

شمشیر بە دەستى، دەتگوت لە خۆلى بىابان درووستبووہ و

خۆشەکراوہ، نەراندى بە سەر کۆچۆدا:

تا چل دەژمىرم، يان: ئەشھەد و ئەن لا ئىلاھە ئىلە لا،

مخەمەد رەسوولە لا، يان وەك ئەو شەيتانە پىرە مل پەراندن..

کۆچۆ بە يەك دەنگ:

ئەم بەندەى خودى مەزنىن، ئىزىدینە، تا مرن ئىزىدینە.

که متر له چلیان ژمارد، چل سەر پەری، له سیبەری ئالای
 رەش، ئالای محەمەد، چل چل سەری میژان دەپەڕین، خوین
 هەستا، قیژەو و هاوار گەیشتە ئاسمان و خودی دانەبەزی، ئەز
 لەناو گۆمی خوینی، له ناو تەرمان خۆم شاردهوه، چەند
 تەرمیکی بی سەرم بە خۆم دادا، له کەلینی تەرماندا، چاوم
 لییه، کۆمەلێ ژنیان هینا روت روت، شمشیربەدەستان
 دەستیان له سینگ و مەمکیان دەگیران، هیچیانم نەناسیوه،
 هەموو بە یەك دەچوون، من ژن بە روتی نانا سمەوه، تا هەینیش
 چ ژنیکم بە روتی نەبینیبوو، نادیهی خوشکم بە دەنگ
 ناسیوه:

خودا، خودای ئاسمانی، تۆ که ناتوانی بمانپاریژی له دەستی
 ئایینی هۆتیا، بۆچی بە ئیزیدی ئیمەت هینایە دنیا؟
 له پر دیتم، ژنە روتەکانی کۆچۆ، بوونە پەله هەوری سپی
 سپی، له بەفری چیای شنگال سپیتر، ژنە هەوریەکان بلند بوون،
 بە کەلینی شمشیری روتدا بەرزبوونەوه، بە کەلینی ئەو هەموو
 پەرۆکه رەشه و (الله و محمد) هەدا بەرزبوونەوه، لەشکری دەولەتی

ئىسلامى ھەورىيان بەر فيشەكان دا، بايەك ھەلىكرد، ھەورى
برد، بەرەو چىاي شنگالى بردن، ھەر ھەورىكى سپىتان ديت،
ئەو ۋنە رووتەكانى ئىزىديانن..

كۆچۈ نەما، جگە لە من و سى چوار سەگ و پشیلە،
زىندەوهرى تىدا نەما، ئەز پى بە پى بە رىچكەى خويىنى دەستى
پىرخدرا ھاتم، ۋنەكان لىرەن، خوشكم لىرەيە..

ئا، مندالەكانى كۆچۆم لەبىر چوو، ئەوانىش لە بن سىبەرى
(الله) و (مەمەد)دا..

كەژى بە بىستەنەوہى ئەو دوو وشەيە، وەك بلىى شتىكى
بىرکەوتبىتتەوہ، وەك ئەوہى كەسى گازیكردى، سەرى
بەرزكردەوہ، تاوى ھەستىراگرت و ھەستا، چوو بە ديار
تاشەبەردىكى روو لە رۆژ دانىشت، گەمەى بە چەقۆكەى دەكرد،
چەند كەسىكى بە شنگال كەوتوو بە دوایدا چوون و لە پشتىەوہ
راوہستان، لە بن لىوانەوہ دەلىن:

ئەو كچە لە سەر تىكچوونە، بەو چەقۆيە شتى لە خۆى
دەكات.

تیشك رژایه سهر بهرد، وشه له دایكبوو، رستهی به دوادا
هات، كهژی گه یشتهوه پیری چل چلهش، دهستی به خویندنهوه
و سهبردهی شنگال كردهوه:

لهشكري ئیسلام، له بهری دهچلهوه، له نهیناواوه هات،
لهشكر نه سهری دیاره نه بن، ههر بنه دارێکی شنگال تیر
بهدهستی، شمشیڕ له دهستیکی بهردهكهوت، دهمه و ئیواره بوو،
په یامی به زمانی قورئان گه یشت، شمشیڕ به دهستی خویندییهوه،
تهنها ددانی سپی دهچوونهوه، زهرده شتییهکی تازه موسلمان بوو،
بو ئاواپی شنگالی كرده كوردی:

من عه یازی كورپی غهنه م، سه ره لشكري لهشكري خودا و
په یامبه ر، به فرمانی عومه ری خه لیفه ی ئیمامی گه و ره ی
موسلمانان، به شه ی تان په رستانی راده گه یه نم، دوو ریتان له
پیشه:

هاتنه سه ر ئایینی موحه مده لموسته فا، یان دۆزه خ.

تا سبه ی نیتان له پیشه ..

ژنیك كه ده تگوت له بنه چهی تاوسه، به دهنگيك له هی
 لورینگ ده چوو، له سهر لادیواریکه وه، هاته گۆ:
 هیی کۆنه زهردهشتی، بیژه کورپی غهنه م، ئیمه
 خوداپه رستین، نازانین شهیتان چ شته، رهنگه نهو خۆی شهیتان
 بیته، تۆ، کۆنه زهردهشتی پیشتیش ئیزیدی، بیژه سهرله شکرئ
 خۆ، ئیمه ی ئیزیدی بۆ نهسکه ندهری گهوره سهرمان دانه نواند،
 خۆ رادهستی تۆ و عومهریش ناکهین، نه م تا مرن ئیزیدین، دینی
 خۆ ناگۆرین..

ئیزدیخان به یهك دهنگ:

نه م تا مرن، ئیزیدین

کهژئ دیرۆکی ئیزیدیانی ده خوینده وه و دهله رزی و
 چه قۆکەشی بهرز راگراتبوو، به چیا که وتوان ده وریان داوه، یهك
 دوانئ ده یانویست داینیشینن، به چه قۆ ناماژه ی دوورکه وتنه وه
 دا، دوورکه وتنه وه، له خویندنه وه ی تیشکی سهر تاشه بهردان
 ناکه وی:

لهشکری ئیسلام به ههردوو بهری زۆی دهچلهدا هه‌لکشا، به
ولآت وه‌ربوو، داریان به سهر به‌رده‌وه نه‌هه‌شت، لالشی په‌روزیان
ته‌خت کرد، هه‌موو ده‌قه‌ری هه‌ولتیری په‌رستگای عه‌شتار و
جزیره‌یان له خوین سۆرکرد، دروینه‌ی ژیانیان کرد، میریان
کوشت و ژنی جوانیان برد..

ده‌وری ئیره، چپای شنگالیان گرت، تیری دنیا‌یان پتوه‌نا،
شنگال به پشتیوانیی ئه‌و چل می‌ره جه‌نگا و چۆکی نه‌دا، هه‌ر
می‌ره‌ک له‌وانه له زه‌یحی به چل می‌ری ئه‌یزیدیانه، هه‌ر می‌ره‌کی
ئه‌یزیدیش به چل می‌ری ئازای نائه‌یزیدیانه..

که‌ژێ له ناو خویندنه‌وه‌ی دیره‌ۆکی سهر تاشه‌به‌رد، گۆته‌ی
پیری چل چله‌ی په‌رکه‌وته‌وه، به ده‌نگه‌کی بلنده‌تر گۆتیه‌وه:

تاوسی مه‌له‌ک چل می‌را بو گیانی دوژمن ده‌نیرێ، پێشانی
ئه‌یزیدیانێ نادا، به‌لام له گه‌رمه‌ی شه‌پێ، هه‌ستیان پێده‌کات، له
که‌وتن و کوشتن و هه‌لاتنی دوژمندا هه‌سته‌کات، چل می‌را شان
به شانیان شه‌رده‌کا..

کەسانی بە چیاکەوتوو، سەرسامانە دەرواننە کەژێ، زاریان
بۆتە تەلەهێ تەقیو، کەژێ درێژە بە خۆیندەنەوهی تیشکی سەر
بەردی دەدات:

لەشکری عەپاز، لە چیا شکا، لە تەشکی خۆی دا و داکشا،
لێ دەستبەرداری نابێ، ناخر جی و پێدەشت و چپای وایان تەنھا
لە ناو قورئانی دیتبوو، ئەو میوہی لە خەونیش نەیاندیتبوو، و
بە سینگ و بەرۆکی شنگالەوہ، ئەو ھەنجیر و زەیتوونەہی خودا
سویندی پێخواردبوون، ئەو تەتا بە دامینی شنگالەوہ،
رووبارەکەہی بەھەشتیش، ھەر ئەوہیہ وا لە گەلیی کەرسیتوہ
ھاژہی دی، لە شەرابەکەش گەری، ئەدی ھەنگوینی کۆلکە
دارانی بناری چیا؟

ژن، ژن! ژنانی ئیزیدی ھەمان ئەو ژنانەہی بەھەشتین کە لە
پێناویدا ئەو ھەموو بیابان و رییەیان بریبوو، ئەو ھەموو گۆمە
خۆینەیان رشتبوو..

کۆرە کۆچۆییە کە پێدەچوو لە ھەمووان پتر، تیکەلی دیرۆکی
زاری کەژێ بوویت، بە خۆی نەوہستا، بە قورگی پرگریانەوہ:

ئى، دوايى، چ بوو، عەياز شىنگالى گرت؟

لە دەمە، تيشكى رۆژ وا ديار بوو، وەك پىننوسىنكى
ماندوو، يان مەركەب تىدا نەماو، تىنى نووسىنى تىدا نەما،
بەلام پىرى چل چلە بە هاناي كەژتوہ هات، كەژى گىپرانەوہ كەى
ئەوى بىر كەوتەوہ:

نەگىرا، شىنگال بە شەر نەگىرا، ئىزىدى وموحە مەدى،
رىككەوتن..

كۆرە كۆچۆيى لە سەرى خۆي دا:

لە ئايىن وەرگەرەن؟

كەژى، پىنە دەچوو گوتى لە پرسىيارە كە بوويت:

رىككەوتنە كە ئەوہابوو:

بۆئەوہى ئىزىدى لە سەر ئايىنى خۆيان بىننەوہ، لە سەريانە

سالانە باج و سەرانە بەنە خەلافەتى عومەرى كۆرى خەتا..

كەژى دەنگى (ب)ى وشە (خەتاب)ى گو نە كرد، يە كپى

بەرەو مالە كەى ھەپپەى لىكرد.

هه‌موو به دوايدا چوون، ئەو چۆوه بن هه‌نجيره‌كه‌ى خۆى،
ئەوانيش يەك يەك، هه‌تنده له يەكتەر دوورنا، له بن به‌ردى،
پنچكى، دارى، جىيان خۆش كرد، له بزن رىكتەر جىيان
خۆشكرد.

كه‌ژى ديتى پىخه‌فێك له جىيه‌كه‌ى بوو، نه‌پىرسى هى كىيه،
ئەو شه‌وه سووى ساردبوو، لۆيه‌كى به‌ خۆيدا دا، به‌ دەم خه‌وه
نووتكه‌وه، گه‌رايه‌وه خه‌وى دەمه‌و پايزانه‌ى مالى، ئەو شه‌وانه‌ى
پىرى چل چله، ده‌هات ده‌ستى به‌ قۆيدا ده‌هينا ماچىكى
روومه‌تى ده‌كرد و دايدەپۆشى و ده‌يگۆ:

كچم خۆ هه‌لنه‌ده‌يه‌وه، سه‌رمات ده‌بى

ئەو شه‌وه جوان نووست، ده‌نگى فرۆكه‌ به‌ ئاگای نه‌هه‌تبا،
وا زوو رانه‌ده‌بوو.

تەنبوور

فەرىن بە لاوگەوہ

ئەو ھۆفیانە فرۆكەشيان چنگكەوت؟!

ھەوگىك بە دەنگىكى پەر لە ترس وپرس و سەرسورمانەوہ

ھەموو نووستوانى بە ئاگاھىنايەوہ، لە تەنىشت مالى كەژىوہ،

چەكدارەكە چەكەكەى سواركرد، كەسىك لە سەرتەر:

خۆتان تىكەمەدەن، ئەو فرۆكەيە دۆستە، دوژمن نيە.

چەكدارەكە وا باگووى دايەوہ:

ئىزىدى دۆست نيە.

گریانی مندالتیک و وهپینی سهگیتک له نزیك یه کهوه، به
دوای یه کدا هاتن، کهژی به واقورماویهوه ته ماشای کردن،
ئیستا زانی سهگیتک و مندالتیکیشیان له گهله، هات منداله که
له باوهش بگری، دهنگی تهنبور وهستاندی، تهنبور مندال و
سهگ و فرۆکهی له بیربردهوه، ناسیهوه، تهنبوره کهی عه ودالی
تهنبورژهنه وهک چون دهنگ و هه ناسهی پیری چل چله
دهناسیتهوه، چون چریکهی سالحو دهناسیتهوه، ناواش تهنبوری
عه ودال له ناو ههزار تهنبوران دهناسیتهوه، هه ره تهنبوره یه
که گیانی به خشیه بابه ئادهم و دایه ههوا، نهوهی مهلهکی
تاوس به په نجهکانی خوئی ژهندی.

هه وکه لاوکی سهه تهلی تهنبوری، نهو لاوکه یه که شنگالی
نیه هیندهی ناوی خوئی نهییستی، نهوهی پشتی خوئی ده دایه
منارهی بانگهواز و روو له چیا:
هایی، ل من هایی..

کهژی چاو ده گپری و دیار نیه، ده بیستی و نایبینی، لهو
سەر بەرد بۆ ئەو سەر بەرد، له شیوهی کهوی که به دواى
تا که کهیدا بگه پری، ده گه پری، هاواریکرد:

مام عه و دال تۆ له کوینی؟ ده نگت دی و ره نگت نیه.

چه کداره که، به دوایدا چوو، قۆلی گرت و هینایه وه ناو
خه لکه که، سه ربرده ی مام عه و دالی گپرایه وه:

له شکری ئالای رهش گه یشت، به چه کی تازه و کۆن، به
هزری به ری، به هی سهدان سال به ری نهۆ، به شنگالی و هربوون،
ئهو ره شه کوژی ه ی شنگالی دیتیان، خودا دیتبای، شته کی
ده کرد، ئەو ره شه کوژی ه ی به چ لاو کبیژی ناهیتته فه گیران..

تۆپه ک زوو بۆ مالتی مه هات، مالتان روو له مناره بوو،
ئهز له قاتی سه ری بووم، بانی خانیی مه ته پی، ئەز که و قه بن
پارچه ساپیته ییکی دارماو، باش بوو لا دیواری رووخاو
گرتیان ه وه و نه یان هیشت ئەز بفلیقی مه وه، به چ جیم نه که وت،
ئیشم نه گه یشتی، له بن دار و به رده وه که لی نی کم دیته وه، به خو
باریک کرد نه وه پیوه ده هاتم، سه رم ده رهینا، له ناو تۆز و خو لئیه،

عهودالی تهنبورژهنم ناسیهوه، دیتم، پشتی داوته منارهی
شاکار، منارهی بانگهواز، پی له سهر پی تهنبور دهژهنی، لهو
خهرابونهی شنگال نهو میس میوانی نیه و تهنبور دهژهنی، به
ناستم دهنگی تهنبورم دهبیست، له دلّی خو گوتم:

به خودی یان دین بووی، یان روژت هاتوه!

قسه کهم راست دهچوو، له هیکهوه شهش هفت زهلامی
کهتهی چک له شانی شمشیر له دهست، گهیشتنه سهری،
عهودال خوئی له گووره نهبرد، تهنبوری خوئی دهژهند،
شمشیره دهستی به دهنگیکی بیابانی به زمانی خوئیان گوئی:

نهو شهیتانپه رسته، موسیقا بو شهیتان لیده دا.

عهودالی تهنبورژهن، پتر دهنگی تهنبوری هه لپری، وای!
شمشیری له سهر سهری عهودال بهرزپوه، بریسکهی شمشیرم دی،
له چاوترووکانی، شمشیر داها تهوه، چیم دی، چیم دی! نهوهی من
دیم، تنها ئالاره شان بیینن، دهستی عهودالی تهنبورژهن له
سهر ئانیشکیهوه پهری، چاوم نوقاند و کردمهوه، دیتم له
بلندایی دوو بهژن بلندتر به مناره کهوت، مناره موری خوینی

گرت، باوه‌رپم به گوتی خۆم نه‌کرد، دوای په‌رپینی ده‌ستیش
 تهنبوور له لاوک نه‌کهوت، له جاران ده‌نگی زه‌لالتر ده‌هات.
 پاش که‌می، شمشیریکیتر به‌رزبووه، له‌وی پیشتر پتر
 بریسکه‌ی دا، داهاته‌وه، ده‌سته‌که‌یدی عه‌ودالی له‌ سهر شانه‌وه
 په‌راند، نه‌مدی له‌ کوێ که‌وته‌وه، نه‌ها، تهنبووره‌ وا له‌ سهر
 سینگی عه‌وداله، هیشتا لاوکان ده‌لی، په‌نجم له‌ گوتی خۆم
 وه‌ردا، پیمو‌ابوو گویم ده‌زرینگیته‌وه، نا ده‌نگی تهنبووری
 عه‌وداله و بی‌ ده‌ست و په‌نجه‌ لاوکی خۆی ده‌لیته‌وه، هایێ‌ هایێ‌
 ده‌لیته‌وه..

نه‌لین تیک‌چووه، نه‌لین خه‌ونی دیتووه، نه‌وه‌ی ده‌یگی‌رمه‌وه،
 به‌ به‌رچاومه‌وه، له‌ بن مناره‌ی بانگه‌واز روویدا، به‌و چاوانه‌ی
 خۆم دیتم، دوو شمشیر، دوو شمشیری‌ وا، له‌ شاخی هه‌لبکیشی
 ده‌کشیته‌وه، له‌ ساتی دانه‌وینه‌وه، تهنبوور ده‌رپه‌ری، عه‌ودالی
 تهنبوورژهن بووه‌ چهند که‌رتی، لایه‌کی مناره‌ به‌ خوین سواخ‌درا،
 تهنبوور فپی، له‌ شیوه‌ی قورینگ فپی، له‌شکری ئیسلام،

تەنبووریان بەر فیشکان دا، تەنبوور فری، بەرەو چیاى شنگال
فری و گوللە نەیگەیشتی.

رووی لە کەژی کرد:

تەنبوورە کەى عەودال لێرەیه، دلنیام لێرەیه، ئەوێ تۆ
دەبیستی تەنبوورە کەیه، بەلام بۆچی من نایبیستم؟

کەژی، وەك بلیتی لەگەڵ ئەویشیان نەبی، بە کەرته
پەیفیکیش زاری هەلنەهینا، هەستی راگرتبوو تا پێبکەوی
تەنبوورە فریوێ کەى عەودال لە کیهه لاوهوه لاوکان دەبیژی.

لە بەری شارەوه دەنگی تەقینەوه دی، زرمەى گەورە، وەك
بلیتی ئەشکەفتان بتهقیننەوه، هەرچی دەنگە، چ لە ناسمانی چ
لە زەوی بران و لە تەقینەوهی شاردان توانەوه، کورە کۆچۆیی
دەلی:

رەنگە شار بتهقیننەوه

چە کدارە کە:

من شتی له دیرۆکی ئەوانه بزاتم، مناره کەش دەتەقیئنهوه،
ئەوهی شتی له دیرۆک بزانی، دەزانی ئەوانه ئەوهی چ زۆرداریک
و دژه شنگالیکن.

کەس هیزی ناخافتن و گوپراگرتنی نیه، ئەوهی ههیه کۆرە
کۆچۆیی و چه کداره کەیه، جار و بار بابەت دەکەنەوه و چیرۆکی
کۆچۆ، هی شنگال، هی ری دەگیژنەوه، هەر زووش، له زاری
کۆچۆییەوه، چه کداره کەهی نازناوی دیرۆکزانێ به سەردا بپا و
له ویشهوه زاره کانیدیشی گرتەوه.

کەژێش تەنها به دیار تیشکی سەر تاشه بەردانهوه، زمانی
دەبیتهوه.

دەنگی تەقیئنهوه نەما، کەژێ هەستا، ویدەچوو نیازی دیار
تاشه بەردەکانی دیوی رۆژی هەبی، لهو دەمه کۆرە کۆچۆیی
دەستی به گیژانهوهی سەربردهی دەر بازبونی خۆی کرد، کەژێ
له جیی خۆی دانیشت و چاوی له چه قۆکەهی دەستی بپا، کۆرە
کۆچۆیی تیچاویکی له سەر کەژێیه و زاری هەلیئا:

دوایوهی کچ و ژنهکانی کۆچۆ بوونه ههور و گه‌یشتنه سه‌ری
 شنگال، هه‌ستمکرد له‌شکری ئالاره‌شی ئه‌للا و محمه‌د له‌ سه‌ر،
 له‌و ناوه‌ دوورکه‌وتوونه‌ته‌وه، به‌ چ حالّ له‌ بن‌ ته‌رمان هاته‌
 ده‌ری، له‌شم هه‌موو خوینه، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ ناو گۆمی خوین
 مه‌له‌م کردییت، وابوو، به‌ سه‌ر سه‌ره‌ په‌رپوه‌کاندا که‌ هه‌ندیکیان
 هه‌یشتا خوینی گه‌رمیان له‌ به‌ر ده‌رۆیی، بازمه‌دا، نه‌مه‌دزانی
 روو له‌ کویّ بکه‌م، نه‌مه‌دزانی شمشیربه‌ده‌سته‌کانی ئیسلام له‌
 کۆین، له‌ ده‌رگایه‌کی شکاوه‌وه‌ چوومه‌ ژووری، نازانم چۆن بوو،
 بی‌ری خۆ شووشتنم به‌ بیردا هات، له‌ سه‌ر جلکه‌وه‌ سۆنده‌ی ئاویم
 له‌ سه‌ر سه‌رم راگرت، وا تیّبگه‌م سابوونیشم له‌ خۆم دا.

هه‌ر له‌و ماله‌، بیرمنایه‌ته‌وه‌ مائی کئی بوو، نه‌ها نه‌و
 جۆرکه‌م دیته‌وه، گه‌رام، نان و هه‌ندی پێخووم دیته‌وه‌ جۆرکه‌م
 پرکرد، به‌ره‌ به‌ری رۆژاوا، سیّ چوار مریشک به‌ هه‌وشه‌ که‌وتن،
 له‌ لای به‌لووعه‌ی ئاوئ راوه‌ستان و سه‌رسامانه‌ ده‌یانپروانی،
 ده‌تگوت هه‌ستیان کردوووه‌ رووداوئ روویداوه‌، ره‌نگه‌ چاوه‌رپئی
 ژنیکیان کردییت، تا (تی تی تی)یان بۆ بکه‌ت، نازانم نه‌و

مريشكانه چۆن دەستى تالان نەيانگەيشتنى، ئەنگۆ دەزانن،
سى لاي كۆچۆ عارەبە، زۆر لەوانە بەگەل لەشەكرى رەش كەوتن
و كۆچۆيان ئەنفالكرد، كەوتنە تالانوپرۆ.

ئى، دنيا لە سەر تاريكبونە، دەنگە دەنگ دى، روون نيه
دەنگى كۆچۆين يان لەشكرى شەر، سەريكم بە كۆلندا داگرت،
چۆلە، پاش كەمى بپريارمدا بيمە دەرى و روو لە چۆلەوانى، روو
لە چيا بكەم، هاتم، لە سەرە كۆلانى، چەك لە دەستى لە پيشم
قيت بۆۋە، دەستى بۆ چەكەكەى برد، من لەو بەدەستوبردتر
بووم، مستيكم خيواندە بن گوئى، ئىخستم، ئاخىر وەرزشكردن و
بۆ دەميكى وا باشە، كەوتمە سەرى، تەختى زەوم كرد، ئەو
مەتارەيە ھى ئەو، تەفەنگەكەم ھەلگرت، لەو دەمەو دەو سى
تارمايىم ديت بەرە و من دىن، ناسيمنەو ئەوانيش لەوانن،
تەفەنگم راکيشا، پلم پتوہنا، نەتەقى، نەمزانى چۆن سواردەكرى
و فيشەكى دەخرىتە بەرى، لەوى ئامۆزگارى پيرەكەى بن
منارەى شنگاليم بيركەوتەو، ئەو ھى دەيگۆ:

ئيزيدى پتويستە راھينانى چەك بکەن، فەرمان لە رتيە.

لهو ده مه كه ژى راجله كى، ويستى زارى هه ليينى و شتى
 بلنى، قوتيدايه وه، كوره كوچوى له سهرى روښت:
 ته قه يان كرد، به ريكه وت به رنه كه وتم، چه كم فريدا و به
 جوړك و مه تاره وه هه لاتم، نازانم، چون ده رچووم و چ ريكه كم
 گرت، له ريى هه ستم كرد كه سيكم له گه له، ديتم سه گى له
 شانم پى به پى من غارده دا، پاش كه مى پيشم كه وت،
 هه ستم كرد پيمده لى:

به دوامدا وهره.

به قسم كرد و له دواى نه بوومه وه، نازانم به كويدا منى
 گه يانده ئيره، نه و چاوساغه، نه و سه سپيه نه با، داخوا له
 كوئى ده كه وتمه ده ستى نالاره شان، به كه م جارمه بيمه سهرى
 شنگالى..

كوره كوچوى، تيجاويكى دايه چه كى ده ستى ديروكران،
 هه ناسه يه كى هيند ساردى هه لكيشا، شنگالى له بن ده هيتنا،
 به ده نكيكى نرم:

ئەگەر بە قسەى پىرى چل چلەيان كوردبا، ئىزىدى بۆ وایان بە
سەردەھات..

دىرۆكزانى چەك لە دەست ھەلدايى:

من زوو لەو تىگەيشتم و بە قسەم كرد.

كەژى، زارى كردهوه، دەنگىشى لىوھە، گىراپەوھ،
دىرۆكزانى چەك لە دەست گەراپەوھ بن ساپىتە روخواوھ كە و
لەو پىوھ، لە خەونەكەى پىش ھاتنى لەشكرى رەشەوھ پىدا
ھاتەوھ:

خەونى من ئىكاوئىكە، لەو خەونە ئەز چەندان پشت
گەرابوومەوھ دواوھ، لە بنارى چىاى شنگالى بارەك ئاورىشمم
باركردبوو، لە پەر كەوتمە ناو لەشكرى ئۆسمانى، كەبراپەكیان
دەفتەرەكى بە دەستەوھ بوو، بە زمانى خۆيان، قسەكى كرد،
سەرى تىنەگەيشتمم بادا، كەسەكیان گازكرد، كوردیە كوردى و
گۆتى:

ئەوھ رىزدار ئەولياى چەلەبىيە، دەپرسى:

ھىتى شەيتانپەرست، ئەو چىە بارتكردووه؟

ئەزىزى باگۆمداۋە:

ئەز نە شەھىتان پەرستەم.

+تو ئىزىدى نى؟

-بەلى ئىزىدى كورپ ئىزىدىمە.

+ ما چ دەپەرستى؟

-خودى عەرد و عاسمانا؟

ئەوليا بزەھىكى تالى كورد و گۆت:

+ئەۋە چ شتە بارتكردوۋە؟

_ئاوريشمە

+ دەبىبەھ كوى؟

-باژىرى نەيناۋا و دەيفرۆشم

جەندرمە دەورىان دام و ھىستريان بە ئاوريشمەۋە برد و

منيشيان ھەلدايە ھەلدىرى، نازانم خۆم پىگىرايەۋە يان نا، بە

ئاگاھاتمەۋە..

رووى لەكورپە كۆچۆبى كرد:

+تۆ ئەولياي چەلەبى دەناسىت؟

-ناوم نه بیستووه.

کهژی، له رووخساری ده رکهوت نهو کابرایه ده ناسیت و
ویستیشی شتی بلی، نه یگوت.

دیروکزان :

نهو نه ولیای چه له بیه، تورکه ئوسمانیه، بهری سی سده چار
سده سال هاتوته چیای شنگالی، بهری کهزی دریوا، کتیبیکی
هده ناوی (سیاحه نامه) یه من خویندوومه ته وه، لهو کتیبه
ئیزیدی به شهیتانپه رست و پیس و زیاده ی سهر زهوی داده نی
ده لی:

((ددانی ئیزیدیان به قهه ددانی نه سپه، زاریان لنگه پیتاوی
پتوه ده چی، منداله کانیان به شیری سهگ گه وره ده کهن..

چیای سن جار، زور پیروزه به لام نهو ئیزیدیه بی دینانه
گلاویان کردووه

خوینی ئیزیدی (هه لاله))

نه ولیای ئوسمانی، نه ولیای موسلمان نهو ها ده لی.

دیروکزان، تفتیک بو نه ولیا و نامه که ی ده نیرو و ده لی:

ئومىد دەكەم چ ئىزىدىك خەون بەو چەلەبىيە ئۆسمانىيە
خوانەناسەوہ نەبىنى.

هەستەكەت كچە و ئەوانىدى گوتىيان لىپراگرتوہ، داو
دەداتە پووشكاخەزى گىپرانەوہ:

بەر لە خەونەكەش، باوہرەم بە قسەكانى پىرى چل چلە
هينابوو، دەمزانى ئەو لە كوئوہ قسان دەكەت، من شتىك لەو
فەرمانانەم دەزانى كە لە دىرۆكدا بۆ قرانى ئىزىدى دەرچووبوون،
قسەيەكى پىرى چل چلەم لە پشت سەرم لە دىوارى ھەلكۆلىبوو:
لەو دنيايە، تا رۆم و عەجەم و عارەب، تا كوردى كرنگرتە،
تا ئىسلام مابى، فەرمان بنى نايە.

بە تۆپەكەى ئەو رۆژە دىوارەكە رووخا، بەلام نووسىنەكە
دەمىنىتتەوہ، رەشنايىتتەوہ، لە دىوارىكىتر دەينووسمەوہ.

دواى ئەو خەونەى بە ئەولياى چەلەبىمەوہ دىت و بارە
ئاوريشمەكيان بردم و ھەلدىرام، يەكسەر بارم كرد، بپۆ بپۆ،
مالم بردە ھەوليرى، ئىستا ژن و دوو مندالەكەم لەوئىن، بەر

لهوهی بگه مه چیا، قسم له گه ل کردن، له ریی مزیایلکه م
کهوت و هه ر پارچهی چووہ جیی.

کورہ کۆچۆیی:

نہشکاباش هه ر شکا بوو، تا ده گه یشتیه ئیره وزه ی تیدا

نہده ما

دیروکران له گیرانه وه ناکه ویت:

دوو روژ بوو، گه رابوومه وه شنگالی، پیری چل چله م له بن

مناره ی شاکاری شار، له کن عه ودالی ته نبووژهن دیته وه،

گۆتی:

ئهو خه لکه گه له ک بی میشکن، قسه ی منیان به گویدا

ناچی، کچه که ی خوشم به قسم ناکات.

ئهو تاقه کچیکی هه بوو، نازانم به خو و کچه وه گه یشتنه

کوی.

که ژئی نیگایه کی لی کرد و هیچی نه گۆت.

ئهو ههستی بهو نیگایه نه کرد و چووہ دووی:

منیش وا چاوه پریم نهده کرد، پیشمه رگه بی ته قه بقووچینن،
هیژ گولله ی نالاره شان، هی داعشان، نه خشی مناره ی دیروکیی
شنگالیی نه قرنجاندبوو، شووشه ی چ په نجه رانی نه شکاندبوو،
نه که وتبووه سهر چ سهر بان و ناو حهوشان، فرمانده ی
پیشمه رگه، ئیزیدی هیلابوو، له و بهری پردی سیهتلا بوو، چ
بزائم سی مه موود ئیزیدیان تیدا نیه، تا بهر سینگى دوژمن
بگرن، تا پی بچه قینن و به پیوه بمرن، به بهر چاومه وه
باریکه یان دایی و هه لاتن، چهندی گۆتم:

شهرمه، شنگال بو گورگان به جیدیلن، ناوریان نه دایه وه،
یه کیان له پشتی ترومیله وه، به گریانه وه، نه و فیشه کدانه ی بو
هه لدام.

شنگال چهند ته نیا بوو، له خودا ته نیاتر، ته نیا ته نیا، نه و
رۆژه سهر به چ ولاتی نه بوو، کهس به هاواریه وه نه هات، نه
عیراق فرۆکه یه کی بو هه ستاند، نه کوردستان دوو فیشه کی بو
ته قاند.

ئەز چەندى كۆردم رېم دانەگرت، خۆم لە شنگالبيان
 جىبابكەمەو، مامەو، ئەو بوو خانووم بە سەردا رووخا و
 پارچە پارچە بوونى عەودالى تەمبوروژەن و فرىنى تەنبووم دى.
 چىم نەدى، ئەوئى بە سەر شنگالدا هات، نزابكەن بە سەر
 بەغدا، بە سەر مەكە و مەدینەشدا نەئى، هەرچى مېرى ئىزىدى
 هەبوو كوشتيان، هەرچى ژنك و زارۆى ئىزىدى هەبوو برديان..

شنگال، شنگال

پر بە دەنگ هاوارى كۆردە شنگال، كەمى وەستا و
 تېهەلچۆو:

لە تارىكىدا، دەرفەتېكم قۆستەو، بە كەلىنى پەرۆرەشان،
 بە بن (الله) و (محمد)ا هەلەتم، كەوتە بن دەستپىژى گوللە،
 چەكم پىنەبا، تياچووبووم، دەستمكۆردەو، سى چوارىكم لىيان
 ناردە دۆزەخى، هەلەتم، لە سەر سىلەئى لە بەر رووناكايى گۆزپ
 بوو يان مانگەشەو، مەمەدم ناسىهەو، گوللەيەكم پىوئەنا، رىك
 بە چەنەگى كەوت، وەئى بابەرۆيەكى لى بەرزبۆو لە منارەئى
 بانگەواز دەنگى داىهەو، بە رۆژيش ئەو كۆرەم دىتبوو، بووبوو

که‌وا سووری له‌شکری ده‌وله‌تی نیسلامی، چاوساغیی بز
ده‌کردن، نه‌و محمه‌ده هاورپم بوو، کریقایه‌تیمان له‌نیوان بوو،
شکاندی، نه‌و نارپه‌سه‌نه په‌یانی شکاند، له‌هر شوینی
که‌سیکی بی‌گه‌ردنتان دیت، نه‌وه محمه‌ده و به‌گولله‌ی من
گه‌ردنی په‌ریوه.

ئیدی هاتم، له‌بناری چیا، له‌پان به‌ردی نه‌و مندالهم
دیته‌وه، ده‌تگوت گوله‌شلیتره‌یه ملی لارکردبۆوه، دیار بوو به
جیمابوو، خه‌لکیکی زۆر به‌چیا که‌وتبوون، له‌باوه‌شم کرد و
به‌ریی ته‌نبووره‌که‌ی مام عه‌ودالدا، به‌چیا‌دا هه‌لگه‌پام، ناوی
خۆی نه‌گۆ، لۆیی ناوم ناوه‌گوله‌شلیتره.

که‌ژی به‌بیستنی محمه‌د، ره‌نگی تی‌کچوو، هه‌ستا، له‌به‌ر
خۆیه‌وه ده‌یگوت:

گیانگۆرکییه، گیانی محمه‌د هاتۆته‌گیانی محمه‌د.

هه‌موو به‌گوله‌شلیتره و سه‌گه‌ چاوساغه‌که‌شه‌وه، به‌دوایدا
چوون، گه‌یشته‌بن داربه‌پرووه‌که، نه‌وه‌ی به‌رانبه‌ر تیشه و تاشه
به‌رده‌کان، که‌ژی چاویکی به‌خه‌لکه‌که‌دا گیترا، پیده‌چوو

بیانزمیږی، کورپه کۆچۆیی، که لهو ساته دهستی مندالّه کهی له
دهست بوو، گوتی:

ته واوین، به گولّه شلیږه و سه سپیهوه نههین.

که ژێ گوتی به قسهی کۆچۆیی نه دا، تیر چاوی پیداکێږان و
په نجیه کی گه یانده برینی لیوی و سهیریکی چه قۆکهی کرد و
چاوی بریه تاشه بهردان.

لیرهوه

نیوهی دنیا

خامه‌ی خۆر گه‌یشته سهر تاشه بهرد و نووسی، خۆر نووسی
و کهژی خۆیندیوه، یان بلین گیرانه‌وه‌ی پیری چل چله‌ی به
ده‌نگیکی تۆزی نزم، بۆ خۆی خۆینده‌وه و به چیاکه‌وتوانیش
هه‌ناسه‌یان له خۆیان بری:

موعته‌سه‌م بیلا‌ی عه‌باسی‌ی خه‌له‌یفه‌ی موسلمانان، له سهر
خواستی دایکه‌ تورکه‌که‌ی، پایته‌ختی گواسته‌وه، به‌غدا‌ی
هینایه‌ سامه‌را، له‌و سه‌روبه‌نده‌ش، باج و سه‌رانه‌ له سهر

ئىزىدىيان بە شىۋەيەك زىاد كرا لە بنى ھەلنەدەستان، بۆيە
مىرى ئىزىدىيان گۆتە خەلىفەى موسلمانان:

ئەو سەرانە زۆرە، بە مىللەتى ئىزىدى لە بنى دەرنابى.
خەلىفە يەكسەر فەرمانى دا:

خوینى ئىزىدى شەيتانپەرستان، بۆ موسلمانان ھەلالە.
لەشكرى ەباسى ھىرشى ھىنا، ئىزىدى بەرگرىان كرد، لە
بن ئالای فەرگەسى ئىزىدى شۆرش بەرپايوو، ھەرچى ھىزى
ەباسى ھەبوو ھاتنە سەر ئىزىدىخاننى، شەر درىژەى كىشا،
ەباسى ھىرشىيان دەھىنا و دەشكان، تەرمى خوڧيان لە ناو زىى
دەچلە دەدیتەو، ئەو شۆرشە دوو سالى درىژەى كىشا، ئىزىدى
نەشكان، سامەرا ترسى لى نىشت، تىگەيشتن لەگەل فەرگەس
شەر بەلاشە، سەريان تىدا مابوو.

لەو تەنگانەيەى ەباسىيان، كوردەكى موسلمان، ناوئى وى
(مەمەدى موسافىر) بوو، بە ھانايانەو ەو، پلانىيان دارپشت.

مەمەدى موسلمان و و فەرگەسى ئىزىدى كرىقاتيان لە نىوان
ھەبوو، براى خوڧن بوون، بە سەر يەكتر سويندىيان دەخوارد، بۆيە

فهرگس له سهر قسه ی وی رازی بوو، بچیت له گهل
سهرله شكري عه باسیان دانیشی، تا بگه نه ریکه وتنی و چیدی
خوینی نیزیدی و موسلمانان نه رژی.

فهرگس گۆته محمهد:

کریقۆ، من باوهر به عه باسیان نیه، لی باوهری ته وارم به تو
هه یه.

محمهد گۆت:

کریقۆ، نیمه برای خوینین، پشتت له عهرد نادهم و نامادهم
خۆمت له سهر دانیم.

له نهیناوا، له رۆخ زی، له گهل سهرله شكري دوژمن دانیشتن،
ناوی نیتاخ بوو، به دهم خواردن و خواردنه وه که وتنه
گفتوگۆ، به دهم قسه کردنه وه، فهرگیس و نهو سوارانه ی له گه لی
بوون، لاریونه وه.

ژههره که ی محمهدی موسافیر زۆر کوشنده بوو، به قهد
ژههری سهد ماری ژههردار کوشنده بوو.

ئەو بەرایی ناپاکیی کوردی موسلمانە لە ھاوزمانی خۆی،
بە مردنی فەرگیس و ھاوڕێکانی، لەشکری ئیزیدی بێهێز بوو،
پەرتەوازە بوو، لەشەکری عەباسی پێوەر بوو، دواى چەندان
شەری سەخت و دژوار، ئیزیدی شکان، ئیسلام دەفەری ئیزیدیان
و چىای شنگالی لە ئیزیدیان دوورپەو، هەر بنە دارێک، هەر
بەردیکت دەدی، خوینی ئیزیدی پێوە بوو، ئەو هی
بەردەستکەوت کوژرا، ژن و کچی جوانیشان لەگەڵ خۆیان برد،
پایز بە سەر ئیزیدیان داھات و ھەلۆھەری.

بەلام زۆری نەبرد، چىای شنگال وەك چۆن ھەموو سەری
بوھاران، گۆل و پەلکان دەگریتەو و کەسك دەچیتەو، ئاواش
ئیزیدی لى پەیدادەبیتەو، ئاخر شنگال بى ئیزیدی نابیت.

دیروۆزان بە ھەوکی نووساوەو:

محەمد لە ئیمە ناپرئ، دوايان برئ

کەژئ وەك کەسى لە دوورەو ھەو گازیکردبئ، یان شتیکی
بیرکەوتبیتەو، پەنجەى بۆ لای لاچاوی بەرزکردەو، ھەستی

راگرت، یه کپی به ره و کانیه که، چه قوکه شی راده شه قاند،
کۆچۆیی به ده نگیك که هه موویان گوئیان لیبوو:
ئه و کچه، تیئکچوو، شتی له خۆی نه کات باشه.
دیرۆکران:

ئه وهی ئه و کچه ده یلی، خپری راسته، من ئه و دیرۆکه م
خویندۆته وه و بیستوومه، ئه و کچه دیرۆکی ئیزیدیان
ده گێرپته وه، به لام تیئاگه م بۆ تا نه یه ته ئیره و ته ماشای ئه و
بهردانه نه کات، ورته ی لیوه نایه ت؟

کوره کۆچۆیی:

ئی، ئه وه نیشانه ی دینبوونه.

دیرۆکرانی چهک له ده ست:

نا، دین نه، شتی هه یه، ئیمه تیئاگه یین.

به دوای کچه دا چوون، له ده و کانی دانیشتن و تووره گه و
جانتایان کرده وه و شتیکیان خوارد، که ژئی هه ردوو پی و
ده ستیکی خستۆته ناو ئاوه وه و چه قوکه ی دوور له ناو
راگرتوه.

هموو چاویان له سەر چه قۆکهیه و کەس زاخ ناکات بپرسی:
سەربردهی ئەو چه قۆیه چیه؟ بۆچی له دەستت ناییتتهوه؟
پرسین بەلاشه، قسه به فیڕۆدانه، دهزانن وه لامناداتهوه، تا
نه چیتته دیار بهردهکان و نه خوینیتتهوه، له سەری دەی رستهیه کی
له زار دهرنایه.

هموو چاویان له سەر کچهیه، چهندی له سیمای
ورددهبنهوه، کەس نایناسی، تا ئیستاش ناوی نازانن، کەس
پییوانیه پیشتری دیتبیتی، تهنه دیرۆکزان له بن لیوانهوه دهلی:
من وینای ده کهم، ههسته کهم ئەو کچه کهزی زهره م دیوه،
بیرمناکهویتتهوه له کوی.

هەر له زاری دیرۆکزانیشهوه، کهزی زهر به سەر ئەو کچه
نه ناسراوه دا برا و له نیتوان خویان به ناوه ناویان دههینا.

گرموهۆره، دووره، هموو روو له ئاسمانن، وهك بلیتی
چاوه پیتی دابه زینی فریادرسی بن، چاوه پیتی هاتنی تاوسی
مهلهك بن..

وه‌ها چوونه‌ته بیرکردنه‌وه، کهس له سهر کانی و شنگال
 نه‌ماوه، ههر کهسه و چۆته‌وه بدر به چیاکه‌وتن،
 گه‌یشتوونه‌ته‌وه ساتی ده‌ریازبوون، پیش ده‌ریازبوون و پیش ته‌قه
 و گه‌یشتنی شمشیر، گه‌یشتوونه‌ته‌وه ناو هاوار و قیژه‌ی
 که‌سوکار، رفاندن و خوینپرشتن، گوله‌شلیره‌ش که ویده‌چی سی
 سالانه‌ بی، نه‌ویش رویشتووه، سه‌ سپیش، سه‌ی چاوساغ‌ره‌نگه
 ته‌نھا کلک جوولانه‌که‌ی به چیا‌ی شنگاله‌وه ماب‌ی، له چاویان‌را
 دیاره، گه‌راونه‌ته‌وه ناو گه‌رمه‌ی فه‌رمان، نه‌وه‌تا جاروبار
 موچرکیان به له‌شدا دی، نه‌وه له خۆوه نیه، بیرکه‌وتنه‌وه‌ی خوین
 و قیژه‌یه، نه‌ها له بن لیوانه‌وه شتی ده‌لین، ههر خۆیان
 ده‌بیستن و تییده‌گهن، نه‌و به چیاکه‌وتوانه، سه‌برده‌ی خۆیان،
 له ده‌ستدانی که‌سوکار، بو خۆیان، به بیده‌نگی ده‌گپنه‌وه، زۆر
 که‌م نه‌بی، که‌س توانای گوینگرتنی چیرۆکی نه‌ویتری نیه، ههر
 که‌سه و به سهر کۆستی خۆیدا که‌وتووه، بۆیه نه‌گه‌ر کوو، که‌س
 بو که‌س ناگپریته‌وه، ته‌نھا کاتی که‌زی زهر به‌رد ده‌خوینیته‌وه،

ههستی لیڤراده گرن، نه وهش پتر زگ پیسوتانه، زۆریان جگه له
دیرۆکزان، پێیان وایه، دین بووه، یان له لیواری دینبوونه.

دیرۆکزان له کهژێ، خۆی گۆتهنی کهزی سهر، نزیکده بیتهوه،
چاو دهخاته سهر چهقۆکهی دهستی و دهلی:

وا تیبگم نهو چهقۆ به خوینه، خوینی تۆلهیه، دهی
سهربرده کهی بگێرهوه.

کهژێ پیناچی له چپای شنگال مابی، نهوهی له سهر
کانیه که دانیشتووه، تهنها وینهیهکی جهستهی کهژیه، دوور
رۆیشتووه، هیند دوور به چ پرسیاران نایهتهوه و ناگاتهوه ناو
میرانی به چپا کهوتوو.

دیرۆکزان:

کچه کهم، من وینای تۆ ده کهم، تۆم له شوینی دیوه،
بیرمناکه ویتتهوه بلێ، خهڵکی ناو شنگالی؟ کچی کیتی؟ ده
تیچاویکم بدی، بزانه نامناسی؟

کهژێ لیڤه نه ماوه، تا ئاوری لیبداتهوه.

دیرۆکزان:

تۆ له دیرۆکی شنگال و ئیزیدیان له من شاره زاتری، نهوانه ی
تۆ ده بخوینیته وه، هه موو راستن، تا چه دنت خویندووه؟ چ
به شکیت ته واو کردووه؟

که ژئی گوئی لینییه، لییه نیه، تا به رسفی پرسیاران بداته وه.
گرمه یه که هه مووانی راجله کاند، ته نها نه و پیاوه نه بیت که
له وه هشت سیمیلانه ی ناو (سیاحه تنامه) ده چی، نه وه ی سه دان
سال به ری نهۆ، له شنگالی دیتبوونی، گرمه که شنگالی
هه ژاند، دار و به ردی له رانده وه و بالدار ی هه ئفراند، گوله شلییه
زیراندی خوئی به باوه شی نه وه ی ته نیشتییدا دادا، سه سپی
قوراندی و کلکی خسته ناو گه لی...

که ژئی بهر له هه مووان هه ستاره پی و یه کپی به ره و بلندایی
چل میرا، یه که یه که به دوا ی ویدا ریچکه یان به ست، گه یشته وه
قه د پالی لووتکه ی گومبه تی، که ژئی سهر که وته سهر به رده که ی
خوئی و له بن داره هنجیره چه تریه که دانیشته و به دیار
چه قۆکه یه وه که سه نه یزانی به ره و کوئی چوو.

چیا له خر لاوه به ته قوتوټوق ده وردراوه، گولله رووه ناقاری
چل میړایه، کورې که ماکې به لا روومه تیه وه یه، ریک ده لئی
شوین ماچی دوو لیوی گزشتنی تیر سووراوه، له وه شه وه ناوی
بووه کورې روو به ماچ، له هیکه وه هاوارده کات:

هاتن، نالارپه شان هاتن، نیوه گویتان له (الله و اکبر) یان نیه؟
هی له هه شتسمیل، هه موو گوئیان هه لځست، که س هیچی
نه بیست، نه (الله) دی نه (اکبر)، دیرؤکزان باگوی دایه وه:

+چ له گورې نیه، گویت زرینگاوه ته وه
-زرینه گانه وه چی! الله اکبری زاری هوئیان وا پی پی به
چیا دا هه لده کشی، گه یشتن...

کؤچوی له بن لیوانه وه:
نه وه شمان له ده ستچوو، تینکچوو
که ژی له که لینی لقی داره هنجیره وه سهری ده رهینا، به
ده نگیکی که خهوی پیوه بوو:

چل میړا نیره ده پاریزی.

هَى له ههشتسمیل، هه موو به گوله شلییره شه وه گه شانوه،
سه سپی گه شانوه ی پتوه دیاره، ناخر به و رسته یه، له دنیا
تایبه ته که ی خۆیه وه هاته وه چل میرا، هاته وه ناویان و نیستا
ده زانی لیره چ ده قهومی.

ئه وان چاوه ری بوون، رسته یتری به دوادا بیت، نه هات، که ژئی
هینده ی گوت و سه ری برده وه بن هه نجیره که و به دیار
چه قۆکه یه وه دانیشته و گه یشته وه دنیای خۆی.

دیروکزان له بن برده که یه وه که که پریکی هینده ی
به رانیلیکی به دیوی سیبه ردا پتوه هه لواسیبوو، تهنه گه که ی
بلند کرد و هاته گۆ:

لیره تهنه نگیک شه ری له شکریک ده کات، مه ترسن، شمشیر و
نالای ره شی ده ولته تی نیسلامی له عیراق و شامی، ناگه نه
نیره، نیوه دیروکی نیره تان نه خویندۆته وه.

هه ندیک قسه که یان به هه ند هه لنه گرت، به لام هه ندیکیان
هه ستیان لیراگرت، که ژیش رویشته وه، دیار نیه به گپرانه وه ی
دیروکزان ده گه پیتته وه یان نا:

لەو ھەتەى دنیا دنیاىە، زۆرى شەرى دنیا لە سەر چىاىە، چىاى
شنگال، ئىرە ئەو چل مىراىە، دنیا چاویان لىرە برىو، شنگال
بە ھەرمىنترىن چىاى دنیاىە، ئاورىشمەكەى بەشى چلکى نىوہى
دنیا دەكات، زەیتوون و ھەنجىر و ترىكەى نىوہى دنیا
تىردەكات، گەنم و جۆى ئەو دەشت و دەرى ھەموو
بىاباننىشان لىى بھۆن دەمىنىتتەو، توتنەكەى ئەوہى
جغارەىەكى لىى بكىشىت، لە بنى دنیاوہ بىت بە بۆنەكەى بۆى
دەت، ھەنگوینەكەى سەد دەرد دەپەرىنى، ئەوہى جارىك
دەتتەى، بۆ جوانىەكى خۆى بە كوشت دەدات، شنگال
بەھەشتى ناو كتەبى ئابىنە.

كەسى لە بن بەردىكەو، ئارەقەى نىوچەوانى دەسپىتتەو و
ھەلدەداتى:

بەھەشتى چى! گوو بە دىرۆك، تۆ چى دەلىى؟ خۆت نابىنى
لە كوئى! وازىنە، برا وازىنە لەو قسە قۆرانە، وەرن با بىرى لە
خۆمان بكەىنەو، بزانىن..

دیروکزان، وهك نهوهی له ناو هۆلیکی گهورهی فینک بیټ و
له پشت بلندگۆوه وهستا بیټ و دیرۆك بۆ حهشاماتیکی
دیروکویست بگێریتتهوه، دهنگی ههڵبێی و قسهی کهسی
نه بیست:

شنگال، جیی چاوتیپرینی دنیا بووه، دنیا چاوی له جوانی و
داهات و گرنگی شاری شنگال و شاخی شنگال برپوه، ئیره
جیی شهپ و شوپی میدا و بابلدهیهکان بوو، جیی ململانیی
ئاشووری و سهفهوی و سهلمجوقی وعهباسی و ئۆسمانی و دنیا
بووه، لهشکری ئهسکهندهر دنیای گرت، لیره تیدا ما،
حهرووشی سههرلهشکریان لیره شکا و ههرچی کردی نهگهیشه
ئیره، نهگهیشه چل میرا.

ترك و عارهب و عهجهم، شهریان له سههر شنگالی مهیه،
چیای شنگال له بن پیی کئی بی، ئهوه بهشهی دنیا له دهست
ئهوه.

مهترسن، چل میرا ناکهووته بن دهستی ئالارهشان، جوو ری
بهوه نادا..

زاري ديروكزان دهليئي بهلوعهه ي ناوتيه، كراوه تهوه، رسته
رسته له بهري دهروات و ناگيرتتهوه، باله فپه كه نهبا، تا ئيوارى
له بهري دهرويشت و شنگالى له تهرايى ديروك هه لده كيشا.
له ساتى هه ستانهوه، كهژى وهك بليى رسته يهكى ناو خهونى
بليتهوه:

جوونا، چل ميتر رينادا

كس رسته ي زاري كهژى نهبيست.

روانهوه

چارشهما سوور

فرۆکه نهويه، دیرۆکزان نه گهر بیهوی، رهنگی بیپیتی،
چهند سوورپیتی دا، ویدهچی به دواي شتیکی بزربوودا بگهپی،
هموو به سه سپیشهوه خویان شاردۆتهوه، دوور لهوان، له بهری
باشوور، فرۆکه نهوی بوو، زۆر نهوی، خیرا چهند شتیکی
ههڵدایه زهوی، وهکات به خیرایی باشوکه بهرزبۆوه، هموو
جگه له سه سپی، به ههشتسمیلهوهش گوئی خویان گرت،
چاوه پیتی تهقینهوهن، بهلام هیچ نهتهقیهوه.

پاش بزیوونی فرۆکه، دیرۆکزان و یهك دوانی، چوون، به
پیدزه گه‌یشتنی، له بن بهرد و پنچکان چهند کارتۆنیکی
پینچراویان دیته‌وه، دیرۆکزان گوتی:

من بزاتم، ئەو فرۆکه‌یه دۆسته، خواردنی بۆمان هیناوه.

به ترسه‌وه، کارتۆنیان کرده‌وه، گوتی:

نهمگۆت...

دهنگه دهنگ دی، ههستیانکرد له خواری، له شیوه‌کانی
دیوی شاری شنگال، خه‌لک هه‌یه، زۆرن، ئیزیدی به چیا
شنگال کهوتونه.

خواردنیان کیشایه‌وه، ئاویان کیشایه‌وه، ئەو دهمه و
ئیتاره‌یه، مایان گواسته‌وه، هەر له تهنیشت دونده‌که، له
پینچکردنه‌وه‌یه‌کی چهند شه‌قاوی، به دیوی هه‌لدیردا، روو له
باکوور، روو لهو دونده دوورە‌ی که به ئاسماندا چوو،
ئەشکه‌فتیکیان دیته‌وه، له خه‌یالی کەس نه‌بوو، ئەشکه‌فتی لهو
نزیکه و لهو جییه هه‌بێ، دیرۆکزان به مه‌یله و پیکه‌نینه‌وه،
گوتی:

ئېرە مالى ئادەم و ھەوا بوو، مەلەكى تاوس بە راسپار دەى
خودا بۆ وانى چىكىرد.

ئەشكەفت گەورەيە، لە ديوەخان دەچى، بارىك و درىژ
ھەلكەوتوۋە، لە چ لاۋەش تۆپ نايگىرئىتەۋە، كەزى مالى خۆى
نەگۋاستەۋە، توورەگەكەى ھەر بە لقى دارھەنجىرەكەۋە
دەلەرئىتەۋە، بەلام سەردانىان دەكات و پىيەكى ھەر لەوتىيە، بە
بىئەۋەى وشەيەكى لە زارى بىتە دەرى.

پىدەچوو ھاتنەكەى پتر بە ھۆى گولەشلىرەۋە بىت، دەھات،
چەقۆكەى لە پشتى خۆى رادەگرت، دەيزانى گولەشلىرە لەو
چەقۆ بە خوينە دەترسى، دەستىكى بە سەرىدا داھىنا و
ماچىكى نەرمى دەكرد، زۆر نەرم ئەۋىش گۆى لە دەنگى
ماچەكەى سەر پەرى روومەتى خۆى نەدەبوو.

ھەشتسىمىلىش كە تا ئىستا كەس گۆى لە دەنگى نەبوۋە،
ۋىدەچى كەرۋالال بى، كەرۋالالىش ئەۋھا نىە، نە دەست
رادەۋشىنى، نە سەر بادەدات، نە لىۋ دەجولئىنى، نە مرقەيەكى
لىدى، قەلەمبىرىكى لە گۆيزانى تىژ تىژترى لە دەستە و لە دارى

تهر ترومبیلۆکهی وا، بووکۆکهی وا بو گۆله شلیره چی ده کات،
 له دهست چ دارتاش و کارگهیهک نایی، تنها دار و بهس، تایه
 و سووکان له دار، پی و پرچ و چاو له دار، ههر به داریش به
 یه کتریان ده به ستیته وه، گۆله شلیره بهو یاریانه خهنی بووه،
 دایک و مائی و کۆلان و هه موو چتی له بیرچووه، هه شتسمیل له
 گژ دلخۆشکردنی نه وه و چیدی نا، ههر چهنده روو به ماچ به
 زمان و ناماژهی چاو پییگۆت:

برینی داری تهر گونا هه، ما تو نه ئیزی دی؟

به ناماژهی نه رمی دوو سی په نجه گۆتی:

له خۆ هه لده.

له پر شتی له هه شتسمیل روویدا، کهس وینای نه کرد بوو،
 زنجیری جانتا گه وه کهی کرده وه، دهستی له ناو گپرا، گپرا،
 زۆری گپرا، پیده چوو له چتیکی زۆر گچکه بگه ری، نه که ویتته
 بهردهستی، دنکه نوکیکیش با، بهو هینده ده ستگی پرا نه، بهر
 په نجهی ده کهوت، نه دیدیته وه، ناچار جانتای گور کرده پیش خۆی،
 چی تیدا بیته باشه؟

چەند پارچە پاکەتی، ئەوە بۆ دیرۆکزان وەك ئەوە بوو،
 ژنەکەى بە دیار منداڵەکانیەوە مەنجدەڵە دۆلمە هەلپژێنیتە سەر
 سینى، ناخر جفارهى له سەر بران بوو، بەلام خۆشیهکە، ئەوەى
 هەمووانى بۆ چەند ساتى شاگەشکە کرد، پاکەت نەبوو، شتى
 بوو قەوارەکەى هەر هیندەى دوو پاکەت، شتى، شتى له دنیای
 هینایە ناو ئەشکەفتهکەى ناقارى چل میرای چىای شنگالى:

رادىۆ

رادىۆیە، پاترى له سەرە؟

کورپى روو بە ماچ پرى دایى، دوگمى بادا:

يا ئەيوهەل لەزینە نامەنو...

له سەرى رانهگرت و بايدا، هەر بايدا:

ديسان فرمانه، ل مه فرمانه

دیرۆکزان گوتى:

رایگره، لیتره رایگره، بزانی چ باسه؟

کەژیش گەیشت، هەموو گۆبیان دایى، جگە له گۆلەشلیتره و

هەشتسمیل و سە سپى، گۆلەشلیتره لەو سەرى ئەشکەفتهکە

له گژ گه مه کانی خۆی بوو، سه گه که له خواری، له راست زارکی
نه شکهفتی، شتیکی ده خوارد، ههشتسمیلش ورده واله و
نووردوو نانی له چانتاکهی ده کردهوه، دواي ته و او بوونی
(فرمان) هی شقان:

((له شکری ده و له تی نیسلامی له عیراق و شامی، ناسراو به
داعش) دوايوهی شاری سنگال و ته و او ی گوند و ناوایی ههر
چوار ده وری چیاي سنگالی داگیرکرد، که و ته ره شه کوژی
ئیزیدیان و دهستی له گه و ره و گچکه نه پاراست، ههندی له و
عاره بانهش که چندان پشته له ته نیشته ئیزیدیان ده ژین،
دیواریان به یه که وه، به گه له داعش که و توون و به ناو ئیزیدیان
وه بوونه...))

هه موو له جیتی خۆیان و شکبوون، پینه ده چوو ناگایان له
رادیۆ مابوویت، رویشتن، چوونه وه لای کهس و کاریان، له خهیا
ده یان دیت، چۆن په لامارده درین و...

((دوايوه‌ی نه‌بوو به‌کر به‌غدادیی خه‌لیفه‌ی ده‌وله‌تی ئیسلامی، فه‌رمانی دا، فه‌توای دا: ئیزیدی گاورن و سه‌ر و مالیان بو‌ برایانی موسلمان هه‌لآله، ژن و کچیان هه‌لآله و...))
کوره‌ روو به‌ ماچه‌که به‌ خو‌ی نه‌ه‌ستا و تفیکی له‌ رادیوکه کرد و تییه‌ه‌لدا، باش بوو، له‌ سه‌ر تووره‌گه‌یه‌ک که‌وته‌وه، له‌ ده‌نگ نه‌که‌وت، دیرۆکان غاری دا و هه‌لیگرته‌وه، به‌ بن‌گویی خو‌یه‌وه نا:

((ئیستا له‌ بازاری نه‌یناوا به‌ به‌ر چاوانه‌وه، له‌ شیوه‌ی مه‌ر و مالآت، کچ و ژنی ئیزیدی هه‌راچکراون و داعش له‌ داعشی ده‌که‌رتیه‌وه، هه‌ر یه‌که‌و نرخیکی له‌ سه‌ره، کۆیلایه‌تیان زیندووکرده‌وه، کچ و ژنی ئیزیدی گه‌یشتنه‌ باژیری شامی، گه‌یشتنه...))

دیرۆکانیش به‌رگه‌ی رادیوی نه‌گرت، به‌لام تییه‌ه‌لنه‌دا، به‌ نه‌رمی له‌ پێش هه‌شتسمیلتی دانا، نه‌و له‌ سه‌ر وسیمای نه‌وانه‌وه تیگه‌یشت، رادیوکه‌ی هه‌والی جه‌رگه‌ری وه‌شاندوه، ده‌یویست پێکه‌وی، په‌رسی:

راديو چى گوت؟

نەيوست بيزانى، يان رەنگە ھەستى كەردى، بە زمانى
ناماژە نەتوانن ھەوالەكەى بى زیاد و كەم تىبگەيەنن.

ھەشتەمىل پەشىمانى بە سىمايەو ھە ديار بوو، پىدەچوو بلى:
ئەگەر راديو كەم نىشاننە دابان، ھەوالى جەرگەريان
نەدەبىست، لەو ساتەى لە دواى دوگمەى كوژانەو ھە گەرا:

((ئەو ھى داعش بە ناوى نىسلامەو ھە دىكات، دوورە لە
ئايىنى پىرۆزى نىسلام، نىسلام ئايىنى پىكەو ھە ژيانە، ئايىنى
ئاشتى و براىيە...))

كوژاندىو ھە و خستىو ھە ناو توورە گەكەى.

دىرۆكزان بە تەوسەو ھە:

ئايىنى پىكەو ھە ژيان!

كەژى، تىچاويكى خستە سەر دىرۆكزان، بەلام زوو لايدا و
نەيھىشت بىبىنىت، دىرۆكزان:

ئەو ھى لەشكرى ئالاي رەش دەيكات، تازە نيە، فەرمان و
فەتواى بەغدادى لە دەرتى ئايىنەو ھە ھاتو ھە، دىرۆك، سەد، تو
بلى ھەزار بەغدادى تىدايە...

ئەو ئىتوارەيە لە ساىيەى رادىۆكەى ھەشتەسمىتلەو ھە سىماكان لە ھەموو كات، غەمبارتر ديارن، بە سىماى گولەشلىترە و سە سپىشەو ھە ديار بوو.

تارىك داھات، كەژى لۆژە لۆژە بەرەو مالەكەى خۆى رۆيشتەو، دىرۆكزان بە دویدا چوو، لە بن گابەردەكەو، بىئەو ھى پىبەكەو، كەژى گوتى بۆ رادىراو ھە يان نا، دىرۆكى گىپرايەو، بۆ مانگەشەو شنگال دىرۆكى گىپرايەو:

كچەكەم، ھەروە سەر خۆ، خۆ مەكوژە، تىدەپەرى، ئىزىدى لەو فرمان و ھەتوايەش دەردەچى، تا چىاى شنگال مابى ئىزىدى دەمىنى، ئىزىدى لە بن گەلەك فرمان و ھەتواى لەو ھەش رەشترا دەرباز بوون و دەستبەردارى ئىزىدىياتى نەبوون ھەكو شنگالى سەرکەش، سەرکەش مانەو...

دىرۆكزان جاروبار ئاورپى دەداتەو، سەر بەرزەدەكاتەو، بەلام جىي كەژى بلندە و ناىبىنى، بە ديار مانگەشەو ھەو بە گىپرنەو ھى گرتوو:

تۆ لە من باشتر دەزانى، بەغدادى نەو ھى كىيە و گىانەكان لە كىيە ھاتوونە و گەيشتوونەتە نەو، تۆ تەماشاكە ھەموو نەوان رۆيشتن و ئىزىدى ماىەو، ئەگەر تەنھا دوو ئىزىدى لە

دنیایی بمینن، زاوژی ده کهن و زور ده بنه وه و شنگال پرده کهنه وه
له ئیزیدی، ئه دی وانیه؟

وه لام نیه و چاوه پش ناکات:

تۆ برۆ دیرۆک بخوینه وه، بزانه چنده فتوا و فرمان له سر
ئیزیدیان ده کردوه له هر یه کیان چهن هزار ئیزیدی هاته
کوشتنی، چهند ژن و زارۆی ئیزیدیان به تالان بردوه، له باژیری
موسلمانان له گه ل گاو گۆلان سه ودايان پینکردوه، کهچی ئیزیدی
به وینه ی دارو درهخت له وهرزی له دایکبونه وه، له شنگالی
کهسکبونه ته وه و هاتونه ته وه ناو ژیان، له منی وهرگره، له
چوارشه مه سووره یه کیتر له دوو چوارشه مه سووره یتر، وهره وه
ئه و شنگاله وه ک پیش ئه و فرمانه ی ئیستا ئیمه ی تیداین،
جوانتر ده روینه وه...

دیرۆکران پشوویکی دا و کهوته ژماردنی فتوا و فرمانان:
یه کهم فتوا و فرمان هی عه یازی کوری غهنه م بوو، ئه و
ناوه ی رووتکرده وه له ئیزیدیان، فتوا دوا ی فتوا هات، ئه وه
هی ئه جمه دی کوری حه نبه لی، هزار و هیئنده ساله، ئه ویش
ئیزیدی به شه ی تان په رست ناو نا و گوتی:

هر موسلمانن ئیزیدی بکوژی، ده چیه ناوه ندی به هه شتی.

ئه دی فتوا ی لیس ی سه مه رقه ندی، گوتی:

به پیتی ئایهت و فەرموودان، ئەوەی ئیژییدی بکوژی، دەستی
کەسک دەبی.

فەتوای چەند زانای ئیسلامیت بۆ بۆمبیرم، ئەوە فەتوا
رەشەکەى عەودولای ریتکی، ئەدی ئەوەى کورپی سعوود یان
بابی سعوود، فەتواچیهکەى سلیمان قانونی ئۆسمانیان، دەردی
ئەو له هەموویان گرانتره.

دیروۆزان دەیان فەتواو فەرمانی به سەر کردەوه، زاری شل
بوو، رویشت، ئاورپکی له دارههنجیرهکەى بن تریفه
مانگهشهوی دایهوه، بهرهو ئەشکهوتهکه لیژ بۆوه.

کهژی ئەو شهوه تا خو بردیهوه، بیری له فەتواکەى موفتیی
ئۆسمانی کردەوه، له بارهی ئەو پیاوهوه، له پیری چل چلهی
مامیهوه زۆری بیستبوو، بهلام باشی بیرنهدهکهوتهوه.

سوئندی خودی
ههنجیر و زهیتوونی شنگالی

رۆژ له تاقی ئاسمانییە، بالەفر له ئاسمانی چیاى شنگالی
دهسووپیتەوه، جاروباریش لیڤه و لهوی، تهواو نهوی دهبن و
لهوهیه شتی بهردهنهوه، کورەى روو به ماچ توورەیه، پتی لیڤه
دهتهقی، دیت و دهچی، پیندهچی له گۆ بریاردانى بی، بۆ
یهکلانا بیتەوه، بیدات یان نهیدات، تا شل بوو له نیوان دوو
بهردهکهى بن ئەشکهفت، که دهتگوت دوو کیلی گۆرێکی
دریژن، راویچکهى کرد، تینی تیدا نهما، پشتی به بهردیکیان
دا، وا دیاره نهگهیشته چ ئاکامی، لهو دهمه لهو گهلیه

نهشکه و ته کی به سردا ده پروانی، له لای خواری، باله فری ته و او
نه وی بوو، هینده وی نه مابوو بالی له بنه داران گیر بی، شتیکی
بهرداوه و بهرز بۆوه، کورپی روو به ماچ، یهک به گهرووی
نهشکه فته که هاواریکرد:

گوو به شه پرفته، گورگان خواردمان ده کهیت و خواردنیشمان
بۆ هه لده دهیت؟!

گوله شلیتره لهو دهنگه زیراندی و سه گه کهش پیش هه مووان
گه یشته لای و له بهرده می وه رکهوت، بۆنی به پییه کانیه وه
ده کرد، هه شتسمیلش که دیتی گوله شلیتره ده گریی له باوه شی
کرد، که ژیش به غاردان گه یشتی و ماچه نهرمه که ی لی کرد،
گوله شلیتره گیر بۆوه و دهستی به گه مه کرده وه.

روژ له سهر شنگاله، هه شتسمیل روو له روژی نوژی
دابهست، گوله شلیتره له ته نیشت وی، هیند ناسک ده مه لاسکه ی
ده کرده وه، موسلمان دیتبای حزی ده چوو نوژی ئیزیدیان، سه
سپیش لهو لاوه چاوی له سهر گوله شلیتره هه لئه ده گرت، له گه ل
جووله ی وی برژانگه کانی ده جوولانه وه، لهو ساته که ژی به

چەقۆۋە رايكرد، سەگەكە كەۋتە دۋاي، بەتەنىشت مائەكەي
خۆي سووراپايەۋە، ھەموو تىڭگەيشتن، بەزمەكەيە، خويندەنەۋەي
بەردە، دىرۆكزان و كورەكۆچۆيى، بەرزە پى ھەستان و بە دۋايدا
چوون.

كەژى لە شوينى خۆي، لە بن درەختەكەي دىرۆك خويندەنەۋە،
رووۋو بەردە پەرى دىرۆك قيت راۋەستا، تەۋاۋى ھەستى
راگرت، تەنبور ھات، لاۋكى (شنگال ھايى ل من) بە پەنجەي
عەودالى تەنبورژەن ھاتە گۆيى، سەرى ھەلپى، چاۋى گىپرا،
ديار نيە:

مام عەودال تۆ لە كويىيىيىيى؟

دەنگى دىرۆكردەۋە لە شنگال دەنگىدايەۋە، كورە كۆچۆيى،
گۆتية دىرۆكزان:

ھەر بە راستى ئەو كچە دىن بوو.

دىرۆكزان:

خۆزى ھەر ئىزىديەك تىكەدەچوو، مينا ئەو كچە بە تەنبور
و دىرۆكى دەگرت.

کهژی چاوی خستهوه سەر پینووسی تیروژ و بەردی کاخەز،
دەستی درێژکرد و نووکی چەقۆکەیی لە ئاستی تاشەبەردەکه
راگرت، وەك بلیتی بیخاتە سەر وشەکان، لەگەڵ خۆیندنهوێ هەر
رستەیهك نووکی چەقۆی دەجوولاند، چەپ و راست و بەرز و
نزمی پێدەکرد، پیری چل چلەشی گەیشتی، خۆیندیهوه:

گەریدهیی هەیه، لە کورپی بەتووتە پتر بە دنیا دا گەراوه،
دنیا ی لە شیوهی ناو لەپیی خۆی لە بەر چاوه، لە وەلاتی
فیرعهونان و سارای سیناوه بگره تا دەگاتەوه هیندستان و
بوخارا و کیتی قاف، تا ئەو دیوی سیریا و چینماچین، دیمەن
دیمەن، هەمووی وا لە ناو پەراوی گەشتەکەیی تۆمارکراوه، ئەو
گەریدهیه بەست بە بستی دنیا گەراوه، شار نەماوه سەرخەویکی
لی نەشکاندیی، چیا یهك نەماوه ئاوی لە کانیهکی
نەخواردیتهوه، گەریدهی دنیا دیتە، بە ریی شامدا سەری لە
چیا ی شنگالیش داوه.

کهژی کەزی زەر پەله دەکات لە خۆیندنهوه، تیفیش
قووتناداتهوه:

گه پیده ی شنگالدیته، رۆژی رئی ده که ویتته کۆشکی سولتاتی

نۆسمانی، سولتان سلیمانی قانونی، سولتان ده لیتته گه پیده:

بیستوومه نیوهی دنیا گه راوی، بیژه من، چ جییهک لهو

نیوهی دنیا، دلرفینتر و به بهروبوومترین جیی دنیا،

گه پیده که می بیرده کاتهوه:

گه ورهه، شنگال.

سولتان:

شنگال له چینماچینه؟

گه پیده:

نا، گه ورهه، له بن قهله مرهوی نۆسمانی، له بن دهستی

خۆتانه.

سولتان:

که وتۆته کوی:

گه ورهه له چیاکانه وه له زئی ده چله وه بۆی ده چی، که وتۆته

نیوان نهیناوا و حه له ب.

سولتان:

جوانی نهو چیا به چیه؟

گه ریده:

گه وره، ناهیتته وه سپکرنی، چیا به کی دوور و دریتزه، هر
چوار دهوری دهشت و پیده شته، سنگال لهو دهشته به ناساندا
چوه، تهنیا به و شان ناداته وه چ چیا بی، نهو چیا به شاریکیشی
له نامیز گرتوه، ده لئی نه ستیره ی سیوه یله به ناسمانه وه،
نهویشی به ناوی خویه وه کردوه، به شهو و رۆژ ده دره وشیتته وه،
له جوانی ژنه کانیشی گه ری، حۆریه کانی ناو نایهت و
سووره تانن.

سولتان قومی له جامه که ی پیشی ده دات و ده لئی:

ئی، بلی.

گه ریده بۆی ده چه میتته وه و ده چیتته وه سهر جوانی چیا:

گه وره، چیا له دووره وه، له سهر چیا کانی دووره وه، له
که شتیه کی ره نگاره بی ده چی، هر ره نگیت ده وی له وی هه به،
هه ندی ره نگ هه به، تهنیا له وی هه به، نهو چیا به له که شتی
چوه، دووریش نیه هر که شتیه که ی نوح بیت و مابیتته وه!

تۆ له دوورهوه ته ماشاكه، شنگالی كهشتی، وا نهرم نهرم به
 ناو دهريايهكى له لايهك شين شين له ناسمانی شين شينتر، له
 چاوی كچانی نهستهنبوول شينتر، له لايهك كهسك كهسك، له
 بههاری ئورفه، ئورفهى زيدي پيغه مبهران كهسكتر، له لايهك
 سپى سپى له بهفرى سيبريا سپيتر، شنگالی كهشتی له ناو
 دهريايهكى لهو هه موو رهنگه، رووو و روژهه لات شه پۆلان
 ده بری.

له ههر وه رزىكى سالّ به چيای شنگالدا بگه پرتی، به سانایى
 ههر چوار وه رزى سالّ ده بينی، لهو سه ره له كهويه به فر په كت
 ناكه وى، لهو دهسته به هار به هه موو گوژ و كهسكايى خوويه وه
 هه لداوه، هه لدانى هه رگيز بارگه و بنه ناپيچيته وه و بارناكات،
 ئه ها، لهو بناريه ی، باى پايه هه ليكردووه، له باى پايه جيان
 ناچى، بايه كه تايهت به پايه شنگال، با ورده گه لای له
 دهسته، با مهست مهسته، با به گه لاوه، مۆسيقايهك ده ژهنى
 له به هه شتیش كهس نه يبيستووه، له شيوه كهى خواريش،
 خه رمانانه و ره وسه ی گه نم و جو...

سولتان، پیناچی بۆ هیچ کهسی، بۆ هیچ حه کایه تخوانی بهو
شیوه گویی شل کردبی، قومی له جامه که ده دات و ده لی:
گه پریده، باشه، نهو شنگاله ی ئیمه چ بهروبومینکی هه یه؟
گه پریده:

جا، چی نیه، گه وره م؟

ناوریشم، ناوریشمه که ی شنگالی له ناوریشمی چ جیان
ناچی، من له دنیا یی ناوریشمی وام نه دیوه، تا به چاوی خۆت
چاوی نه که یتتی، تا دهستی نه ده یتتی، نازانی چ ناوریشمه، نه و جا
گه له ک زۆریشه، نه گه ر خزمه تی هه بی، به شی هه موو وه لاتی
نۆسمانیان ده کات.

هه نجیر و زه یتوون، وای ، وای! من ده لیم خودا سویندی به
هه نجیر ی زه یتوونی شنگالی خواردوه، هه ر ده بی سویندی به
هی نه وی خواردبی، نیه، گه وره م، نیه، هه نجیر و زه یتوونی وا له
سه ر زه وی نیه، به لام نازانم له به هه شتی!

هه نگوین، گه وره م، هه نگوین، مه پرسه هه نگوینی وینده ری،
چ هه نگوینه! ناخر هه نگی شنگالی ده زانی له سه ر چ جو ره

گولئی ده ژین؟ نهو گولئی لهوی ههیه، من له وهلاتی
فهړه نگیانیشم نه دیتووه.

گه وره، هر که سی روژی سهره په نجیئی له ههنگوینی
شنگالی بخوات، نالیم نامری، به لام چ نهژی، سد سالی خوی
مسوگه ره، تهمه نه کی بی نازار و دهر دیش، ههنگوینی ناو
کۆلکه دارانی شنگال، سد دهر دیش دپه پرتیئی، من که گه شتمه
وینده ری، دوو سی دهر دم هه بوو، حکیمه که ی چینیش
سهره دهری لیده رنه کرد، به ههنگوینی ماله نیتزیدیان به لام لیپرا،
نیستا ده مبینی له گوژی ساغ ساغتم.

نه دی تری و میوژه که ی؟ گه وره سویند به قورثانی
موحه مده ی عاره بی ده خۆم، به تاج و تهختی تو، به جامی
دهستی تو ده خۆم، نهو شه رابه ی به هه شتی که خودای گه وره له
قورثان باسی کردووه، بو به هه شتیانی وهک نیوه ی هه لال
کردووه، من ده لیم له میوژی شنگالییه، وهی خواجه، لهو
میوژه، مستیکی لی بخۆ، ته واو، میوژی چ ره زیکت پیناخوری.

گه ورم، نهدی ناوی کانیاه کانی، بهو خودایه، نهو خودایه ی
تاک و بیّ هاوتایه، نهو خودایه ی گه ورمه یی و سیبهری نیوه ی به
سهر نیتمه وه دانایه، بهو تاجه ی سهری تو، که سیبهرکه ی بو
موسلمانان هه تا هه تایه، ناوی شنگالیّ ناو نیه، خو شواوی
به هه شتییه، نهو خو شواوه ی خو شه ویستی خوا به دهستی خو ی به
زاری نیوه وه ی ده کات، ههر که سیّ لهو ناوه بخواته وه، نه خو شی
لیّ نزیکنایته وه.

گه ورم، نهدی بهروو، نهو بهرووه ی له جیان له دار
به رده بیته وه، کیّ ده بخوات؟ وهره بهرووی شنگال ببینه، بیخه
ناو خو له میّش و بیپیشینه و بیشکینه و تامی بکه، هه نیّ
ده زانی بهروو چیه، گه ورم بهرووی چیا ی شنگالیّ بهروو نیه،
قهسپه قهسپ، چ قهسپی، له بهسراش قهسپی وا نیه و نابی،
خو قهسپی بهسرات خواردوه؟

گه ورم، بهرووی شنگالیّ ههر به ناو بهرووه، پیّم سهیره
چوّن له قورثانیّ ناوی نه هاتوه، نه ری گه ورم ناوی هاتوه؟

سولتان:

به من بلی، چ تیرهك لهوی نیشته جین؟

گه پیده:

تیره کی دری بی دین، نهوانه ئیزیدین، ده لین، خودا نانسن،
شهیتان ده پهرستن، نهو ئیزیدیانه وه کو که تیره به شنگاله وه
نوو ساون و لیینابنه وه، ده لین، کاتی لافاوی نوو حیش ههستا،
نهوان لهوی مانه وه و نه هاتنه ناو که شتییه وه، دنیا یان بدهیتی
دهستبهرداری نهوی نابن. ئیزیدی به ژن و منداله وه سوارچاک
و نیشانشکینن، رینادهن چ نه یاری لهو چیا یه نزیکبیتته وه،
سه رانه کی کهم ده ده نه والیی نهیناوا و ناو بیته و دهست بشو.

سولتان:

نهو شهیتان په رستانه، به چ زمان داخفن؟ عهجه می یان عاره بی؟

گه پیده:

گه وره م، نه عهجه می نه عاره بی، به زمانی سه لاهه دینی

نه یووبی

سولتان:

زمانی سه لاهه دین چ زمانه؟

گه ریده:

گه وره م، کوردی

سولتان:

کوردیش زمانی هه یه!؟

سولتان، وه ک تارمایی خهون دیمه نی کوشتنی حوسین به گی
داسنی بیرده که ویتته وه، نهو به گه ئیزیدییه ی به فرمانی خوئی
کوشتی.

سولتان کیسه یه کی گچکه ده داته گه ریده و به ناماژه ی چاو
به رییده کات.

که ژئی که می ده وهستی، ویده چی، شتی بهر چاوی گرتبی و
خه تی تیرۆژی سه ر به ردی نه بینی، چاو به چه پ و راستدا
ده سوورپینی، پاش که می خه ت ده بینیتته وه، تو بلی و اچه ی پیری
چل چله ی بیرده که ویتته وه:

سلیمانی قانونی مهرگ ده بیات، پیرا ناگات، دهستی به
جوانیی شنگال و کچه خوژیه کانی بگات، نهو کاره به دوا ی
خوئی، به کوره که ی ده سپیری.

سولتان گازی نۆبەتچى دەكات و دەنیریتە دوای فەتواچى،
فەتواچى كییه؟ ھەر ئەوھى پيشییه، لە سیما و سەر و كەللە،
بە ترك ناچى، بە عارەب ناچى، بەلام لە ترك باشتر تركى
گۆدەكات، لە عارەب رەوانتر قورئان دەخوینیتەو، ئەو
فەتواچیه، كورپى سعوودى دەلینى، موفتىی ھەموو ئۆسمانیانە،
دەست لەسەر سینگ و لە سەر چۆك دیتە خزمەتى سولتان:

گەورەم، ملی من و شمشیری ئیتوھ.

سولتان دەپرسى:

مەلا، تۆ ناوی ئیزیدیت بیستووه؟

كورپى سعوود:

بەلى، گەورەى موسلمانان.

سولتان:

وا دياره ئەوانه شەیتانپەرستن.

كورپى سعوود:

بەلى گەورەم

سولتان:

باشه، خوا پییخۆشه ئەوانه له ناو موسلمانان بژین؟

کورێ سعود:

تۆ چۆن دەلێی ئەوهایه.

سولتان:

قەرکردنی ئەوانه نەرکی موسلمانانه.

کورێ سعود:

راست ده فەرمووی، ئەو شهیتانپه‌رستانه ده‌بیته قریکرتین.

سولتان:

به من بلێ، پیشتەر چه فتوا و فرمانێ له سەر ئەو

شهیتانپه‌رستانه ده‌رچووه؟

کورێ سعود که‌می بێرده‌کاته‌وه:

زۆر گه‌وره‌م، زۆر له ژماره نایه.

سولتان:

ده‌مه‌وی فتواکه‌ی تۆ له هه‌مووان پتر بپیکات،

مندالیکیشیان ده‌رنه‌چیت...

کورێ سعود:

تەنھا ئەوشۆ مۆلەتم بدە.

سبەى زوو، فەتوا بە واژۆى كورپۆ سعوودى فەتواچىى
ئۆسمانى خويندرايهوه، نىردرا بۆ سەر لەشكران.

كەژى، نەيتوانى يان نەيوست فەتواكە بخوينىتەوه، رەنگە
تیشكدانەوه كە بە هیز بوويىت و چاوى تىكدابىت، يان لە دلپرى
و رقدا، زارى هەلنەهاتىت بىخوينىتەوه، تۆ بلى بىلىتەوه،
رووى وەرگىرا و بەرەو كانىه كە لىژ بۆوه.

ديروكزان گۆتیه كوره كۆچۆى:

تۆ ئەو فەتوايەت بىستوه.

كوره كۆچۆى:

نا، تازە گويم لەو سعوودە دەبىت.

ديروكزان:

من شتى لە فەتواكەى فەتواچىى ئۆسمانىم لەبىرماوه، تىيدا

دەلى:

((ئىزىدى لە ھەموو گاوران گاوترن، لە ناو جەرگەى
 موسلمانان، لە ناو جەرگەى ئايىنى موخەمەدە مستەفا،
 شەيتان دەپەرستەن، ئەو شەيتانەى لە خودا ياخى بوو...
 ئىستا لە لە ھەناوى ھەر ئىزىدەك شەيتانى ھەيە...
 ئىزىدى بەو شەيتانپەرستىەو، چىايەكى زۆر پىرۆزى
 موسلمانانىشىيان داگىرکردوو، ئەويش چىاي سن جارە، جگە لە
 زۆر شوينىتر.

بۆيە پەپى ئايەتى..... و فەرموودەى..... لە سەر
 موسلمانان پىويستە ئەو شەيتانپەرستانە لە سەر دنيا
 رەشكەنەو و رەوانەى دۆزەخيان بکەن.

لە سەر لەشکرى موسلمانانە، لە ھەموو لايەكەو و
 ھەلمەت بېنە سەريان، سەر و مالىيان ھەلالە، کچ و ژنەکانيان
 ھەلالە و بيانکەنە کەنيزە و کۆيلە...

ھەر موسلمانەکىش لەو رىيە شەھىد بىت، بى (مەن
 رەبووکە) و چ پىسپاران، بى ھەفت و ھەشتى، دەچىتە ناوەندى
 بەھەشتى))

دیرۆکزان و کورە کۆچۆیی، ڕێی کانیاں گرت، لەو دەمە،
کەژێ گەراپەوه و چۆوه دیار تاشەبەردان، ئەوانیش بە دوایدا
چوون، دیرۆکزان دەلی:

من نامەوی، رستەیه کی ئەو کچەم لە دەست بچی.

کورە کۆچۆیی:

منیش، هەر بەراستی دەنگیشی زۆر تاییبەتە، راتدەکێشی...
ئەوانیدیش هاتن و بە تەنیشت کەژتۆه راوەستان و سە سپی
و گولەشلێرەش لەو بەردانە نزیکبوونەوه کە کەژێ دەبخویندەوه،
هەشتسمیلێش لە تەنیشتەوه زەق زەق تەماشای زاری کەژتۆی
دەکرد:

دوای فەتوای فەتوای، لەشکری ئۆسمانی بە ناو ئیزیدیان
وەربوون، لەولا لە دەقەری میردینەوه دەستیان بە دوورینەوهی
ئیزیدیان کرد، لە ئورفەیی زیدی بڕایەوه ئیزیدیان دوورپەوه،
هاتن لە خەر لاوه هاتن، گەیشتنە لالش، لەگەڵ زەوی تەختیان
کرد، کانیا سپی، ئەو کانیهی لافاوی نووحیش رەنگی نەگۆپی،
ئەو لافاوهی رەنگی هەموو کانی و ئاوی دنیای گۆپی، هی

کانیی سپی وهك پیش لافاو مایه وه، ئۆسمانی به خوینی نیژیدی
سۆریان کرد، مهزاری شیخادیان کرده ئاودهست، سهر لهشکر
گۆتבוویه لهشکر:

ئهوه گۆری گهورهترین شهیتاپه‌رستی دنیا، وهرن گوی له
سهر بکه‌ن.

ئهو شیخادییهی مهزاره‌که‌ی کرایه ئاودهستی لهشکری
موسلمانی ئۆسمانی، ههر ئه‌و شیخادییه که شیخ عبدالقادی
گیلانی، شیخی گه‌وره‌ی موسلمانان، دوا‌ی چهند دیداری له‌گه‌ڵ
ئهو زاته پاکه گۆتبووی:

((ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌رایه‌تی به رهنج و کۆشش به ده‌ست هاتبا،
ئه‌وا شیخادی به ده‌ستی ده‌هینا، به‌لام دیاره هه‌لبژاردی
خودایه، په‌یام له محمه‌دا کۆتایه.))

شیخ ئه‌ودلقادی گیلانی ئاوا، قسه‌ی له‌و شهیتاپه‌رسته،
کردوه!!

که‌ژی له خویندنه‌وه‌ی دیرۆک گه‌رم داها‌توه:

سوپای ئۆسمانی به ناو ئیژیدیان وه ربوون، شهر گهرمه،
ئیژیدی دهسته که نه وه، به ژن و مندالوه شهر ده کهن و ئۆسمانی
ده کوژن، به لام به چی ده چی، له شکر بنی نایه، له شکر ده ست
ناپاریژی، ورد و درشت مل په لده دات، له سه ری ئیژیدیان گرد
چیده کات، ئۆسمانی نیر ده کوژیّت و میّ ده بات، له وه ی
به رده ستی که وت، کیرمیزی نه هیشت، ئۆسمانی هات، له هه موو
لاوه هات، باعه دری و نه و ناوه ی له خوینی ئیژیدیان سوژکرد،
هات، له خر لاهه ده وری چیا ی شنگالی داوه، شهر گهرمه تیری
تیناچی، شهر گهرمه و خوین سهران ده بات، هینده ئۆسمانیه ی
له ری گرتنی شنگال کوژران، سولتان هیند و چینی پیده گرت،
بنی نایه، ئیژیدی چهندی ده کوژی، ئۆسمانی بنی نایه، له شکری
ئۆسمانی به ترک و عاره به وه تیر به شنگاله وه ده نین، شمشیریان
له شنگال هه لکیشاوه، له شکری ئۆسمانی به چاوساگیی کوردی
موسلمان، به سه ر لاشه ی ئیژیدیان ری چیا ده که نه وه و
هه لده کشین...

شارى شنگال بن خوین كهوت، هەر چوار دەورى چیا
خوینە، لە دۆل و شیوانهوه خوین خورەى دى، بروانه، چیاى
شنگال كهشتیه كه خوینی لى دەچۆرى و لە ناو دەریای خوین
روو لە رۆژ راوهستاوه.

نۆسمانى نیر ده كوژیت و مى دەبات، شهر گهرمه و ژن و كچ
و مندالی ئیزیدیان گهشتنه باژیری نهیناوا، گهشتنه باژیری
بهغدایی، به رست گهشتنه وهلاتی شام و ئهستهنبولی، زۆر
باژیری نۆسمانیا، ئیزیدی به ئاشكرا دههینه كپین و فروتنی،
به بهر چاوی خودا و سولتان و شیخ و مهلاوه، له پیش ده رگای
مزگهوتان، له مهیدانی ناژهلان، له سهری كوچه و كۆلانان،
كۆیله دار جارده دا:

وه رنه كۆیلان، وه رنه كه نيزان، وه رنه ژنی جوانی ئیزیدیان،
هه لال هه لال، وه كو شیرى دایك هه لال، به پیتی فهرمووده و
نايه تان.

شهر گهرمه له چيای شنگالی، له شکر پی به پی، به چيادا
 هه‌لده‌گه‌ری، وا گه‌یشتنه نزیک ئاقاری چل می‌را، چل می‌را
 ناهیتته گرتنی، شهر درێژه ده‌کیشی، ئۆسمانی له‌وه پتر نه‌شی
 بی‌نه پیشی، لی‌ره تووشیان به تووشی تارمایی بووه، تارمایی وا
 به‌ر تیر و شیر ناکه‌ون، نه‌وانه چل می‌ره‌که‌ن و شه‌رده‌که‌ن، شه‌ری
 مانه‌وه‌ی ئیزی‌دی و شنگال ده‌که‌ن، نه‌وانه به تیری سینگی ده
 ئۆسمانی ده‌سمن، به شیری ملی حه‌وت ئۆسمانی ده‌په‌رینن، نه‌وانه
 چل می‌ری ئیزی‌دین، ریناده‌ن توخمی ئیزی‌دی، ئیزی‌دی ئیزی‌دی تا‌ک
 و ته‌نیا به‌رپه‌ته‌وه، دینه‌ ده‌ست و ئۆسمانی تاروما‌ر ده‌که‌ن.

ئۆسمانی له سه‌ری چیا ده‌شکی و به سه‌ر ته‌رمی خویدا
 ده‌کشه‌ته‌وه، غلۆر ده‌بته‌وه، له بنار ده‌گیرسه‌ته‌وه، ده‌نگیک له
 سه‌ری چل می‌راوه به‌رزده‌بته‌وه، ده‌نگیکی خودایی، ئیزی‌دی،
 ده‌نگیک ئیزی‌دی له هه‌ر کوپی دنیا بی‌ت ده‌بیسته‌ی:

خه‌به‌ر به‌ده‌ن کورده‌ستانی

بلا قایم که‌ن ئیمانی

شه‌رفه‌دین می‌ری دیوانی

ئەو ھەندە ئىزىدىيە، مائە موسلمانانى كورد پەنايان داون،
ئەوانەى لە كونه شاخ و كەندران خۆيان شاردۆتەو، ئەوانەى
تەرەى ئەودىوى دەسەلاتى ئۆسمانى بوونە، گوتيان لە بانگەوازى
سەرى چل مېرا دەبىت، لەنوئوھ ژيان دەستپىدەكەنەو.
چرىكەى سالخۆ و تەنبوور نەھاتبا، كەژى تا دوا تىشك،
تىشكى سەر تاشەبەردى شنگالى، دىرۆكى ئىزىدىيانى، داستانى
چل مېراى بۆ خۆى، بۆ شنگالى دەخوئىندەو.

سالحو و کهژی

تیتله کناچهی سهر زی

له شیوهی کارمیزی ماندوو، به چل میړادا هه لگزا، له چاو دیار نه ما، دهر کهوته وه، له سهر پستی تیشه شاخی که له تهنکیشه وه کتومت مایینی شیرکیه، هه ستابیته سهر پاشوو. چپای شنگال گهرمه، له چلهی هاوینی دانه روژی بای له سهر بگره وه، تیشه شاخ و تاشه بهردی وه ها سوورده بنه وه، نهو تیشهی کهزی زهری له سهره، برۆ جغاره یان پیداگیر سیننه، به لام شنگال کهی بی با بووه؟ قهوالی دهلی:

له چپای شنگالی

نابری بایی شه‌مالی

شنگال باگره، بای فینک، هوره رووی تیناکات، شه‌مال
همیشه شه‌مال، بهو هاوینه بایی که‌زیی که‌زی زهر
ده‌شه‌کی‌نیت‌هوه، ده‌لئی له ناو گوئیلکه نیسانه‌وه هه‌لی‌کردووه.

سه سپی زوو گه‌یشته لای، له ده‌وری تیشه‌که
ده‌سوورایه‌وه، ناوه ناوه روو له که‌ژی چهند حه‌په‌یه‌کی نهرمی
ده‌کرد، حه‌په نه‌بوو، گازکردن بوو، که‌ژی ناگای له گازکردنی
سه سپی نه‌بوو، رویشتبوو، له تهنبورری عه‌ودال و چریکه‌ی
سالخو‌دا رویشتبوو، ده‌بینی، داروباری چیا له‌گه‌ل (هایی
هایی..)) ده‌له‌رینه‌وه، نه‌وه‌تا له بن دونده‌که‌ی نه‌و به‌ره‌وه،
عه‌ودال له سهر به‌ردی دانیشتووه، تهنبورره‌که‌ی ده‌ستی که له
داری دار گوئزه، ژیه‌کانی ههر نه‌و ژیه‌ن که گیانیان به‌خشیه
نادهم و هه‌وا، سالخو‌ش به‌پیوه پشتی به‌قه‌دی داره‌به‌نی داوه،
ده‌ستی چه‌پی خستو‌ته بن گوئی، له ده‌ستی راستی ته‌زی‌یحی‌کی
قه‌زوان، گوئینگه‌که‌ی ده‌لئی گوئه هه‌ناره، له‌گه‌ل ههر
(هایی..)) بی، دنکی ناوا ده‌کات:

های، ل منی های

نهزی ب سهر شنگالی داکه تم

نایی ل من نایی

دهنگی کهژی گهردن قورینگی ل گوهی من نایی

کهژی دهبینی، دهبیستی، نهو تا عهدال به تهنبور له
سالحو وهرده گریتهوه، بالدار و پهلکی داران له گهلیان دهلینهوه و
شنگالیان پرکردوه، له لاوک و ناواز...

له سهر پستی مایینی شیرکی هاته خواری و به پیی با
بهرو و لاوک و تهنبور غاریدا، سه سپی کهوته دوی، نهوانیش
به دوی سه گه کهوه، کهژی، به دهم غاردانهوه:

سالحو، هاتم، کورۆ هاتم.

له گهوه که سهرده کهوی، له مله که ناودیو دهبی، سه سپی،
به رهوهی به دوایدا ناودیو بیئت، ناوریکی له دیرۆکران و وان
دایهوه، به ناماژی سهر و کلک گۆتی:

وهرن، کهزی زهر لییرهیه.

كهژى، بزرى كردن، سالخو و عهدالى بزرکرد، بهلام دهنكى
 لاوك و تهنبوور دى، له چالايبهك له سهر خړه بهردىكى سپى،
 له سپىتيدا دهتگوت لهگهلاسه سپى جمكن، به دهورى خویدا
 دهخولیتتهوه، نایانبینى و روونیش نیه، دهنگ له کیهه لاهیه،
 رىك له بایهكهی نهو شوینه دهچى كه گىژ دهوات و كهس نازانى
 چ بایهكه و له كوئوه ههلیكردوه، تاوى چاودهگ رى، وا دیاره
 ناومید دهبیت، به رى خویدا دهگهړیتتهوه، له سهر بستیهك
 دادهنیشى، سه سپى به دهوریدا كللك بادهدا و بون به لاق و
 رانیهوه دهكات، لموز بۆ چهقۆكه دهبات، بهلام زوو دهكشیتتهوه،
 كلكى دهخاته سهړپشتى، بهره و نهشكهفتهكه غاردهوات، وهك
 بلتى ههوالىكى خوښ بۆ گولهشلیره و ههشتسمیل بباتهوه.

كهژى، گویى له قسه و باسى دیرۆكران و وان نیه، چاوى له
 سهر چهقویه، دهپوات، دهگاتهوه، پرا دهلال، له خوار پردهكه،
 له شانى سالخو دانیشتهوه، دواى گىړانهوهى سهړبردهى پرد،
 سالخو به دهنگىكى نهوى تیههلهدهكاته:

نهز بۆ دهريازبوونا

کهژی خۆ، کهژی گهردن زهری، چاؤ ب خالی

ل سهر ههمی زتیا

ههمی ريبارا

پشتی خۆ دکهم پر، پرا دهلالی

کهژی....

کهژی له گهل سترانی سالحو، دوور له چاوان دهچیتته باوهشی و
له ماچیکى قولدا دهفرن، دهبنه تیتله کناچهی سهر زی و
رووباران...

ههر له گهشته به هاریه کهیه، گهشتی بن پردی دهلال، له گهل
سالحو، سالحوى تازه دۆست، دهلیی کۆتری سهر لیسین سهریان
به یه کردووه، پشت له ناشیرینی و روویان له جوانیه و
جوانیهکانی دنیا دهگێرنهوه، قسه دیتته جوانیی ناو ئایینیش،
گوتویژی ناسک دیتته گۆرئ:

سالحو:

تۆ به من بلئ، ئیزیدی تف رۆکردنه سهر زهویان پیناخۆشه؟

کهژی:

زۆر، زۆر

سالحو:

مامۆستايەكمان دەيگۆت: ئەگەر بتهوى ئىزىدى توورە
بكهيت، تف رۆكه، چوونكه له كن ئەوان هەموو تفيك، تفکردنه
له شهيتان، شهيتانيش خوداي ئەوانه.

كهژى:

تۆش باوهپت به مامۆستا كرد، وانە؟

سالحو به پيکه نينهوه:

ئەدى باوهپت به مامۆستا نه كه م، به كى بکه م؟

كهژى:

مامۆستاي ئاواتان هديه، بۆيه، ئيمه تا دى ليكدى

دوورده كه وينه وه.

سالحو به سەر سورمانه وه:

من و تۆ؟

كهژى بزەيه كى شيرين ده كات:

نا، ئىزىدى و موسلمان ده ليم.

سالحوؤ:

چوزانم، بهوهی باشه من و تو نه موسلمانین نه ئیزیدی.

کهژی کهمی خو گرژدهکات:

نهمگوت، واز لهو قسانه بیته.

سالحوؤ:

به جوانیی خوت بمبهخسه، ههلم کرد، دهی واز لهوه بیته،

بهلام به منت نهگوت، ئیوه بو هیئنده رقتان له تفه.

کهژی:

تا ئیستا نهترانیوه؟ بۆم باس نهکردوویت؟

سالحوؤ دهیویست بیربکاتهوه و بیربیکهویتهوه، کهژی، به

ناسکیهوه هاته قسه:

پاراستنی زهوی، پاراستنی سرووشت بهشیکه له ئایینی

ئیزیدی، زهوی به تف پیس دهبیته، تفکردن، دهستدریزیه بو

سه سرووشت، بۆیه بو خاوینراگتنی زهوی، ئیزیدی به تف

نیوچهوان گرژ دهکهن، تووره دهبن، نهک به هوی شهیتان و

مهیتانهوه، ئاخو نهو شهیتانهی له ناو قورئانی ههیه، ههرچی

موسلمانه بهرد وتفی تئده گرن، له ئایینی ئیزیدا بوونی نیه،
ئیزیدی هەر نایناسن، تا بیپه رستن.

سالحو:

ئەدی مەلەك تاوس، هەر شەیتانە کە نیه؟

کەژئ:

مەلەك تاوسی مە، نە خودایە، نە دوزمنی خودایە، نوینەری
خودایە لە سەر زەوی، کاری وی تەنھا چاکەیه، هیندە ی سەرە
دەرزیهك خراپە ی لی ناو شیتتەو، شەیتانە کە ی ئیو نیه، تەنھا
لە کرنووش نەبردە نە کە بو ئادەم ویکدە چن.

سالحو، نیگایە کی هیند تیژی لە چاوی بری، دلی کەژئ
لەرزئ، گۆت:

مەلەك تاوس، ئەو چاکەم دەگەل بکە، وا بکە ئەو کچە بو

من بی.

کەژئ:

تۆ دەزانی واتای وشە ی تاوس چیه؟

سالحو:

نازانم، به لآم چ دوور نیه، به واتای کهژی بی..

کهژی:

مهیکه گالته، دهزانی یان نا؟

سالحو:

نا

کهژی:

واته رووناھیی خودا.

سالحو:

ئەدی نەمگۆ، واتە کهژی؟ تۆ تاوسی منی

دەستی گەیانده پرچی کهژی و چەند تیسکیکی خاوی

بەنەرمی راکیشا، لەگەڵ راکیشانی پرچ، کهژی لە بن پردی

دەلال گەیشتهوه سەری شنگالی، خۆی لە تەنیشت دیرۆکزان

دیتەوه.

بە کەفرە کەیدا ھەلگەرا، دەستی چەپی بە ناو توورە گە کەیدا

تەواوی گێرا و مۆبایله کە ی ھینایە دەری، تەواوی لێی راما، بە

سینگی خۆیەوه نووساند، بیری بە دەوری نامە نەخویندراوه کەدا

دهخولیتتهوه، ئەو نامەیهی چەند وشەیهکی لیتخویندەوه و
کوژایهوه و نهیزانی له کیتوه هات، له کهلیننی پهلکی
ههنجیرانهوه، له خودا پارایهوه و نزایکرد:

ئیزدی مهزن، با نامه که له سالخۆوه بوویت.

وینهی وایهریک و پلاکتیکی کاره‌بای هینایه پیش چاوی خۆی
و له بهر خۆیهوه:

بایی نیو خولهک و وزه و بهس...

به دهستی راستی له سهر چۆکی خۆیدا، له‌بیرینه‌مابوو
چه‌قۆی له دهسته، هیندهی نه‌مابوو، نووکی چه‌قۆ له شلکه‌ی
رانی راچی، چاوی له مۆبایله‌که‌ی برپوه، بیری له سهر نامه
نه‌خویندراوه‌که‌وه چوو سهر دوا نامه‌ی سالخۆ، ئەو نامه‌ی له
ره‌نگی دیاره، له ناو گۆریش له‌بیرناچیتتهوه، ئەو نامه‌ی برینیکه
بن ده‌داته‌وه و ساریژ نابیت، ئەو نامه‌ی له نزا باشتری ئەزبه‌ره،
ناو ناوه به ترسه‌وه بو خۆی ده‌لیتتهوه:

که‌ژئی، ل میسلئی، ل نزیك مه‌زاری نه‌بی یوونسی، ئەز که‌تمه
ده‌ستی داعشان، نووکه دگهل شەش حەفت کەس له ژۆره‌کیان

کردینه، دلم دهلی رۆژم تهواو و مردن دهگات، دوینی شهویش
خهویکی ناخۆشم، دیت، کهژه کهم، تاوسه کهم، لهو دنیاش
خۆشدهویی، تۆ ئاگات له خۆت بی، نهوانه بگه نه سنگال،
زارۆی ناو لانکیش سهرده بپن، تۆده که نه که نیزه، گهرد نم نازاد
که...

به دیار وه بیرهاتنه وهی نامه کهی سالخۆ، ههندی ورده
رۆندکی دابارانده سهر مۆبایله کهی، هه موو نهو نامه بی
وه لامانه شی بیرکه وته وه که له دواي نامه کهی سالخۆ بۆی
نارده وه و چ هه وال نه هات، نهو هه موو زه نگه ی له گوئی
زرینگایه وه که بۆ سالخۆی لیدا، هه موو به (له ده رتی باز نه یه)
وه لامده درایه وه.

کهژی مۆبایله کهی خسته وه ناو تووره گه که وه و به داریه وه
کرد و به چه قۆوه، نهرم نهرم به ره وه نه شه که فته که چوو،
گوله شلی ره ش له پيش سه سپی به پیره وه هات.

رۆژ له سهر ئاوا بونه، ئاسمانی سنگال، دوو که ل و تۆزه،
زه رده پهری نهو ئیواره یه چ جوانیه کی تیدا نادره وشیتته وه.

گولەشلیڤره خۆی به باوهشی کهژیدا شوپرکردۆتهوه، لێناگهپرئ
 بۆ مالهکهی خۆی بچیتهوه، سه سپیش به دهوریاندا
 دهسووریتهوه و کلک بادهدات، ههشتسمیلّ به ئاماژه تکای
 مانهوهی لیدهکات، کهژئ وای دیاره دلئ نهرم دهبیّت، کهمیّک
 دوور لهوان دادهنیشیّت و گولەشلیڤره سه به کۆشی دهکات، سه
 سپیش له بن پیی گولەشلیڤره ههلتووتکاوه.

دیروۆکران لهگژ رادیویه، ههواڤ ههر ههوالئ قپرکردنی
 ئیزیدیانه، میړکوشتن و ژن و مندالّ بردنه، میلی رادیوی له سه
 مهلایهک راگرت، دیاریوو به دهنگ ناسیهوه، له گوپی خۆی
 نزیککردهوه، کهمیّ کزی کرد، مهلا به زمانی کوردی، هاته
 گۆ:

ئهوه کییه دهلئ، ئیمه له رهچهلهکی یهزیدیهکانین؟ شهکری
 خوارد، کییه دهلئ، ئهوانه کوردی رهسهنن؟ به له گوپی خۆی
 بدات، ئهگهر ئهوان رهسهن بن، من لیروه هاشا له کوردبوونی
 خۆم دهکهم، چۆن دهبیّ، بنهچهی ئیمه بۆ شهیتانپهراستان
 بگهپریتهوه.

كوره كۆچۆيى دەلى:

دە، بېكوزئىنەو، من بەرگەي ئەو قسانە ناگرم.

دېرۆكزان، نايكوزئىتتەو، كزترى دەكات:

برايانى موسلمان، نەكەن سەرچىخ بچن و باوهر بەو قسە
پووجانە بکەن، ئىمە و يەزىدیهکان، نە لە رابردوو نە لە ئىستا
نە لە ئايىندە، لە هيچ شتى بە يەك ناگەينەو، شەرمە، بە
خودا شەرمە كوردىكى موسلمان بنەچەي خۆي بباتەو سەر ئەو
لە خودا ياخيانه.

ئەوانە بە خۆيان دەلین: يەكتا پەرستن، خودا پەرستن، كەچى
شەيتانى ئىبليس بە خوداي خۆيان دادەنن و ناويان لىناو
مەلەك تاوس، ئەو شەيتانەي كە لە خوداي گەورە باخى بوو و
كرنووشى بۆ ئادەم نەبرد، ئەو پيسانە دەپپەرستن.

خوداپەرست چۆن دەبىت پيس بىت، ئەوانە نينۆكيان ناكەن،
بستى درىژە، شەيتان لە بن نينۆكيانه، ئەوانە دەبن و گەورە
دەبن و پير دەبن و دەمرن، گۆلمە ئاويك بە خۆياندا ناكەن...

كۆچۆيى:

ئەو سەگبابە درۆزنە، نەكوزئینیەو، لێرە دەپۆم.

دیرۆکران دەلی:

تووڕە مەبە، من دەپۆم..

دەچیتە ئەو دیوی کەژی، هەستدەکات، ئەویش دەیهوی

گوتیلیبگری، بۆیە زۆر کزی ناکات:

ئاخر ئەوانە جگە لەوێ خوانەناسن کوردیش نین، هەموو

دنیا دەزانی نەوێ یەزیدی کوری موعاویەن، هەلگەپراوەن، دوو

جار هەلگەپراوەن، جاریک لە عەرەب، جاریک لە ئیسلام، تۆ،

ئەو کوردی موسلمان، ئەگەر رەچەلەکی خۆت ببەیتەو سەر

ئەوانە، کەواتە خۆت کردە عەرەب، عەرەبێکی لە خوا یاخی...

خۆ ئەگەر حاشاش لە عەرەب بوونی خۆیان بکەن، ئەو

فارسن، خەلکی شاری یەزدی ئێرانن، ئی ناوەکیان لە یەك لەو

دوانە هاتوو، یان لە یەزیدی عەرەب، یان لە یەزدی فارس، جا

برای کوردی موسلمان، تۆ کە خۆت دەبەیتەو سەر یەزیدیەکان،

کەواتە حاشات لە کوردبوونت کرد، خۆت کردە فارس، خۆت

کردە عەرەب، بەلام تیبگە، تۆ موسلمانێکی کوردی، نەك

یەزیدیه کی له فارس و عاره ب هه لگه پراوه، له خودای مەزن
هه لگه پراوه.

کۆرە، له وهش گه پری، نه ها وشه ی یەزدان به فارسی واته
خودا، نه و خودا نه ناسانه، ناوی خودایان له خۆیان ناوه، واته
ئیمه خوداین، هه ی بهر غه زه بی خودا که ون، وه ک که وتن.

دیروکزان، له سه ر مه لای لادا، روو له که ژئی، گوئی:

نه و مه لایه، خه لکی ده قه ری هه له بجه یه، له هه ولیری
پیشنوژی ده کات، مزگه فته که ی به بهر ناکه ویت، پینج هه زار
که س له دوای نوژی داده بستن

کۆچۆیی:

هیچوپوچ، ناکه سی له ناکه سان، بۆچی وا له ئیمه داخ له
دلّه، ره نگه وا تیگه یشتبی، به فه رمانی ئیزیدی هه له بجه کیمیا
بارانکراوه و پینج هه زاریان تیاچووه.

کۆری روو به ماچ، دیاریوو جوان گوئی دابووه، قسه ی مه لا:
من له ورۆوه، ته نها ئیزیدیم، نه کوردم و نه هه یج.

دیروکزان:

دیرۆك شته كه، مه لا تشتكهیدی، تۆش...

ناهی هه لکیشا و له بهر خۆوه:

مه لای درۆ و نه زانی، مه لای داعشی، هه زار ساڵ بهر له وهی
باپیری ئه و یه زیده عاره به له ناو بتانی بیابان چاو هه لینی،
زهینه فۆن، زهینه فۆنی گه شتی ده هه زاره، بی ره دا، به بناری
شنگالدا تیده په ری و باسی نازایه تی ئیزیدیانی ئیزد په رست
ده کات.

هه ر له و سه رو به نده، نه سه که نده ری گه وره، له ئیرانی به ردی
بناغه ی شاریکی جوانی دانا، ناوی یه زدی لینا، مه لای له
دیرۆك فش، ئیزیدی هه زاران ساڵ بهر له یه زید و یه زد،
ئیزیدین.

مه لای له دیرۆك نه زانی، نه گه ر ئیزیدی عاره ب بان، کورپی
به توتته، گه ری ده ی عاره بزمان، که هاته شنگالی، چ پیویستی
به وه رگی پ هه بوو، حه فته ک گه را، تا کوردیکی موسلمان
عاره بی زانی دیته وه، له ری ئه وه وه ئیزیدیانی هی نایه نا خاقتنی.

مهلا، ئىزىدى ھەزاران سال بەرى موخەمەدى، بەرى عىسا
و موسا و زەردەشتى، ئىزدى مەزن دەپەرستىن و بە زمانى
كوردى پىيدا ھەلدەلەين و لىيدە پارىنەوہ:
سولتان ئىزىد ب خۆ پادشاىە
ھەزار و ئىك ناۋل خوہ دانايە
ناقى مەزن ھەر خودايە

مهلا، مەلای كۆرەوار لە ئايىن و زمانى ئىزىديان، ئىزىدى
باوہريان وايە:

زمانى يەھەشت، زمانى ئىزىديانە، زمانى كوردیە.
گولەشلىرە خەوتبوو، كەزى بە ئەسپايى ھەليگرت و لە
تەنىشت ھەشتسمىلى درىژ کرد، رۆىشت، سە سپى بەرىيکرد،
لەگەلى چوو تا گەيشتە سەر بەردەكە، لە گەرانەوہ تووشى
دیرۆكزان بوو، لەگەل ویش گەرايەوہ لای كەزى، كاتى دلنيابوون
كەزى لە جىيى خۆي پالكەوتووە، پىكەوہ گەرانەوہ
ئەشكەوتەكە.

دیروۆکزان، ئەو شەوێ دلی بەراییی نەدا، کچە بە تەنیا لەو جێیە چۆلە بێنیتتەو، بزگورپێکی هەلگرت و چوو لە سەرنی گابەردە، جیی خۆشکرد و پالکەوت، رادیۆکەیی کردەو، هێندە دەنگی دایی بگاتە گوئی کەژی.

سە سپیش چەند جاری ریی نیتوان ئەشکەفت و مائی کەژی کوتایەو، بۆی یەک لا نەدەبۆو، لای کەژی بێنیتتەو یان بچیتتەو لای گولەشلیترە، سە سپی ئەو هاتوچۆیەیی شەوئی پیشەیی خۆی بوو، لە نیتوان ئەشکەفت و مائی کەژی دەهات و دەچوو، دوا جار گەیشتە دوا بریار، چوو لە نزیک گولەشلیترە وەرکەوت، ملی لارکردەو و گوئی قیتەکەیی کەوتە سەر پێی گولەشلیترە.

کەژی گوئی دابوو رادیۆ، ئەو شەوێ باس هەر باسی فەرمان بوو، باسی کوشتن و بە تالان بردنی ژن و مندالی ئیزیدیان بوو، لە بەرنامەییەکی راستەوخۆشدا، لە ریی تەلەفۆنەو، کوردیک دەییگۆت:

یەزیدی کورد نین، چ کوردی جلکی عاره‌بی له‌به‌ر ناکات،
ئه‌وان کراسی شوژی عاره‌بیان له‌به‌ره، چه‌فیه و عه‌گالی
عاره‌بیان له‌سه‌ره، زامانیشیان عاره‌بییه، ئه‌وانه‌ی به‌ کوردیش
قسه‌ده‌که‌ن، زامانیان خواره و من‌تیانناگه‌م.

له‌ به‌رنامه‌یه‌کیتر، عاره‌بیټک ده‌یگوت:

یەزیدی‌ه‌کان، کوردی‌گاورن.

له‌و‌ساته‌ ده‌نگی رادیۆ نه‌ما، که‌ژئیش چاوب داخست و خۆی
هاویشه‌ باوه‌شی پیری چل چله‌وه‌وه، سه‌برده‌ی ئی‌زیدی و
جلکی عاره‌بیشی بیرکه‌وته‌وه.

ئەز ئىزىدىمە

ئەز بەھەشتىمە

لە ۋەپىنى سە سىپى ۋە ئاگاھات، چەقۆكەي لە ناۋ دەست
نەمابوو، شەۋ لە بىرىچۈبۈۋ دەسكەكەي بە ناۋ لەپىيەۋە گرىبدا،
بەۋە تۆزى دىلگىران بوو.

سە سىپى، سەر بەردەكە كەۋتوۋە، لە سەر سەرى راۋەستاۋە،
ھەند نەرم دەھەپى، مەرۋۋ ھەزى دەچىتە ھەپىن، دەئىيى دايكە
ناچارە ۋ دلىشى نايە مىندالەكەي ۋە ئاگابىنى، كەزى لە سۆزى
سە سىپىۋە، دايكىي ۋەك تارمايى خەۋنى بىركەۋتەۋە، رەنگە

هەر خەونیش بووی، ئاخەر ئەو سائەى داىكى چووه ئەو دنيا،
گەلەك منداڵ بوو، پیناچى باوہش و سۆزى وى وەبیريیت.

وا تىگەيشت شتى قەوماوه، بۆيه سەسپى لە خەوى
هەستاندووه، بەلام بە سەر خوارکردنەوه و کلک بادان دلنيای
کردەوه، هيج لە گۆرئى نيه، دەمى خړبونەوه و نان خواردنە،
سە سپى لە پيش کەژئ دەرۆيشت، تا پینچيان کردەوه و
گەيشتنە زارکئ ئەشکەفتئ، ناوه ناوه ئاورئ ليدەدایەوه، لەوئ
خۆئ دواخست و کەژئ پيشکەوت، گۆلەشليّره بە
باوہشکردنەوهوه:

داده، داده...

غارئ داىئ، لەو ساتە ميّشكى خۆئ گوشئ تا وەبیرئ
بيّتەوه کە ئەويش لەو تەمەنەئى گۆلەشليّره و بەو جولانەويەوه
دایە دایەكى بۆ داىكى کردووه، بيريّنه کەوتەوه.

لە تەنيشت هەشتسميّلّ دانيشت، نانیکئ باشيان خوارد،
ئەو سبەينيّە چايەش هەبوو، کەژئ چاوى بپيه سەر قۆريه و

پەرداخەکان، زاری ھەلینا، بەلام داڤخستەو، ویدەچوو ویستبیتتی
بپرسی:

ئەو ھەش فرۆکە ھەلیدا، یان لیترە ھەبوو؟
لە ئاسمانی گڕەیی بالەفران دی، لە بنارەکانەو قەرمە قەرمی
تەفەنگان دی، کورە کۆچۆیی دەلی:
خەلکیکی زۆر بە چیا کەوتوون و چە کداریشان تێدایە و
بەرگریدە کەن و ناھیلن داعش سەرکەوی.

دیرۆکان سەری (واپە)ی بو لەقاند، رادیۆکەیی ھەلکرد.
ئەو کورەیی تا ئەو ساتەش ھەر لە باری حەپەسان دەژیا و تا
نەیاندا، زامانی نەدە گەرا، گۆتی:
زۆری پیمە کە، با پاتری نەمری.
دیرۆکان:
قەسە تۆیە، زوو دەیکوژینمەو.
کەمیی دەنگی دایی:

داعش، ئایینی نیه، له تیره‌ی مرۆڤ نیه، تهر و وشك به
یه‌که‌وه ده‌سووتینی، ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵی نه‌بیته، ملی په‌لده‌دات،
ناپرسی، ئه‌وه ئیژییدی، عیسییه، موساییه، محمه‌دییه...

كوپه‌ی روو به ماچ:

وای له‌و شینه‌ درۆیه، ئه‌دی لۆ ئیژییدی به زۆر ده‌که‌نه

موسلمان؟

دیروکزان:

راسته ههر کێ له‌گه‌ڵیان نه‌بیته، ملی په‌لده‌ده‌ن، به‌لام
ئه‌وه‌ش نیه، ئایینیان نه‌بی، ئه‌وانه زاده‌ی ئایین، تیره‌ی ده‌رتی
ئاین نین، له‌ دیروکه‌وه هاتوون و ده‌په‌رنه‌وه ئایینه‌ش...

بردییه سهر ئیستگه‌یه‌کیتر:

ئیستا نیازی گلاوی داعش ده‌رکه‌وت، به‌ خوینی کورد
تینووه و ته‌واو، جا چ ئیژییدی بی، چ زه‌رده‌شتی و جووله‌که، چ
یارسانی و کریستانی و موسلمان..

كوپه‌ی روو به ماچ:

به‌لام فه‌رمانه‌که، فه‌رمانی سه‌ر ئی‌زیدیان، تایه‌ته و
قرکردغانه.

ئه‌و کورهی به‌و سه‌هینییه‌ زمانی که‌وته زاری:
راسته.

کورهی چه‌په‌ساو، کورهی که‌مدوو، ئه‌وه‌ی تا ئه‌ورۆ شه‌رم‌ن،
له ژووژک شه‌رم‌نتر، به‌و سه‌هینییه‌، کورێکی‌تره‌، کورێکه‌ له
چاویرا دیاره‌، ده‌یه‌وی گرتیه‌که‌ له سه‌برده‌ی شنگال نیشانی
ئه‌شکه‌فتنشینان بداته‌وه‌، ده‌ست به‌ ناو جانتاکه‌یدا ده‌گی‌ری،
وینه‌یه‌که‌ ده‌رده‌هینی، هه‌شتسمیل به‌ر له هه‌مووان چاوی
ده‌که‌ویته‌ سه‌ر وینه‌که‌، به‌ ناماژه‌ و سه‌رسورمانه‌وه‌:

ئه‌وه‌ چیه‌؟ بۆ لای تۆیه‌؟

له‌گه‌ل وینه‌که‌ ناسنامه‌یه‌کی‌شی به‌ ده‌سته‌وه‌، ده‌لی:

ئه‌وانه‌م له‌ به‌رکی ئالاره‌شی ده‌ره‌ینا.

هه‌موو به‌ چاوی په‌رسیار و سه‌رسورمانه‌وه‌ له‌ کورهی‌ان روانی،
ناسنامه‌که‌ نه‌ کوردی بوو، نه‌ عه‌ره‌بی، نه‌ ئینگلیزی، بۆیه
ته‌واو بۆیان نه‌خویندرايه‌وه‌ و تینه‌گه‌شتن، وینه‌ی سه‌ر

ناسنامه كەش لە عارەب نەدەچوو، هەرچی ئەو وینەییە كە
گشتیان ناسیانەو، ئەو پیاوێه كە نیازی زیندوو كردنەوێ
ئیمپراتۆری ئۆسمانیانە، ئۆردۆگانە، هەو، ئەوێ لە لاتییەو لە
ئەتاتورك دەچی، لە رووێهش سلیمان خانی قانونیە.

-باشە وینەیی ئەو پیاو، چ دەكات لە بەرکی ئەو
تیرۆریستە؟

-رەنگە بە هەلە هەلیگرتیی.

-نا، رایەلی هەیه.

- ئەو رایەلی بكوژ و زۆردارانێ دنیا بەیه كەو
دەبەستتەو؟

-لە بنی دنیاوێهش فرمانی دژ بە ئیزیدیان، دژ بە كوردان
دەچی، تورك دەستیی تیدا.

هەر یەكەو شتیکی گۆ، كورەیی كەمدوو:

ئەگەر ئیستا مۆبایلەك و خەتی ئینتەرنیٹ هەبا، وینەم بە
دنیا دا بلاو دە كردهو.

کهژی به بیستنی مویایل دهستی بۆ بهرکی برد، پیدهچوو له
مویایل بگهپری، به ههناسه ساردیهوه، دهستی کیشایهوه.
دیرۆکران:

به چی دهچی، با بلاویشیتهوه، ئیمه وا به بهرچاوی دنیاوه،
مینا مهر سهردهپرین، به بهر چاوی دنیاوه ههتکدهکرین،
دهرفیتنرین، دهفرۆشرین، کۆیله دهکرینز... دنیا، کویره،
نابینی، کهره، نابیستی، لاله مهتقی نایه.

لهو ساته چاوی کهوته سهر ههشتسمیل و لیوی خۆی گهست
و پیدهچوو له گۆکردنی وشه (کهپ و لال) پهژیوانبوویتهوه، له
کوڤه ی پرسى:

نهوانهت چۆن دهستکهوت؟

کوڤه، نهو پرساره ی له خوا دهویست، به زمانیکی
حهکایهتخوانی:

ئهز له لای سهرای کهتمه دهستی ئالارهشان، پرسیان:

+موسلمانی یان شهیتانپه رست؟

_موسلمان

+ دەى شادە يىنە

-ئەشھەد و ئەن لا ئىلاھە الە لا وہ ئەشھەد و ئەنە

موھەمەد رەسولە لا.

كۆپەي روو بە ماچ، ھاواری كرد:

+ ئەتو لە ترسان بوویە موسلمان؟

-نا

+ ئەدى؟

-تۆ پەلەت نەبى، ئالارەش گۆتى:

وەرە نوێژ دا بەستە.

گۆتم:

لەو گۆرە؟ ئیترە نوێژی لى نایە.

زىللەيەكى لىدام، سى چار جار لە دەورى خۆم سوورام، گۆتى:

گاور، تۆ من فيردەكەيت، كوى نوێژی لىدى؟

شمشیری هەلكیتشا:

دەكەيت یان ملت پەلدەم؟

گۆتم:

سەر چاۋ، چەند ركات بکەم؟

گۆتى:

هەي نيوەرۆ بکە و بە دەنگى بەرزىشەوه.

نوێژم دابەست، چوار ركاتم بە دەنگى بەرز خويند.

كوپرى روو بە ماچ بە هەر دوو دەست لە سەرى خۆى دا، بە

مەيلەو گریانەوه:

نوێژى ئەوانىشت، كرد، ئەدى موسلمانبوون كووه؟!

دیرۆكزان گوتى:

كوپره ده لىي گهپرى، كوپره با قسه كانى تهواوبكات.

ئالارهش زانى موسلمانم، بەلام گلى دامهوه و له پاڤ

ديوارىكيان راگرتين .

كوپرهى روو بە ماچ:

چما، تۆ موسلمانى، ئىزىدى نى؟

كوپره:

نا، من ئىزىدى نيم.

كوپرهى روو بە ماچ، هەناسەيەكى ئۆخەي هەلکيشا و گوتى:

دهی کریڤۆ، بگپړه وه.

کوپړه، له و ساته وه ناوی بووه کریڤۆ، هه موو سهیریان کرد،
که سیان نه یانزانیبوو، موسلمانیکي هاو زمانیشان له گه له و به
چل میړا که وتووه، که ژي که بیستی موسلماننه، به تیلهی چاو
جوان سهیری کرد و له سیمای نه وه وه بو چند ساتی، سالحوی
هاته وه بهر چاو و گه پرایه وه سهر روویاری ده چله، به لام
گپړانه وهی کریڤۆ، هینایه وه ناو نه شکفته که:

گویم لیبوو، شمشیریه ده ستی، له زمانپرا دیار بوو، عاره بی
نه یناوایه، به شمشیریه ده ستیکتری ده گوت:

کورد ههر کورده، چ نیزی دی بی، چ موسلمان، گاوری سهر
کون و کوشتنیان غه زایه.

ئی، پیریکیان له ناو نیمه ده رهینا، جلکی عاره بی له بهر
بوو، له سهر و سمیلش، هینده به نیزی دیان نه ده چوو، هندی
قسه یان ده گه ل کرد، گویم لیبوو، ده یگۆ:

نه ز عاره بی نزانم

دایانه بهر شق و شولاق، نهو ههر هینده ی ده گۆ:

ب خودی ئەز عاره‌بی نزانم

ناچار وەرگیرێکیان هینا.

+تۆ ئیزیدی یان موسڵمانی؟

-ئەز ئیزیدیمە

+ تۆ کوردی یان عاره‌بی؟

_ ئەز ئیزیدیمە

+پیره سه‌گ، پرسباری ئایینت لی ناکم، نەتەوە کەت چیه؟

-ئەز ئیزیدیمە، ئیزیدی

+ئەگەر عاره‌ب نیت، بۆچی چەفیه و عەگالی عاره‌بیت، له

سه‌ره

-خودی عاره‌بی بەری بگری.

+دەبیه عاره‌ب؟

-نەخیر ئەز ئیزیدیمە.

+ پیره شەیتانپەرست، زوو وەرە سه‌ر ئایینی پیروزی ئیسلام

و خودا و محەمد بناسه، شاده بینه.

— ئەز شەيتان ناسناكەم، خودتئى تاك و تەنيا دەپەرستم،
مەمدە پىغەمبەرى ھەوھە، بى مە نىھ.

+ كەواتە نابىھ، موسلمان؟

- ئەز ئىزىدىمە.

+ تا ھەفتان دەژمىرم، يان شادە ھىنان، يان بەرەو دۆزەخ

تېھەلدان؟

- ئەز ئىزىدىمە، ئەز بەھەشتىمە

خودانى ئاخەرەتى و دنى

ھاسل مرازا منى

يەزدانى من، بى ب تنى

ئەز ئىزىدىمە و لە ترسى شىر و تىرا، چو جارا دىنى خۇ

ناھىلم.

بە بەر چاومەوھ سەرى پەرى، ئەز سەرىپىنم نەدىتەبوو، لە
فېلمىش تەماشام نەکردووه، سەرىپىنى مەپ و مالات و
پەلەوھرىشم نەدىتەووه، تووشى سەرسورە ھاتم، كەوتمە بارىكى
وا، ناھىتە ھەگىران، دىتم بە چاوى خۇم دىتم، سەرى پەرىو، لە

رۆخ جاده ده‌پړویی و هه‌لبه‌ز و دابه‌زی ده‌کرد، وه‌ك نه‌وه‌ی حال‌ی
 گرتب‌ی، به‌گویی خۆم گویم لی‌بوو، سه‌ری په‌ریوی حال‌گرتوو، به
 ده‌م ری‌وه، ناسك ناسك، به‌ریتم، وه‌ك نه‌وه‌ی له‌گه‌ل ته‌نبور
 بی‌لی‌ته‌وه، ده‌ی‌گۆته‌وه:

ئه‌ز ئی‌زی‌دی‌مه، ئه‌ز ئی‌زی‌دی‌مه

ئه‌ز ئی‌زی‌دی‌مه

سه‌ر ده‌پړویی و (ئی‌زی‌دی‌مه) ده‌گۆته‌وه، سی‌چا‌ر ئا‌ل‌پ‌ره‌ش،
 سه‌ری زا‌ر په‌ر ئی‌زی‌دی‌ان دا‌به‌ر فی‌شه‌کان، سه‌یر بو‌و، شتی‌وا، وا
 به‌چا‌وی خۆش‌م دی‌م، به‌لام با‌وه‌ر‌نا‌که‌م، له‌وه‌مو‌و ده‌سه‌تر‌پ‌ژه،
 گول‌له‌یه‌ك چیه‌به‌سه‌ری حال‌گرتوو نه‌که‌وت، دی‌تم سه‌ری نه‌و
 په‌ره‌ه‌شتا نه‌وت سا‌لیه، وینه‌ی به‌رخۆ‌له‌یه‌ك که‌به‌نا‌و
 قه‌رسی‌لا غا‌رید‌ات، وا غا‌ری ده‌دا، ری‌ی چی‌ای گرت، به‌ش‌نگا‌ل‌دا
 هه‌ل‌گه‌را، له‌چا‌ویش بز‌ری‌بو‌وو، هی‌شتا زا‌یه‌له‌ی (ئه‌ز ئی‌زی‌دی‌مه)
 ده‌هات، ئی‌ستاش له‌گو‌ی‌م‌دا ده‌زین‌گی‌ته‌وه، لی‌ره‌یه، سه‌ری
 په‌ری‌وی په‌ره‌که‌ی ش‌نگا‌لی لی‌ره‌یه، ده‌بی‌ن‌مه‌وه، تا ده‌مرم به‌

دوايدا ده گهرېم، سهره كه له چل ميړايه، بزانه له بن چ بهردى،
چ بنه دارى، نىستاش (نيزيديمه) ده لىته وه.

هيند به دلنبايه وه سهربردهى سهرى ده گيړايه وه،
هندىكيان سهرىان هه لپرى، چاويان له سهرى په ريو ده گيړا،
كه ژى هه ستا پروات، به لام تيهه لچونه وهى كريفو، رايگرت و
نه ختى له و لاتر داينشانده وه:

كوړيكي گه نجيان هينا، خوین له زار و كه پرويه وه ده هات،
ده ستىكي به خویدا شوړ كړد بزو و نه ده جوولايه وه، پیده چوو
شكاييت، پرسىان:

+ ده بيه موسلمان؟

- به لى

شادهيان پيهينا، هندی شتيان پيگوته وه، هر كابرأى
موسلاوى گوتى:

كورد به رمالیشان له سهر ناو بگه رى، هر گاورن و
پاكنابنه وه و نابنه موسلمان.

شیربه دهستیکی دی رووی له ئیزیدییه موسلمانه که کرد و
داوای لیکرد، جوین به مهلهک تاوس بدات، کور زاری
هه لئه هینا، چندی داویان لیکرد، لیاندا، ورتهی لیوه نه هات،
شیربه دهستی موسلاوی، روو له ئالاره شه کهی هاوپی:

نهمگوت!

پیلیان گرت و هه لیاندایه ناو ترومبیلێکه وه، نه مزانی،
چارونوسی به چی گه یشت، ئیمه که سی چوار کهس
مابووینه وه، ئیزیدیمان تیدا نه مابوو، رایانپێچاین، له دوکانێکی
سه ر سووچینکی ده راب شکاویان کردین، چه کدارینکی که تهی
چوارشانهش به دیارمانه وه.

به ره بهری ئیوارهیه، له و جادهیه، قیژه و زیره ی ژن گوئی
کاسده کات، دیاربوو، رایپێچیان کردبوون و نه مزانی بو کویان
ده بردن، دنیا له سه ر تاریکبوونه، ترسم لینیشت، هه ستمکرد
ئه و هه ره شهی له سه ر ئیزیدیانه، له سه ر منیشه، ئاخ
بیستبووم، بهری چهند رۆژی، بو چاو ترسینی نه یارانی خویان، له

نزیک نهبی یوونسی نهیناوا، سهری کوردی موسلمان و ئیزیدیان له شیوهی سهره بهران به تهنیشت ئیکتره وه ههلواسیبوو...
کهژی به بیستنی نهبی یوونس و سهری ئیزیدی موسلمان،
راچلهکی، ههموو ههستیان به راچلهکینهکهی کرد، کهژی، بۆ
ساتی وینهی سهری سالحووی به ههلواسراوی دی، خوینی لی
دهچۆراپهوه، چاوی داخست و رویشت، به دهنگی کریقۆ هاتهوه
ناو نهشکهفتهکه:

بۆیه بریاری خۆم دا، سهرم خسته بن گوئی یهکیان:

+وا چاکه، ههلبین.

-بهلام بۆ کوی؟ ههموو سهره کۆلانی داعشه، دهوری شاریان

داوه

+نازانم، بهلام من ههلدیم.

ئهوانیتریش تیگه‌یشتن که نیازی ههلاتنم ههیه، ریککهوتین،

شتی بکهین، کوریک پیدهچوو وهرزشوان بی، زۆر به هیژ دیار

بوو، گوئی:

بۆ منی لیگه‌پین.

شووشه یه کی بیبسی دهستدایی، ته زده ستانه، په لاماریدا، له
 پشته سهری چه کداری دا، نهو زه لامه که تیه، بیته وهی ناخی،
 هاواریکی لی بهرز بیته وه، ته ختی زه وی بوو، که وته لرخه لرخ،
 هیواش به دوا وی ویدا هاتینه ده ری، شووشه وه سین تفهنگه ی
 کرده شانی، یه ک شمشیره کورته که ی قه دی لی کرده وه، منیش
 دهستم له باخه لی گیرا، نهوانم دیته وه، به پیدزه و ماته مات،
 تیدامابووین، روو له کوی بکهین، نالارهش له هموو جی
 دهنگیان دی، (الله اکبر الله اکبر) شنگال دهه ژینی، له قهراخ
 شار ناشکرابووین، کهوتینه ناو ته قه، لیکن دی داپراین، که سیانم
 نه دیته وه، من ری چیام گرت، نازانم نهوان به ره و کوی چوون،
 من نهو رییم گرت، که سهری حالگرتووی پیره که ی پیدا
 سهرکهوت، ههستمکرد، ری ری نهوه، به دوا ی دهنگه که دا
 هاتم، باوه رتان بیت، تا گه یشته نیره، له پیش منه وه، ناوه
 ناوه گویم له دهنگی پر ناوازی ده بوو:

نه زئی زی دی مه ...

که ژئی به رزه پئی ههستا، ههشتسمیل بری شتی گۆ، لی کهس
تییه نه گهیی، ناچار رووی له وان وه رگتپا و بو لای گوله شلیتره
چوو، پیده چوو، نهو دووه باش تیگبکهن، گوله شلیتره هه ر لیوی
جوولابا، نهو دهیزانی چی دهوی و چی دهلی، گوله شلیتره ش جوان
له ناماژهی نهو وردده بووه، هه ر جووله یه کی به دهست و چاو
برۆ و لیوی کردبا، بزه یه کی شیرنی بو ده کرد و ده یگۆ:

باسه، باسه ..

کریقۆ پیده چوو، هیشتا زۆری له دل مابی، هه لپریژی، به لام
وا دیاره، کهس توانای گۆنگرتنی گتپانه وهی شنگالی نیستای
نیه ..

که ژئی له پیچه که سوورپایه وه، سه ریکی له ماله کهی خۆی
دا، سه ریکی مۆبایله کهی کرده وه، داینایه وه، به چه قۆوه، به
لووتکه دا هه لگه را، لهو سه ره پرچی کردبووه، له خواره وه
ته ماشا تکردبا، ده تگوت نالایه ده شه کیتته وه، له ویوه به ده نگیک
سه د سویندت ده خوارد له ته نبوره وه دی:

مامۆ، تو له كوده رتی؟ سالخۆ تو له كوده رتی؟ عه و دال تو له
كوده رتی؟

كهسیان سالخۆ ناسناكهن، ناشزانن، مامه كه كیتی، به لام
هموو عه و دالی تهنبورژهن ده ناسن، نهوهی له بن منارهی
بانگه وازی كردیانه سی چوار پارچه، تهنبوره كهی به بهرچاوی
دیروكزانه وه، به شنگالدا هه لگه را و نیستا وا دیته گوی كهژی.
كهژی لهو بهرزاییه وه، له سه ره وهی ره وهزه شاخی، كه ده لیتی
ژهنگ لییداون، به دهوری خۆیدا ده سوورپیتته وه، باله كانی
لیكده كاته وه، پیده چی داوا له خودا بكات، بالی لیپرسكیتنی،
تا له شهقهی بال بدات.

نا، نایه وی چل میرا به جیبیلی، نه وه تا هاته خواری و چاو
ده گیری و گوپه ه لده خات، ده گه ری و دهیه وی بیانینیتته وه، نهو
دلنیا به هه رسیکیان لیرن، گویی له ده نگیانه.

دیته خواری، به چه قۆ راوه شانده وه، به ره و شوینی
خویندنه وهی دیروك هه ییهی لیده كات، ریک له جیی خۆی،
سیبه ری داربه پروه كه، جیی خویندنه وه راده وهستی، چاو ده برپیتته

تاشەبەردى، تۆ چۆن ئىترە، ئەو سەرىردەيە دەخوئىتتەو، ئەوئىش
وا، بەلام بەدەنگىك، دەلتى كۆترى برىنداره دەناورئتەو:

ئەودولمەجىدى ئۆسمانى لە سەر تەختى سولتانه و
دەسلەتدارە، والىي نەيناواش، محمەد ئىنجەي بىرقەردارە، ئەو
سالە لە دەقەرى شىنگالى نەھات بوو، ئاخىر چەند سال بەرى،
كەوتبۈنە بەر كۆشت و برى، نىوہى ئىزىدى تياچووبوون، خاكى
شىنگال سووتماك بووبوو، بۆيە، لە دانى سەرانە كەمى دواكەوتن،
والى نەيناوا لە دواي ناردن، حەفت مىرى ئىزىدى، بۆ رىككەوتن
و ناشتەوايى، رىي كۆشكى والى دەگرە بەرى..

والى تومەز فەرمانى سولتانى پىيە، دەمىكە بۆ كۆشتىيان
لە سەر پىيە، لە دەروازەي كۆشكى، لەشكر دەورىان دەدەن،
مىراني ئىزىدى دەستدەكەنەو، بەلام بە چى دەچى؟ ھەر حەفت
مىر، دەھىنە كۆشتى، والى بە كۆشتن واز ناھىتى، وەك نىريە
كىوى سەريان دەبرى، ھەر حەفت سەر بە دەروازەي شارەو،
چەند شەقاوى لىك دوور، لە يەك رىز، ھەلدەواسى، حەفت شەو
و رۆژ، سەرى مىراني ئىزىدى با لىيان دەدات و دلۆپ دلۆپ،

خوینیان لیّ ده چۆری، دواى حهفتهیهك له لیكردنهوه و فریدانى
سه ره كان، له شوینی چۆراوگه ی خوینی، حهفت نه مام ده پوین،
ههواڵ ده گاته والی، فهرمانی هه لکیشانی نه مامان ده دا،
حهفتهیهك نابات، ده پوینه وه، دیسان له ره گه وه هه لیانده کیشن،
دیسان ده پوینه وه، والی و له شکر ساڵ و شتی به حهفت
نه مامه که وه خه ریکده بن، له کۆتایی بیزار ده بن و واز ده هیئن،
والی گۆتبووی:

کورد به ئیزیدی و موسلمانه وه مووی کونه لووتن،
نابرینه وه.

نه مامه كان ده پرسکین و پهل و پۆ بو ئاسمانی ده هاویژن،
پهلکیان له بن تیشکی رۆژی، سۆر سۆر ده چیته وه، خه لکی
نهیناوا ناو له و درختانه ده نین:

درهختی خوین

درهختی خوین، تا دوا ئۆسمانی له نهیناوا مابوو، تا دوايان
پرا، به ریز وه ستابوون و تهپر تهپر سۆرده چوونه وه.

کهژی له خویندنهوهی دیرۆکی ئیزیدیان ناکهوی، کهسیش
قسە پینابری:

کچم، به عاره بکردنی، ده فەری شنگالی هی نه ورۆ نیه، هی
سه روبه ندی به تورکمان کردنی قه لاتی هه ولیریه...

دیرۆکزان ده لیتته، کوری روو به ماچ:

+ نه وه ده لیتی قسهی که سیک ده گیریتته وه!

- نه و کچه دین بووه

+ نا، دین ناتوانی به و شیوه دیرۆک بگیریته وه.

کهژیش که می راوه ستا، ههستی کرد، قسهی پیری چل چلهی

مامی ده لیتته وه، دهستی پیکرده وه:

سولتان هدر سولتانه، پاشای به غدا ییش، ره شیده، کتیه،

هدر له بن فرمانی سولتانی ئوسمانیه، ترکی ئوسمانی له عاره ب

تیرتر، ئایینی خستۆته خزمه تی زمانی خو، نه گهر له دهستی

بی، زمانی خۆی ده کاته زمانی ههردوو دنیا، چاوی به چ

میللهت و زمانان هه لئایه، نه خاسه ئیزیدی و خاک و زمانی

وان، زمانى كوردى، بۆيى له وه تهى ههيه، له ههولى سپينه وهى دايه.

سولتانى ئۆسمانى ويستى ماله تورك به سهر خاكى ئيزيديان هه لپيژى، لى نه بوو، هينده تركه له كوى بيى، له سهر خاكى چهند خه لك بيان چيى؟ ئاخى ههينى ترك كه م بوون، ههر هينده ئيزيدى ده بوون، بۆيى، رييدا عاره ب بى، پاشاى به غدايى، له بنى دنيا وه، له بيابانى قاقره وه، له زىدى عومره وه عاره بى هينا، به ريدانه بهرى نهيناوا، بهرى شارى شنگال و چياى شنگالى..

ههردوو بهرى نهيناوا، بهر له هاتنى له شكرى بيابان، بۆ ده رمان عاره بت تيا نه ده ديه وه، نه وهى هه بوو، ئيزيدى بوو، جووله كه و فه له بوو، له و سه رده مه وه، قل قله عاره ب ده هات، به لام له ئۆسمانيه وه، له دواى سولتان عه و دلمه جيده وه، گورپان كردى، له ده قهرى شنگالى، ههر ئيزيديه كيان ده كوشت، ههر ئيزيديه كيان هه لده دايه نه و سه رى دتيا، بهرى كىوى قافى، ماله عاره بيك ده گه يشته سهر هه وار و مالى.

کهژی برژانگی به تیشکی رۆژی سەر تاشه‌به‌ردان گریداوه و
لیناییتتهوه، گهرم داهاتوه، ده‌خوینیتتهوه وئاگای له کهس نیه و
له دنیا دابراوه، له هیکهوه، ده‌ستیک ده‌یگپیتتهوه سهری
شنگالی، سهر نهوی ده‌کات، ده‌بینی گولەشلیره له به‌رده‌می
راوه‌ستاوه و چاو به گریانه‌وه سهری هه‌لپریوه، پشت له
په‌ره‌کانی دیرۆک ده‌کات، مندا له باوه‌ش ده‌کات، رتی ماله
هه‌نجیره‌که‌ی خۆی و نه‌شکه‌فته‌که ده‌گری، نه‌وانیدیش به
دوایدا، دیرۆکان ده‌لی:

نهو کچه دیرۆکی ئیزیدیان، ده‌بیټ بینوسینه‌وه و
بیپاریزین.

رۆژ له سهر ئاوابونه، به‌رده‌می نه‌شکه‌فت زه‌رده‌چیتتهوه،
کورپژگه ههر له خه‌وییه.

کریڦۆ، خایه نوؤ
به کۆتربوونی زارۆ

خودیڤه، خودیڤه، هسته، نه ورۆ رۆژت نه دی، نویت چوو،
شهوت له شهو گرتدایه وه.

کۆری روو به ماچ وا گازی کۆره هه میسه خه وتوو که ی کرد،
به لام په شیمان بووه له به ناگاهینانه وهی، ئاخر له شیوهی نیریه
کینوی راپه پری و له و سه ری نه شکه فتی نه و بهرده قیته گرتیه وه،
که زۆر شیوهی زه لامي ده دا و ده تگوت نیشکگری
نه شکه فتیه، بهرده که گرتبوویه وه هیشتا خه ونه که بهرینه دابوو:
منداله که فری، منداله که فری.

ههشتسمیل له سهری خۆی ده‌دات و گۆله‌شلێره‌ش خۆی
هاوێشته نامیژی که‌زی زه‌ری، چوون هینایانه‌وه، ناویان دایی و
هیوریان کرده‌وه، نه‌و کورپه، نه‌و خودی‌ده‌یه، له‌وه‌ته‌ی به‌ چل
می‌را که‌وتوو، تووشی ده‌ردی خه‌و بووه، ته‌ن‌ها له‌ ده‌می نوێژ و
جه‌مه‌کان به‌ ناگایه، هه‌ر جارێکیش له‌ خه‌و راده‌بی، پرده‌داته
گۆله‌شلێره و هیند توند ده‌یگوشی، خۆی راده‌پسکینێ و لیبی
دوو‌ر ده‌که‌ویته‌وه، ته‌ن‌ها له‌ وه‌ستانه‌وه‌یه، ناگای له‌ مندا‌له‌ی
بن ده‌ستی نه‌ما و به‌ره و مندا‌له‌ فریوه‌که‌ فری.

له‌ ناو به‌ چل می‌را که‌وتوو، ته‌ن‌ها دیرۆکزان خودی‌ده‌ی
ده‌ناسی، به‌لام نه‌یده‌زانی چۆن گه‌یشته‌ته‌ ئی‌ره و خیزانه‌که‌ی به
ده‌ست فه‌رمانه‌وه چیان به‌ سه‌ره‌هاتوو، هه‌رچی خودی‌ده‌یه،
دیرۆکزانی نه‌ده‌ناسیه‌وه و پیتی شک نه‌ده‌هات دیتبیتی، چهند
رۆژه چهن‌دی هه‌ولیان له‌گه‌ڵ خودی‌ده‌ ده‌دا، سه‌برده‌ی خۆی،
شتی له‌ دوا فه‌رمان بگێریته‌وه، سه‌ری باده‌دا و زاری
هه‌لنه‌ده‌هینا، به‌لام نه‌و ئی‌واره‌یه خه‌ونه‌که‌ خیری دایه‌وه و زاری
خودی‌ده‌ی کرده‌وه، دیرۆکزان گو‌تی:

ئەز دزائىم تۆ خەلكى ئاوايى ھەردانى، بېژە...

خودئىدە:

ئەرى، ئەز لە ئاوايى ھەردانەو ھاتم، رۆژى پېشى،
ترومبىلەك ھات، ئالاي رەشى بە سەرەو ھو، چوار پېنج
چەكدار دابەزىن، يەكيان بە عارەبى قسەى بۆ كردين و گۆت:
ئەم دوژمنىّ بابەكوشتەى پېشمەرگەين، ھى شىعەين،
ھەقمان بە سەر ئىزىدىانەو نىە، ئىمە دەزانين ئىو ەزىانى
مىروولەشتان نىە...

ھەندەك وئىنەيان دەگەل گرتين و چوون. لىّ بايم باوەرى
نەھات، گۆت:

كورىّ من، بزائە، ئەو ەفەرمانە، بۆ سەر و مالى ئىزىدىانە.
ئەز و داىك و بابىّ خۆ دەركەفتين، ھاتىنە گوندىكى نىكە
وى، چووينە مالى كرىشىّ خۆ، ئەو كرىشە عارەبىكى موسلمان
ھو، ئەز لە ناو كۆشىّ وى، ھاتىمە سونەتكردى، خۆمان
دەخىلى كرىف كرە، كرىف پىچەك كوردى دزانى، گۆتە بابىّ
من:

مردن و ژيانمان پيښه، له ژورې مههينه دهري، با کس نه تايينن.

نيواري خواردنيکي باشيان بو کردين، رانه مريشکي خو مانه، کراشي ده کرد.

خهوتين، بهر به بيان، له گه ل گاره گار، به ناگاهاتم، باهم گوتي:
کورم تو عاره بيت باشه، وهره گوښگره، پيښه وه له و ديوه چ باسوخواسه؟

باهم له وه تي هيه، چه فيه و عه گالي له سدره، کراسي عاره بي له بهره، لي سي رسته ي عاره بي نازاني.

گويم به دهرگاوه نا، که سي ده لته کريف:
نيمه له چاکهت دهرناچين، خودا چاکهت بداته وه له سدر نه وه ي نه و گاورانته رادهستي نيمه کرد.

گوتمه باهم:

بابو، کريف نيمه ي فروت.

دايکم مستيکي توندي له سينگي خو ي دا، نيس تاش زرچه که ي له گويمه، باهم گوتي:

کورم، هه‌له‌ی، کریف ناپاکیم له‌گه‌ل ناکات.

بایم قسه‌ی ته‌واونه‌کردبوو، ده‌رگا کرایه‌وه، سی چوار چه‌کدار
وه‌ژۆر که‌وتن و به‌شه‌قوشولاق رایانپێچاین، بایم هاواریکرد:
کریفۆ، هه‌ی خائینۆ...

کریف خۆی نیشانه‌داین، ناوایی پر بوو له‌ ئیزیدی
ده‌سته‌سه‌ر، هه‌ر زوو می‌رک و ژنک و و زارۆیان لێک هاوێرکرد،
ئه‌ز له‌ بایشم دا‌برام، سواریان کردین و پرۆ.
خودی‌ده‌ قورگی پر گریان بوو، رسته له‌ زاری خنکا،
هه‌شتسمیل دیاروو به‌ لێو جولان و گریان تینگه‌یشت
سه‌برده‌ی ئیزیدیان ده‌گیرێته‌وه، چوو ده‌ستی به‌ سه‌ردا هینا و
به‌ ناماژه‌ پێیگوت:

بگری، زۆر بگری، گریان باشه‌.

خودی‌ده‌ گریا، تیر و پر گریا، سه‌ سپیش گریا، گوله‌شلیزه‌ش
گریا، له‌وه‌یه‌ چپاش فرمیسکی له‌گه‌لیان دا‌باراندیته‌، پاش
وه‌ستانی فرمیسک، خودی‌ده‌ هاته‌وه‌ سه‌ر خه‌تی گیرانه‌وه‌:

له چوارپریانی هەردان، گوندیک کور و پیاوی ئیزیدیان پشت
له جاده رست کردبوو، چاوم گێرا بام بناسمهوه، لهو ساته
قرمژنی گولله دنیای پرکرد، نازانم له چەند تەفەنگەوه گولله به
سەر ئیزیدیاندا باری، له چاوترووکانیکیدا هەر هەموو کێل
بوونەوه، بابی خۆم نەناسیەوه، له گەڵ ئەوانه بوو، نەبوو؟

سەرم لهوه سوپما بوو، بۆچی منیشیان له گەڵ ئەوان رست
نەکردبوو، هەر لهوێ له ناو تروومبیلیکی سەر کراوه، که پری ژن
بوو، دایکم ناسیەوه، پێدهچوو ئەویش منی ناسییتەوه،
دەستی راوهشان و هاواریکرد:

کورێ من، مەرد به، به ئیزیدی بژی.

شەوه، له شوینیکی، نازانم کوتییه، ئیمه شەش کەسین،
گەوره کهیان ئاوزهی من، نازانم موسلمانن، ئیزیدینه،
مەسیحینه، کوردن یان عارهبن، کەس قسە ناکات، هەموو
تاساون.

گویم لیه چەند چە کرداری له نێوان خۆیان به تورکمانی
دهناخفن، دواتر بووه عاره‌بی، به‌لام به شیوه زاری قسه‌یان
ده‌کرد، باش تینه‌ده‌گه‌یشتم.

به خۆم نه‌وه‌ستم، له‌وه‌ی ته‌نیشتمم پرسى:

+تو ئیزیدی؟

-له‌و پرسیاره‌ گه‌ری.

لینگه‌رام و به‌ دوا‌دا نه‌چووم، پاش که‌مى که‌سیکیدی به‌

ئه‌سپایی، به‌ زمانى عاره‌بی گۆتى:

ده‌زانن ئیمه‌یان بۆچی هیشتۆته‌وه‌؟

که‌سى وای وه‌لامدایه‌وه‌:

+هیشتنه‌وه‌ی چی؟ هه‌ر بزانه‌ تیربارانیان کردین.

-نا، پیناچى بمانکوژن، ده‌یان‌ه‌وى بمانبه‌نه‌ ریزی خۆیان و

خه‌لكمان پیبکوژن.

ئه‌من قسه‌ی ئه‌و کورهم، که‌وته‌ دلئى، دوا رسته‌ی داکیشم

بیرکه‌وته‌وه‌، دواى ماوه‌یى، چه‌ کردارى هاته‌ لامان، هیند به‌

نه‌رمى سلاوى کرد، هیند به‌ سۆزه‌وه‌ له‌ دۆخى پرسین:

ها، گه نجه قۆزه كان چۆزن؟ چیتان پیتویسته؟ بلین

له دهنگی نهو چه کداره وه سۆزی هه بوو، باوه رت به چاو و
گوتی خۆت نه ده کرد، ده تگوت، نهو پیاوه پیناچی نهک گوللهی
به که سینکه وه نه نابی، دارلاستیقیشی له چۆله که یهک
رانه کیشابی، نهو شتهی وا به شانیشیه وه، تفه نک نیه و
که مانچه یه.

دوای که می، خواردنیان هینا، له خواردنه که می مالی کریف
ده چوو، من دایکم و باجم بیر که وتوه وه دهوم لینه دا.
نیستا له بن دیوارن کین، نایناسمه وه، نازام چ کۆلان و
گوندیکه، له سه ره کۆلانی نهو سه ری، هه ندی چه کدار سی
چار ژنیان به پیش خۆ داوه، ژنیکیان زارویه کی به نامیزه وه
بوو، چه کدارئ له گزه له نامیزی ده رتی، ژن توند به خۆیه وه
نووساندوه وه نایداتی.

چه کدار تیکیدی گه یشتی، له نامیزیان راپسکاند، وهی، وهی!
نه وهی من دیتم، خودایه، ته نها کریفه که می منی گه یانده ئیره،
بیینی، نایه ته گپرانه وه، زارۆ ناهیتته گپرانه وه...

خوددیده دیسان ههوکى گىرا، ریز ریز رۆندکانى باراند،
تاویکی باش گریا، چاوی سڤى و فنى کرد:

نهو بى دینه، نهو هۆقه، دهستی منداله که به پهغه
ناسکه کانه یه وه ده تگوت گولنارن، گرت و له ناو له په گه وه که ی
بزیوو، بلندی کرد و سووړاندی، منداله که ی له سهر سهری خۆی
سووړاند، وهك چۆن سهرچۆیکیش له شایى ده سماڅ باده دا،
نهوهای بادا، زیره ی زارۆ گه یشته ئاسمانی و نه خودا، نه کهس
به هانا یه وه نه هات، نازانم چۆن پیل ی له بنه وه ده رنه ده هات،
ژنهش وهك بلیتى تووشی گه شکه بوویت، ته ماشای
منداله که ی ده کرد، چاوی له گهڼ سووړانه وه ی ده سووړایه وه،
نازانم چهند جارى سووړانده وه، هیندهم دیت مندال فری،
چاوه کان هه موو له چاوه پتی که وتنه وه ی مندالڼ، ههر یه که وه
ته ماشای شوینی ده کات، تا بیینی منداله چۆن به رده بیته وه.

مندال نه هاته وه زه وی، نه لئین له ترسا له هۆشى خۆی نه ماوه
و ههر وا تیگه یشتووه که منداله که به ئاسمانه وه یه، باوه پتان
بى، به چاوی خۆم دیتم منداله که له سهره وه ی دارتيله کاندا،

ده فېرى، رېك له شپوهى كۆترى گيراو، نهو كۆترهى بالى دېتهوه و
 بېرى كۆنه لېسى خۆى ده كاتهوه، كۆترېك بهر له وهى رېى
 رۆيشتنهوه بېيىتهوه، چند جارى له ناسمانى بازنهى
 ده خولېتهوه، له پر خهتى ده گرى، تيژ ناسمان ده بېرى، مندا
 ناواى كرد و دواى چند سوورانه وه يهك، له ناسمانه وه رېى گرت،
 بووه كۆتره شينكه و رېى ئيره، رېى شنگالى گرت، چه كداره كان
 چند فيشه كيشيان پتوه نا.

له فرينى مندا له هموو واقورماو بوون، لهو ساته هه لېكى
 باش بوو بو خۆ دزينه وه، بو هه لاتن، هه لاتم، به رېى زارۆى
 بالگرتوودا هاتم، نهو به رېى ناسماندا و من به رېى زهويدا،
 نه گهر ريم هه له كردبا، سهرم هه لده بېرى، زارۆ فرېوه كه م ده دى و
 ده هاتمه وه سهر راسته رى، زارۆى ناسمان، زارۆى به كۆتر بوو،
 نه با، من رېى چل مي رام نه ده دېته وه ..

خودېده، ته واوى له گوله شلېره رام، له بهر خۆيه وه:

من ده ليم، نه وه مندا له فرېوه كه يه، وهى خوايه، چند بهو

ده چى، هه وه.

خوددیده غاری دایه گولەشلیرە و بە خۆیهوه گۆشی، بەلام
سەیر بوو، ئەو جارە منداڵە خۆی رانەپسکاند، تەواوی لە
باوەشی مایهوه.

خوددیده چەند تیکە نانیکێ بە نا بەدلی خوارد، چۆه
شوینەکە ی خۆی و لە سەر چاوەوت.

دیروۆکران، رادیۆکە ی لە بن گوئیە، ناوہ ناوہ کەمی دەنگی
بەرز دەکاتەوہ:

((سەدان ئیزیدی بە چیا ی شنگال کەوتوون، داعش دەوری
داون، رتی هیمدادی لیگرتوون، هەموو خەریکە لە تینووان و
برسیتیدا گیان دەسپێرن، ئەو ئاو و خۆراکە ی لە رتی فرۆکەشەوہ
بۆیان بەردەدەنەوہ، کەس نازانی لە کوی دەکەوی،
نابینرینەوہ...))

کۆرە ی روو بە ماچ:

وا چاکە ئەو بەچیا کەوتووانە بینینەوہ و تیکەلیان بینەوہ.

دیروۆکران:

بیریکی لیده کهینهوه، با رۆژ بیتهوه، پیدهچی لیرهوه زۆر
دوورین، نیمه زۆر هه لکشاوین، گه یشتووینهته نزیك ناسمان.

خبر ربييه كان ده چنه وه

چل ميرا

تیشك و كهژى پيڤكه گهيشته سهر تاشه بهرده كاني بهرى
رؤژى چل ميرا، چ رؤژى به وينهى ئه ورۆ، بلهز نه بوو، له
خويندنه وهى تيشك و بهرد، لهو منداله زيره كهى ناوپۆلى
ده چوو، كه مامۆستا له سهر تهخته ره شى، دهينووسى و ئه ویش
يه كسهر ده بخوينده وه و دهست و ته باشيرى مامۆستا به چاوى وى
رانه ده گهيشته، كهژى وابوو، پيش تيشك ده كهوت، پيش زارى
پيرى چل چله ده كهوت:

هیشتا عاره ب ده چله و فره هاتیان نه دیتبوو، هیشتا ترك له
چ جییان دیار نه بوون، عه جه م نه یانده زانی نارارات له کی لایه،
ئیزی دی له شنگالی بوون، له لالشی بوون، له هه موو کوردستان
و نیوان دوو زیدا بوون.

که ژئی دهنگی نزمکرده وه، هه ندی رسته ی گوته وه که س
نه بیست، دوا ی که می دهنگی به رزکرده وه:

چ جلکی له جوانی ناگاته جلکی ژنه ئیزی دی، ناگاته جلکی
پیاوی ئیزی دی، له دنیا یی جلکی له شیوه ی هی ئیزی دیان نه بووه
و نایته وه، هاتن، نه وه نه دیتکه کانی بابی سۆفیان ی هاتن و له
جلکی ئیزی دیان بری و دزی و بردیانه ولاتی شامی، هاتن
چته کانی ئۆسمانی هاتن و له جلکوبه رگی ئیزی دیان دزی و بری
و بردیانه نهسته نبۆلی، بردیانه هه موو جییان، ئیستا له هه ر
کوخیکی نه و ولاتانه بگه پتی، نه خشی، ملیوانی، سه رده ستی،
شیوه ی ده لینگی، چینی گولینگی، شتی له جلکی ئیزی دیان
ده بینیه وه، جلکوبه رگی هه موو کورد، به هی ژن و پیاوه وه، به
هی منداله وه، جلکوبه رگی ئیزی دیانه.

دوايوهې هممو نهيناوا، دهڅهري ئيزيديان، شاري شنگال و
هر چوار نالي چيای شنگالی، عاره ب گوريكردی، زور جي
تهواو به عاره بکرا، له هندی زیدی ئيزیدی، ئيزیدی نمان، يان
بوونه كه مينه، جلکی عاره بی داکهوت، هندهك پياوی ئيزیدی
پوشيان، ده زانن بو؟!

که ژي هينده به زر پرساره که ی خوینده وه، وه كه نه وه ی پرسيار
له دور و بهر که ی بکات، دیرۆکران دهنگيهه لينا:
به لي...

لي که ژي، نه به لي بیست و نه هيچ، دريژه ی به
خویندنه وه ی خوی دا:

له دواي هه لاتن و ناوا بونی نوسمانی و هاتن و هه لهاتنی
دهوله تی عاره بی له عیراقی، عاره بی نهيناوا، عاره بایه تی
نایینی گه له كه ههستا، به ناشکرا و له بهر چاوان، له پیش
دهرگای نه بی یونس تیزیان به ئيزیدی ده کرد، پوډینیان
ده کردنه وه، دوخینیان راده کیشان، کلاویان له سهریان ده پفاند و

بۆ يەكتريان ھەلڭدەدا، ۋە لەكە عارەب لە سەرە كۆلانانە ۋە
ھاواريان دەكرد:

ئىزىدى گاۋر، شەيتان پەرست.

پۆليس پىيانپىدەكەنن، ئىزىدى ژانيان لىبوۋە ژار، ژارى مار
نا، ھى عارەب، گەيشتە پەلاماردان و تىھەلڭدان، ۋاى لىتھات،
ئىزىدى نەۋىرى بە تەنى، يەك و دوو بچنە باژىرى، بۆ خۆ
دەريازكرن لە سووكاىھتى نەۋەكانى عومەر و بابى سۆفیان،
ھەندەك ئىزىدى ھاتن، لە چوونە باژىرى جلكى عارەبىيان
لەبەردەكرد، بەۋە لە ناو عارەبان تىبىزردەبوو، عارەب بە
عارەبىيان دانان، ئىدى سال ھات و چوو، ھەندەك پىاۋى ئىزىدى
خوۋى بە كراسى درىژ و دىش و چەفیهۋە عەگالەۋە گرت،
فەرمانەكەى مەلىك غازىش، تىرتى کرد، ئەۋەى خوینى
ئىزىدىيانى مینا خواردنەۋەى ئاۋى دەچلە، ۋىنەى ھەنجىر و
ھەنگوینى چىاى شنگالى، ۋەكو گەم و جۆى قەراجى، چەشنى
بابەگورگورى كەرکوۋكى، بەپىى ئاىت و فەرموودان بۆ عارەبى
موسلمانى ھەلال کرد، سەدام حوسىنىش، ئەۋەى لەگەل

ئىزىدىيان دژايه تى ئايين نا، هى نه ته وايه تى هه بوو، پانه ويان نه
ناوهى عاره باندا.

ههندهك ئىزىدى له گه لّ جلكى عاره بى راهاتن، چ شته كيش
وهك جلكو بهرگ نيه، مرؤؤ گه لهك زوو له گه لّى رادى.
ئىزىديش جلكىّ خو ده كاته گؤرىي دىنىّ خو، ده كاته
به لاگىرى زمانىّ خو، دىنىّ ئىزىدى دىنىّ خودىيه، زمانى
ئىزىدى زمانى به هه شتىيه.

كه ژى به ده م گؤتنه وهى (ئىزىدى دىنىّ خودىيه) به ره و كانى
غارى دا، ده ستى راستى به چه قؤوه له سهر سهرى ده تگوت
دارى نالايه، ده رۆبى و ئىزىدى دىنىّ (خودىيه) ده گوتوه وهك
بلىي پيش خوييشانده ران كه وتبى، نه وانىديش جگه له خودىيه
به دوايه وه بوون، سه سپيش له تهنىشتى ده رۆيشت، ناوه ناوه
سهرى هه لده برى و ته ماشاى ده ست و چه قؤى ده كرد، هه شتسىمىلّ
گوله شلىرهى له باوه شه و له دواويه، وهك هه موو جارىكيش
لقه چروويه كى گه لاپرى به بهر پژدىنه وهيه وه، سىبه رى.
لىكردوه، ناهىلىّ نه و گوله ناسكه تاوه سووت بى.

له دهو كانی تهواوی دانیشن، ناویان خواردهوه، دهست و چاویان شوشت و دهبه و دیمکه و مهتارهیان پرکردهوه، کهژی یهك یهك سهیری ههمووانی دهکرد، دهیوست شتی بلی، دهیگیپراهوه، ههشتسمیل پیدهچوو له مهبهستی تیگهیشتی به ناماژه، به بزهوه ههیهیهکی لیکردن و ههموو ههستان و چوون. کهژی و گولهشلیره مانهوه، دواي چۆلبوون، له گۆماوهکهی خوار کانیهکه خویانی پشيله شور کرد، خیرا خوی و گولهشلیره له بهرکردهوه، نهیهیشتبوو، چهقۆکهی پشکه ناویکی وی بکهوی.

سهرکهوتهوه، گهیشتهوه، بن دهرختی خویندنهوه، چاوی به تیشکی سهر تاشه بهردان گیپرا، زۆری گیپرا، چ خهتی نه دیتهوه، سهری بادا و به نابه دلپهوه ریی مالیی گرته بهر، سه سپی له بن گابهردی مال چاوه پیتی دهکرد، به ناماژهی کلک، پییگۆت: با بیچینه مالی گهوره، نهشکهفته که.

کهژی بزهیهکی هیند شیرنی بو کرد، کهس بزهی وای به لیوی کهژیوه نه دیوه، مهگهر سالحو، نهگهر دیرۆکزان و یارانی

ئەشكەفت دىتبايان، مزگىنى بەرايى سەردەمىكى تازەيان لىي
دەخوئىندەو، سە سپىش ھەستى بەو بزەيە كرد، ھەپەيەكى
شېرنى بۆ كرد، ئەگەر كەسى ھەبا، زمانى سەگ بۆ زمانى
ئادەمىزادان، بۆ زمانى ئىزىدى ۋەرگىرپا، ئەو ھەپەيە دەبوو:
گىيانى من.

كەزى بە قسەى كرد و بە دايدا چوو، ديسان لە زاركى
ئەشكەفتى، سە سپى راوہستا و كەزى و گولەشلىرەى پىش خۆى
دا، گولەشلىرە، يەك دوو گەر، بە دەورى كەزىدا سوورپايەو:
داده، دادە...

خۆى ھەلدايە باوہشى و ماچىكى قول و بە ئاوازەى لە
سەر كولى كەزى كرد.

لە ئەشكەفتەو، رادىو قسە دەكات و دىرۆكزان دەستى لە
سەر دوگمەيە و دەيسوورپىنى، لەويوہ بۆ ئەوى:

خەونى گەورەى داعش ھەولپىر بوو، ھىندەى نەمابوو
بىتەدى، تا بنىشى ھات، شكا و خەونەكەى بردە ناو گۆرى...
دىرۆكزان:

هەر شنگال نا، کوردستان هه می له نه خشه ی داعشدايه .

کۆری روو به ماچ:

به لām بگاته هەر شوینی، وه کو شنگال و ئیزیدیان به سه ر

ناهینی.

کریف گۆت:

تۆ راست دبیژی.

کۆری روو به ماچ:

له پیش چاویان ده چنه گۆ داك و خوشکیان؟!

دیروۆکران رادیۆی کوژانده وه، کۆری روو به ماچ هه ستا،

پشت له نه شکه فتی روو له دۆلی هاواریکی لیبه رزبووه، له

که سی ده چوو، سی شیشی سوۆرکراوه یان له سه ر له شی راگرتبی،

هه شتسمیل، هه ستیکرد کوره هاوارده کات، زوو گوله شلیزه ی

خسته باوه شی و سه ری خسته نیوان هه ردوو له پی و توند

گویییه کانی گرت، سه سپی که وته هه لآت هه لآت له و سه ری

نه شکه فته وه بو ئه و سه ر.

هاواره كەى زۆر دريژكردهوه، دولآودۆل رۆيى، رووى به رهو ناو
ئەشكەفت وه رگيترآ:

ده زانن چيان له من كرد؟

كەس نه يگۆت:

چى

به گريانوه هاته گۆ:

له دوو مالى^٢ به سهرياندا داي، منيان قۆلبه ستركد، يه كيان
پريدايه خوشكم و يه خهى كراسه كەى دادپى، من جوونم داو تغم
ليكردن، خۆزگه وام نه ده كرد، بهر شه قيان دام به په نجه ره كه وه
به ستميانه وه، ديتم دايكم و خوشكميان رووتكرده وه، به بهر
چاومه وه، دوو كەس چوونه گزيان، ئەوان ههستان، دوو كەسيتر
به (لا ئيلاهه ئيله لا محمد ره سووله لا) وه چوونه سهريان،
ئەمن چاوم ده جووقاند و جوونم ده دا، داك و خوشكم هاواريان
ده گه يشته ئاسمانى، وازيان نه هينا، دوو دوو به الله و محمد ده وه
ده هاتن و هه رده ستان، وا بزائم ههفت جوونم لهو هۆفيا نه
ژمارد...

ئەمن له خۆ چووم، نازانم نه به لیدان نه لهحه ژمه تا له خۆ
 چووم، کاتیک به ناگاهاتم هه لیره بووم، لهو ریه ههندی شتم له
 شیوهی ههون، ههونی مندالی وه ببردیتۆ:
 کهسی دهستمی ده کرده وه و ده یگۆ:
 دهی براهم، ههسته وه، زوو خۆ بگه یه نه چیا.
 دهنگ له دهنگی ئۆفای خوشکم ده چوو، ئۆفای سوخمه
 دراو...

له بن ته لانیکم، ماریش نه کاری پیدای هه لگه ری، له پر له
 ته نیشتمه وه جووتی پیلای سپی سپی، لهو سه سپیش سپیتر،
 له جیی خویان ده جوولانه وه، ناسیمنه وه، پیلای دایکم بوون،
 پیلایه کان ریچکه یه کیان گرت، به دوایاندا چووم، پیلای بی
 پی، بی دایکم، وهك ته وهی به سهر پیوه بن، شه قاویان
 ده هاویشته، پی به پی، به شوین پیلای دا هه لگه ژام و هاتم.
 له پر له ههونی پیلای به ناگاهاتم و خۆم لیره لهو چل می رایه
 دیته وه.

كۆرى روو به ماچ، له هارژنى گريانى دا، له بن فرميسكان
دهيگۆت:

ئىتوه پىتلاوه كانى دايكمتان نه ديوه؟

هه موو گريان، سه سپى و گوله شلييرهش، كه ژيش چهند
تنۆكه رۆندكيتكى داباراند.

كۆرى روو به ماچ، له زاركى ئەشكه فتهوه، روو له ئاسمان :
خودايه، دهستى خوشكمم بۆ بنيره وه، من دهستبه ستم،
هيچ نه بى پىتلاوه كانى دايكمم بۆ بگه پينه وه، من چ رى
پينازانم...

ديروۆكزان چوو، دهستى له ملى كرد و گوتى:

هه موو رىيه كانى ئيزيدى دينه وه شنگالى، دينه وه چل ميرا،
ئيمه لييرهين، پاريزراوين و نه ترسه.

راديۆ له دهستى كريفويه، به كوردى ده لى:

له چيائى شنگالى، هه ندى ئيزيدى، له رى ئاسمانه وه، به
هوى باله فپه وه، ده ربازيان بوو.

دواى هه واله كه، يه كسه ر، سرودى:

پیشمه‌رگه‌ی به هه‌لمه‌تین...

ئه‌شکه‌فتی پرکرد، کورپی روو به ماچ، جرتیکی لیکیشا،
دیرۆکزانیش به ناھ هه‌لکیشانه‌وه:

پیشمه‌رگه‌ی به هه‌لمه‌ت، له‌گه‌ل مه‌حمود ئیزیدی چوو.
رادیۆ ئیستا له بنی ئه‌شکه‌فتی، له سه‌ر ریزه‌ به‌ردی، که
ده‌لێی تاقتن و به‌ ده‌ستی ئیزیدی چیکراون، به‌ عاره‌بی بۆ
یارانی ئه‌شکه‌فت قسان ده‌کات:

چه‌کدارانی کورد، له‌ به‌ری رۆژاوا‌ی چیا‌ی شنگاله‌وه‌ دریا‌ن به
داعش دا و ریتی ده‌ربازبوونیان بۆ به‌ چیا‌که‌وتوان کرده‌وه...
کورپی روو به‌ ماچ:

ده‌ریایه‌ک ئیزیدیان چککرد، گۆلی ده‌رباز ده‌که‌ن؟!
هه‌شتسمیلش له‌ ره‌نگو رووی ئه‌وانه‌وه، خویندی‌ه‌وه که
هه‌والیکی خو‌ش به‌رپوه‌یه.

چل

چلهی زستانی، چلهی هاوینی

بو زهوی

دیروکزان و کوپی روو به ماچ، بو پیکهوتن به
راستودرووستی ریکردنهوهی بهری روژاوا، له ئەشکهفتی
دهرچوون، سه سپی زور هزی ده کرد، به گه لیان بکهوی، به زور
گیرایانهوه و نهیانبرد.

ههشتسمیل، وازی له کهزی زهر، نه ده هینا، وه کو روژان
نه بوو، به یه ک دوو جار قول گرتن وازی لیبینی، کهژی چندی

خۆزى له دهستى رادهپسكاند، ئهو قۆلى دهگرتەوه و به ئاماژه
پييدهگۆت:

بوهسته، شتى ههيه، دهبي پييتبليم.

كهژى بيزار بوو، ملي دا، به دياريهوه دانىشت، تهماشاي
ناو چاوى يهكترىان دهکرد، كهژى ههستىکرد پيشتري ئهو پياوهى
ديتووه، بيريكهوتەوه جارى دوو، له دوورهوه لهگهلا پيرى چل
چله بينيويهتى، بهوه خوڤيهك نيشته سەر رووى، هي له
ههندى، به ههندى ئاماژهى دهست و چاوى وي، تيگهبي نهویش
دهيناسى و دهزانى كچى پيرى چل چلهيه، بهوه پتر گهشايهوه،
ههشتسميل به جوولهى ده پهنجه و ليو و چاو، جاروباريش
ههستان و دانىشتنهوه، ويتهى پياويكى له چاوى كهژى، كيشا،
ريك چل چله بوو، كهژى له خوڤيا هيندهى نهمابوو،
هاواريكات، به ئاماژه پيىگوت:

ئى، بلى...

ههشتسميل به دەم جغارهكيشانهوه، چەند جغارهخۆزى،
باسى پيرى چل چلهى کرد، كهژى هينده تيگهيشت كه زۆر

برادره بوونه و نهو رۆژهی داعشیش شنگالی نهفاله کرد، له
سهه جاده بینویهتی.

نهو هشی تیگه یاند که چند رۆژه به گومان بووه، به لام نهو رۆ
بۆی روونبوتهوه که کچی پیری چلهی.

که ژۆی دهیوست، زوو پیکهوی داخوا شتی له بارهیهوه
دهزانی، لی ههشتسمیل پهلهی نهبوو، پتر له مهه خواپه رستی
و لیزانی چلهوه دهپهیشی:

چوار جار ههردوو دهستی بهرزده کردهوه و ههه ده پهنجهی
ده کردهوه و نهوجا به دوو پهنجه لیوی خۆی ده دووری و توند
دایده خست، که ژۆی تیده گهیشته مه بهستی نهوهیه که چله رۆژه به
رۆژوو دهبوو.

دیسان به نمایشکردنی چله پهنجه کهوه، له ریی ئارهقه سپین و
خۆ باوه شینکردنهوه هاوینی دههینا، که ژۆی و نهوانیدیش
تیده گهیشتن، چله رۆژه رۆژوو گرتنه که ده کهوێته چلهی هاوینی،
نهوجازه، له ریی خۆ کورژکردنهوه و فوو له دهست کردن و
نهوانهوه، زستانی دههینایه ناو نهشکهفته که، له وهش

تینگه‌یشتن، پیری چل چله له چله زستانیش چل روژ به روژوو
ده‌بی، ئەو چل روژوووی چله‌ی هاوینی و چل روژوووی چله‌ی
زستانی...

هه‌ستا و دانیشته‌وه، په‌نجه‌کانی ده‌ست و پیتی نیشان دان و
له په‌نجه خستنه‌ سهر ههر په‌نجه‌یه‌کی، ده‌هات سهری په‌نجه‌ی تا
ناستی سهری خۆی به‌رزده‌کرده‌وه، له‌وی به هیواشی له هیلێکی
بازنه‌یی ده‌بخولانده‌وه، بیست جار خولانده‌وه، خودیده که زۆر
نه‌بوو، له‌خه‌و هه‌ستابوو، گۆتی:

ته‌واو، بیست سال ته‌واو...

که‌ژێ تینگه‌یشتن، پیری چل چله، بیست سال و ههر سالی
چل روژ له زستان و چل روژ له هاوین به روژوو بووه.
که‌ژێ ناگایلێبوو پیری چل چله ئەو روژووانه‌ی ده‌گرت،
ناوه‌که‌ش ههر له‌وه‌وه به‌ سهریدا بپرا، به‌لام نه‌یزانبوو، چل
چله‌که‌ی ته‌واوکرده‌وه، قسه‌یه‌کی وی بیرکه‌وته‌وه که زۆر جار
ده‌یگوته‌وه:

كچم، ئۆلدارانى ئۆلەكانىدى بۆ چوونە بەھەشتى بە رۆزۋو دەبن، بەلام رۆزۋوى چلەى ھاوینى ئىزىدى بۆ ئەوئە تا خودا زەوى پىاريزى لە گەرما و ھەلقراچان، رۆزۋوى چلەى زستانىشى بۆ پاراستنى زەوى لە لافا و سەرماو و سۆلە.

كەزى بە چاو و پەنجە، بە ھەشتسىمىل دەلى:

شتى بلى، چ سۆراخىكى چل چلەى مامم دەزانى؟

بەلام ئەو پەلەى نىە، دوور نىە نەئەوى ھىچىدى بلى، كەزى پىلى دەگرى -كەس شتى وای لىنەدیتبوو- پىلى دەگرى و رایدەوئەشىنى، ھەشتسىمىل، بە ئاماژەى دەست داواى لىدەكات ھىورىتتەو، بە ئاماژەى سەر پىدەلى:

باشە...

ھەشتسىمىل ھەلدەستىتە سەرپى و قۆلى كەزى دەگرى، روو دەكاتە سەرى دوندەكان، سەرى پەنجەى بۆ ھەندىكىان درىژ دەكات، بە ھەر شىئەئە دەبى كەزى تىدەكات كە پىرى چل چلە لە سەر ئەو لووتكانەئە و بۆتە ئىشكىشى شنگالى.

هه ناسه یه کی سارد هه لده کیشی و لئی دوور ده که ویتته وه،
 ده چیتته لای سه سپی و گوله شلیره، هه شتسمیل چهندی به
 ده وریدا ده سوورپیتته وه و ده یه وی ههندی شتیتری بۆ باسبکات،
 ئاوری لیتناداته وه و له ته ماشا کردنی چه قزوه ده گاته وه دنیای
 خۆی، دنیای ئاخاوتن له گه ل نادیارای و نادیاران، گرتته گرتته
 گرتته کانی ژیانای ده هاته وه بهرچا، چونه سهر گۆری دایکی، له
 سهر گۆری ویه وه رووی له خودا کرد:

ئی هیچ نه با گۆرپیکئی ئاواشت به باجم ده به خشی.

له ویتته ده گه راپیه وه باوه شی مامه ی چل چله ی به سۆزی وی و
 چیرۆکه کانی، سیتیوی خۆی له بیرده چه وه، ههرده ستا و دهستی
 سالخۆی ده گرت و ده چونه سهر ده چله، له ویتته بۆ پردی ده لال،
 له سهر پرده که وه له شه قه ی بالیان ده دا و له سهر کانی سپیی
 لالشی پیروز ده نیشتنه وه.

که ژئی له دوا ی گه ران به ژیاندا ده گه یشته وه دوا گرتته و دوا
 گۆته ی پیری چل چله:

کچم، تۆ ده بی به چیا که وی.

به نیازی چیا پیّ هه‌لدینی، له سهره کۆلانی قۆلی ده‌که‌وێته
ناو ده‌ستی مه‌رگه‌وه، مه‌رگ ده‌بیاته ناو چاوه خانوویه‌ک،
هینده‌ی له بیره، زه‌لامیکی که‌ته له سه‌ری هه‌لده‌ستی،
زه‌لامیکی دی دێته سه‌ری، له‌و ساته‌ چه‌قۆکه‌ی بیرده‌که‌وێته‌وه،
ئه‌و چه‌قۆیه‌ی پیری چل چله‌ خسته‌یه به‌رکیه‌وه و گو‌تی:
کچم، به‌ که‌لکت دی.

دێته‌وه پیری له‌ بن پیاوه‌که‌وه، هه‌رچۆنی بوو، ده‌ستی
گه‌یانه‌ چه‌قۆکه‌ی و وه‌شاندی، دیاربوو جییه‌کی باشی گرتبوو،
زه‌لام له‌ مشه‌مش که‌وت و به‌ ته‌نیشتا که‌وت.

چه‌ندی بیرده‌کاته‌وه، بیرینا‌که‌وێته‌وه، چۆن له‌ ژوره
خویناویه‌که‌، له‌ ناو خوینی دامه‌نی خۆی و خوینی که‌له‌که‌ی
چه‌ته‌که‌، ده‌رپه‌ری و نه‌که‌وته‌وه ده‌ستیان.

له‌ تووره‌گه‌ به‌ شاندا دان و له‌ شار دوورکه‌وته‌وه، به‌ چیا‌دا
هه‌لگه‌رانی دێته‌وه به‌ر چاو، رینیشاندان و نیشانه‌کانی پیری چل
چله‌ی بیرده‌که‌ونه‌وه:

به رتيه بهرده لانه که دا سهر ده که ویت، ده گه یته دوورپانی،
 دهستی چهپ بگره، ته وای ده رۆی، بنه دارنکی گه وره دیته
 ریت، له و رت ده بی ری نامینن، چند ریچکه یه کی
 لیده بیته وه، تو نه و هیان بگره که به چه پی بهردینکدا ده روا،
 ده لیتی سه گینکی ره شه و هه لئو تو تکاوه، زۆر ده رۆی هه و رازینکی
 سهخت دیته ری، نه گهر نه تتوانی قه دپر بیبری، پیچاوپیچ
 سه رکه وه، به لام وریابه له و شوینه ی لیتی ده ده یت، له هه مان
 راست بگه وه سهر چیا که، نه و دیوی هه زار به هه زاره، به لام ریک
 له راستی خۆت لیژه به وه، ری هه یه، له و سه ره وه لووتکه یه ک
 دیاره، له گومبه زی سهر شه ره فه دین ده چی، ریک به ناوه ندی
 لیژه واره که وه بۆی سه رکه وه، رتیه کی پیچاوپیچ ده تباته سهر
 شانی، له و ناو دیو به، چل میرا به خۆی بانگت ده کات.

که ژئی له ناو شاره وه تا سهری چل میرا، ناوه ناوه چه قۆکه ی
 دهستی دیته وه بهر چاوه، به نیشان دانه وه ی چه قۆ هاته وه ناو
 نه شکه فته که و ته ماشای چه قۆکه ی کرده وه، له بهر خۆوه:

نه ویت ریشم کوشتبا!

یەکی هەستا، گەیشتهوه ماله هەنجیریەکی خۆی،
تووڕه‌گه‌ی کرده‌وه، ده‌فته‌ره‌که‌ی ده‌ره‌ینا، نووسی، لاپه‌ره‌یه‌کی
په‌که‌وه، له لاپه‌ره‌ی دووه‌میش چەند دێریکی نووسی و
دایخسته‌وه.

له ماله‌که‌ی هاته‌ خوارێ و گەیشته‌وه دیار تاشه‌به‌ردان،
چاوی گێپا، هیچی نه‌دیته‌وه، سه‌ری هه‌لپه‌ری، رۆژ له سه‌ر
ئاوابوونه، به‌ ناو می‌دی گه‌راپه‌وه، سه‌ سپی له‌ مله‌که‌ چاوه‌په‌ی
ده‌کرد، به‌ ته‌نیشته‌یه‌که‌وه رۆیشته‌ن، به‌ر له‌وه‌ی پیچ بکاته‌وه بو
ئه‌شکه‌فته‌که‌ گه‌راپه‌وه، سه‌ سپی پیشی پیگرت، خۆی لێ
لاده‌دا ده‌هاته‌وه سه‌ر رێی، سه‌گه‌که‌ له‌ لاملتر بوو، ناچار به
ئامازه‌ پیگوت:

ده‌چم شته‌کام دینم، ده‌گه‌په‌مه‌وه.

سه‌ سپی له‌ زمانی تیگه‌یشته‌ و رێی بو‌ کرده‌وه، چوو
تووڕه‌گه‌ و که‌رته‌ نیمده‌ره‌که‌ی هینا و هاته‌وه، سه‌ سپی لمووزی
بو‌ تووڕه‌گه‌که‌ی ده‌برد و هه‌و هه‌وێکی ده‌کرد، که‌ژێ تیگه‌یشته‌

دەيەوى بۆي ھەلگىرى، بەلام نەيدايى، سە سپىش زۆرى
لەينە کرد.

ھەشتەسمىل بە دىتىنى كەژى، ۋەك گوللىكە نىسانە
گەشايەۋە، نەۋەي لە چارشەما سۆر، بۆ لالاش پىدەكەنى،
مندالەكە، لە ۋىنەي بەرخۆلە بە خۆ بادانەۋە خۆي ھاۋىشتە
ئامىزى.

كۆرە كۆچۆيى:

باش بوو، ھاتى، تۆش لىرە نەباي، دلمان دەتەقى، ئەوان
نەگەرانەۋە، شتىكىيان بە سەر نەھاتى؟!

كريفۆ:

نەخشەي خراب لىمەدە، رىيان دوورە، سبەش ناگەنەۋە ئىرە.
دواي نان خواردنى، كەژى لە تەنىشت گولەشلىرە راکشا،
توورەگەي خستە بن سەرى خۆي و چەقۆكەي لە بن دانا و
باسكىشى بۆ گولەشلىرە كرده سەرىن، لە بن لىوانەۋە:
دايكىشم منى وا خەواندوۋە.

گولەشلیتره له خۆشیا خەوی لیئەدەکەوت، سه سپیش هات
له تەنیشته که یتری وەرکەوت.

کریفۆ، رادیۆکە ی خستۆتە بن گوئی، زۆر کزی کردوو، هەر
خۆی دەبیستی.

خودیە زوو خەو بو خۆی بردهوه.

ههشتسمیل، تەنیشتان دەگۆری و خەو له چاوی تۆراوه.

ئەو شەوه، له چاوه پێی دیرۆکان و کۆری روو به ماچ چوونه
تاریکایی ئەشکەفتهوه.

گولہ شلیپرہ گوپہ کانی پر قسہن

کریٹو له شیرنه‌ی خه‌وی، هه‌ستیکرد ده‌ستی به نهرمی
شانی راده‌ته‌کینی، تیگه‌یشت ده‌ستی هه‌شتسمیله و گازیده‌کات
بو نویره‌کردنی، له‌وه‌ته‌ی زانیویه‌تی موسلمانه، نویره‌یان به
ئاگایده‌هینیتته‌وه و نایه‌لی نویره‌ی بچی.

هه‌ستا و له نه‌شکه‌فتی چوه‌ه ده‌ری، سه سپیش به دوایه‌وه،
بو نه‌ه نویره‌ش چوه‌ه سه‌ر تاته‌به‌رده‌که‌ی خوی، که‌وتبوه‌ه ده‌ستی
چه‌پی نه‌ه پیچه‌ی که بو تاشه‌به‌رده کتیبیه‌کان پیچیده‌کرده‌وه،

له بن درهختیکی پر پرژ، روو له رووگه، دهتگوت خودا به
 دهستی خۆی بۆ نوێژ لهویتی راخستوو، کریف نوێژی دابهست،
 سه سپیش وهك پیشه‌ی خۆی، له لای چهپی وهرکهوت، له
 هه‌موو نوێژی، تا سلاوی چهپی نه‌دابایه‌ته‌وه، سه سپی له جیی
 خۆی نه‌ده‌جوولا، به‌لام نه‌و به‌یانیه‌ وا نه‌بوو، له نیوه‌ی نوێژی،
 سه سپی، سیّ چار هه‌و هه‌وی نه‌رمی کرد، ئاورپکی له کریف
 دایه‌وه، وینه‌ی په‌لیک به‌ ئاراسته‌ی کانیه‌که‌دا ده‌رپه‌ری،
 موچرکی گیانی کریفی داگرت وهك گوێزان دلای بپری، لیّ خۆی
 گرت و نوێژه‌که‌ی نه‌بپری، په‌له‌ی کرد و خیرا خویندی و سلاوی
 دایه‌وه و به‌ره‌و کانی بالی گرت و به‌ فرین فپی.

دنیا ته‌واو رووناکبۆته‌وه، ده‌بینی سه‌ سپی که‌می دوور
 له‌کانی له‌ سه‌ر به‌ردی هه‌لتووتکاوه، به‌ دیتنی کریفۆ، کلکی
 راه‌شاند، تیگه‌یشت که‌سی لیره‌یه، ده‌بینی، که‌زی زه‌ر له‌ سه‌ر
 به‌ردی بیّ هه‌ست و خوست دانیشتوو، خۆی رووتکردۆته‌وه،
 پرچی کردۆته‌وه و به‌ خۆیدا داوه.

رووی خوئی وه رگیژا و کهمی کشایه وه، پاش کهمی ناوری
لیدایه وه، هه مان دیمه نی بی هیچ گۆرانکاریه ک دیته وه، دیسان
رووی خوئی وه رگیژا، گازی کرد:

کهزی دریژ، خوشکی خۆم، ههسته بچینه وه نه شکهفتی.
وه لام له بهرده وه هات، له کهچه وه نه هات، ویستی بچینه
لای، شهرمی کرد و گه رایه وه، دواي چند جاری ناوه ردانه وه و
روو وه رگیژان، چوو له ته نیشته سه سپی پشت له کانی
دانیشته، چاوه ری ما، له پر سه سپی، چه په یه کی کرد و ری
گه رانه وهی گرت، کریف، ناوری دایه وه، کهچه له وی نه ماوه،
ته ماشای پیش سه سپی کرد دیار نیه:

چ خیرا، به کویدا رویشته؟

چاوی به دهور و بهری کانیدا گیژا، دیار نیه، کهوته دواي
سه سپی، سهگ خیرای کرد، نه یگه یشتی، له زارکی
نه شکهفتی، گرتی، ته ماشا ده کات، کهزی زهر به جلکی خویه وه
دانیشتووه، چاوی له ساپیتیه نه شکهفتی بریوه، کریفۆ، دوو

سى زللهى له روومه تى خۆى دا، قونجركه يه كى خيوانده لا رانى
خۆى تا پيىبكه وى، له ناو خه ونييه يان نا، خه و نه بوو.

ديتى هه شتسميل خوديده شى به ناگاهينا، زانى تاو
كه وتوو و كاتى نويزى وان هاتوو، سه سپى له گه له نه وئيش
چوو، نه و سه گه هه ر كه سى له نه شكه فتى بچيته ده رى به گه لى
ده كه وى، وه ك بلى پاراستنى نه شكه فتنشيان به و سپردراوه و
له سه ريه تى بيانپاريزى، هه ر كه سى بچيته نويزى، چ موسلمان
چ ئيزيدى، تا له نويز ده بيته وه، به دياريه وه وه رده كه وئيت و
ئيشككىشى بو ده كات.

كريقو ده ويست، نه وهى به و سبيه نييه له كه زى زه رى دى،
بو هه شتسميلى بگيرپته وه، چهندي هه ولى دا، سه د جوړى
ئامازهى گوړى، تينه گه يى و تينه گه يى، يان نه ويست تيبگات،
بيزار بوو، وازى له سه ربردهى كچى رووتى بن كه زى ده و كانى
هينا.

ناوه ناوه تیچاویکی دەدایه کهزی زهر، ئی بەلکوو شتی له
سیمای بخوینیتتهوه، هیچ، هەر وه کوو رۆژانه و ئەو بەره بهیانە
پێوه دیار نیه.

کریقۆ چوو گۆ رادیۆ، تا هیزی تێدابوو، چەپەرۆکیکی له
سەری خۆی دا:

پاتری مرد، له دنیا دا براین.

بیری کردەوه، شوو نهیکوژاندبۆوه، نه فرەتییکی بۆ خۆی نارد،
پاتریهکانی دەرھینا، هەندی قۆیانندیهوه، خستنیهوه سەری،
نیه، پاتری مرد و زیندوو ناییتتهوه.

هەموو، جگه له کهژی، به سه سپی و گولەشلیترەشەوه، به
دیار رادیۆی مردوووه دهستهوئەژنۆ دانیشتون، کورە کۆچۆیی
دەلی:

با بری، جگه له مەرگی ئیزیدی چی پێبوو!

خودیدە:

ئاوهدانی بوو.

کۆچۆیی تیچاویکی دایی و بزەیهکی بۆ کرد، له بن لیوانهوه:

له خه و ناو خه ونی!

روژ ته واو لار بوته وه، په له یه تی زوو خو باو یته زی فره هات
و خو ی له دوو که لی ناسمانی شنگال پاکباته وه، تاو گه یشتو ته
زارکی نه شکه فتی، هه موو چاویان لهو باسکه ی به ران به ریان
برپوه، که ده لی بی باسکی یه کی له چل میره کانه، بو
هه لکی شان هوه ی که سیکی هه لدی راوی دریژ کردووه، نهو باسکه ی
دیرو کزان و روو به ماچ، بو سو راخی ری بی به ری روژاوا، ری
گه یشتنه وه به ناوه دانی، پیدا هه لگه ران و ناودیو بوون، هه
ده بی لهو باسکه وه ش ده رکه ونه وه، هه موو جگه له که ژی،
برژانگیان به باسکه وه گری داوه.

سه سپیش، چاوی له جی چاوی نه وانه، له هی کرا به حه پ
حه پ، له نه شکه فتی ده رپه ری، نه وه نیشانه ی نزی کبونه وه ی
شتیکه، بو نی شتیکی کردووه، هه شتسمیل به دوایدا چوو،
نه وانیدیش، له سه ر چوون بوون، سه سپی گه یشته وه زارکی

ئەشكەفتى، كلكى خۆشىى بادهدا و حەو حەوى گەرانەوہى
دەکرد، گەشتنەوہ، دىرۆكزان و كوپى روو بە ماچ ھاتنەوہ، لە
روويان ديارە، رۆى دەربازبوونيان دۆزيوہتەوہ.

دىرۆكزان:

سبەى زوو بەرئىدەكەوين.

روو بە ماچ:

ھەر كەسى دەيەوئ پەيوەندى بە كەسوكارىەوہ بكات، ھا...
يەكى لەوانەى بۆ رزگاركدنى ئىمە ھاتونەتە چيا، پاترىى
مۆبايلەكەى خۆى دامى.

كى ژمارەى كىئى ئەزبەرە؟! مۆبايلى كەسىش ئەو پاترىەى
پىناكات، ھەر يەكەو لە جىئى خۆى لەگژ وەبىرھىناوہى ژمارەى
كەسوكارە.

خودئدە وەرى گرت، ژمارەيەكى لئدا، لە دەرەوہى بازنە
بوو، لئيدايەوہ، چەند جار لئيدايەوہ، نەھاتە ناو بازنە، بە
گريانەوہ:

تەنھا ژمارەى داىككم لەبەرە، ئەوئش لە دەرەوہى ژيانە.

کورە کۆچۆیی چەندی سەریهیناوە برد، ژمارە ی خۆشی
بیرنە کەوتەو، هی کەسی ئەزبەر نەبوو.

کریقۆ، ژمارە یەکی لێدا، کچە کە ی ناو تەلە فۆنی گوتی:
وہ لامت ناداتەوہ.

پاش کە می کردیەوہ:

+ ئەلۆ، تۆ کیی؟

_ دایی ئەزم...

پەییوەندیە کە پچرا، چەند جار لێدا، کەوتبووہ دەرەوہ ی
بازنە.

هەشتسمیل، وەر یگرت، ژمارە یەکی لێدا، رۆیی، وادیارە
هەلگیرا، دەموچاوی گەشایەوہوہ، دەستی بە (ها ها..) کرد،
هیندە ی نە مابوو بیته قسە، بە ئاماژە گۆتیە کوری روو بە ماچ:
بیخە سەر رەنگ و دەنگ.

روو بە ماچ بە ئاماژە تییگە یاند کە لێرە رەنگ نیە.

دایە دەستی دیرۆکزان، قسە ی لە گەڵ بکات:

+بهلی، نهو پیاوهی ئیوه که کهرولاله، له گهل کۆمهلی کەس
له سهری چیاى شنگاله، خهمتان نهبی باشه، سبهی دینه
خواری، رتی ده ریا بوون ههیه.

-کاکى من، بیژه برای من، ئەم باشین، له شیخانین.
دیروکزان قسهی خوشکهی بو برا کرده زمانی ناماژه،
ههشتمیله خویشیا، هیندهی نه مابوو، بال بگری.
کهژی، مویایی وهرنده گرت، به زور دایانی، پاتریه کهی
دهرهینا، دیتی به هی خوئی ناکات، برۆی تیکننا، خستهیه وه
سهری و ژمارهیه کی لیدا، له دهره وهی بازنه بوو، لیدایه وه،
نه هاته ناو بازنه وه.

روو به ماچ به هه نسکه وه، روو له هه مووان:
بریا هی منیش له دهره وهی بازنه با.
دیروکزان دهستی خسته سهر شانی، روو به ماچ به گریانه وه
گوتی:

من بو خوشکم، کرد، هه لیگرت:

+ نه لو برا.

_تۆ له كۆيى؟

دهنگى بىرا، دهنگى، به عاره بى هاته گۆ:
خه مى خوشكت نه بى، نهو خودا بۆ منى كردووه ته ديارى،
ئاگام لىي ده بى.

يه كسه ر دايجسته وه، چهندى زهنگم لىداوه، هه لىنه گرت،
دايجست.

لهو ساته جارىكتر ژماره ي خوشكى لىدايه وه، هه ر له
ده ره وه ي ژيان بوو.

هه شتسميل به ئامازه له دىرۆكزانى پرسى:

هه والى كه سوكارى تۆ:

دىرۆكزان:

باشن، هيشتا له هه وليرن.

دىرۆكزان، يهك يهك ده ستى به سه ر هه موواندا هينا و

گوتى:

سبه ي ده چينه وه، ئاوه دانى.

روو به ماچ:

دەچىنەو، مەن دەبى داک و خوشکم بىنمەو.

خودىدە:

چوونەو بۆ كۆي؟ كەس نەما، ئىزىدى نەما.

كۆرە كۆچۆي:

ئىزىدى جگە لە چىا، چىاى شىنگالى، لە چ جى دىنبايى

پارىزراو نى.

هەشتسىمىل دەيوست شتى بگەينى، بەلام كەس

تىنەگەشت.

گولەشلىرە زگ و گوپەكانى پر قسە بوون، رستەيەكى بۆ

نەگوترا.

سە سپىش دەيوست شتى بلى.

تەنھا كەژى، ورتەي لىتو نەھات، لە سىماشىو، نە

مانەو، نەچوونەو، كەس هىچى نەخويندەو.

شەو داھات و چوونە تارىكايى ئەشكەفتەو.

هایی...۲

کهزی زهر

کریفۆ، به دهستی ههشتسمیلّ به ناگاهات، گه‌یشته سهر
کانیه‌که، ده‌ستنویژی شووشت و به‌ره و تاته نویژ سهر‌که‌وته‌وه،
سه سپیش به دوایه‌وه، بهر له‌وهی نویژ دابه‌ستی، سه‌گ
حه‌ویکی کرد، به‌پرتا و پیلّاوی له‌پینکرد و که‌وته دوا، سه سپی
سه‌ره و دوند ریّ گرت، کریفۆ باش به‌رچاوی خۆی نه‌ده‌دیت،
چهند جارّ که‌وت و هه‌ستایه‌وه، سه سپی، له سهر تیشه شاخّ
قیت راوه‌ستا، خۆی گه‌یاندی، له سهر دوندی له هه‌م‌زو دوندان

بلندتر که هیئنده لئییهوه دوور نیه، سه سپی به سیّ چوار باز
 دهیگاتی، تارماییهك دیاره، تارماییهك تا دهست هه لپری
 که له گهت، سه ره تا له شه کانه وهی ئالا ده چوو، به دیاریه وه
 راهه ستا، پاش که می، ئالا گۆرا بۆ کچی که زی زهر، هه وه، ریک
 راهه ستاوه، پرچی کردۆته وه داویه تیه بای سپیده ی شنگالی، هه
 تیسکیکی به لایه کدا چوو، تاو ناتاو یکش به لایه کدا ده که ون و
 خرده بنه وه و با بۆی ده کاته چند که زی، باله کانی لیکردۆته وه،
 هه ره که ی به لایه کدا، ئاسۆی رایگرتون، له گه ل به ژنی
 ستوونی جوان دینه وه، جوانیهك له چ جوانیی ناچی،
 چه قۆکشی به دهسته وه.

کریقۆ به دیاریه وه، ده می داچریوه و چه په ساوه، پاشان
 سوورپایه وه، له سه ره یهك پی نهرم نهرم، به ده وری خۆیدا
 سوورپایه وه، له پر خیرای کرد، له شیوه ی فرپۆکه، هیئند خیرا
 دهست و پی و پرچ تیکه ل بوون و لیک جودا نه ده کرانه وه،
 سوورپایه وه، هه ره سوورپایه وه، کریقۆ و سه سپی تووشی سه ره
 سووره هاتن، چاویان داخست.

کریڤۆ چاوی کردهوه، کهزی زهر نه مابوو، سهیری کرد،
 سهسپی لهو واقوورماوتر چاوی بریوه ته دوندی بی کچ، به خۆو
 به سهوه، ئەو ناوه هه موو گه ران، بن بهرد، په نا دار، ناو لق و
 پۆیان، ناو کهندر و زهندۆلان جی نه ما سهری پیدانه کهن، به
 هه له داوان گه رانهوه ناو ئەشکهفتی، نیه، کچه کهزی لی رهش
 نیه، کریڤۆ له بانگی دا، له بانگدان، خودی ده که به تۆپی
 داعش وا زوو به ناگانه ده هاته وه، راپه ری، دیواری ئەشکهوت
 گرتیه وه، گۆله شلی ره له هارژنی دا، که می حیلتر با، هه شتسمیل
 گوئی ده بۆوه:

فری، کهزی زهر فری، بگه نی.

هه موو ده وریان دا، دایاننیشان، کوری روو به ماچ :

کاکه، واز لهو نوژی سبه یانه بی نه، وه ک من له ده می

تاو که وتنی بی که، باشه وات به سه رهات!

کریڤۆ:

ئەز دىن نەبوومە، لە سەر دوندەكە، مینا فرپۆكە تیر
سووراپهوه و نەما، فری، بە خودای فری، ئەگەر باوەر بە من
ناکەن، لە سە سپی بپرسن.

هەموو چاویان برپە سەر سە، ئەویش بە شیوهیەك تەماشای
کردنەوه، هی دیدقانی بوو، (هەو.. هەو) یکی هیند خەماوی
کرد، رێك لە (بەلێ، بەلێ) دەچوو.

گولەشلیترە دەگریا، چاوی دەگیرا، ئەو سەرو ئەوسەری دەکرد
و یەكبینە دەیگۆ:

داده، داده...

گەران، توورەگەكەى بە لقی دار هەنجیرهكەوه بوو، جلکە
پیاوانیەكەى لە دەو کانیهكە لە سەر بەردیكى پانی گەورە،
بەردیكى خری گچكەى لە سەر دانرابوو.

هەموو، بە ئاقاری وەربوون، هەر یەكە بە لایەكەدا، ئەو لا
كەزى زەر، ئەم لا كەزى زەر، نەبوو، شیو و دوندى ئاقاری چل
میترا نەما، نەیکەن، بن بەرد و سەر درەخت نەما
نەپشکنن، کەس شوینپیشی نەدیتەوه.

به نامرادی هاتنه وه بن که فره که، بهر دهم ماله هه نجیری
کهزی زهر.

هه شتسمیل، دهستی بۆ ئاسمان هه لبری، هه موو سهیری جی
دهستی ئهویان کرد، پهله هه وریکی سیی دریزکۆله، به
ئاسمانه وه، پیده چوو به هه له لهو ده مهی سالی، ریی که وتیته
ئاسمانی چیا ی شنگالی.

هه شتسمیل، به ئاماره ی په نجه کانی کهزی زهری دهنه خشانده،
ئهو له نه خشاندهی ئهو کچه زۆر په نجه رهنگین بوو، هه موو به
ساناهی له زمانی په نجه ی وی تیده گه یشتن و ده یانزانی مه بهستی
ئهو، به په نجه و چاو ده یگۆ:

نابینن؟ ئه ها، ئه وه تا کهزی زهر، به ئاسمانه وه یه، هه وه، ئه وه
هه ورنیه، ئه وه

هه شتسمیل سوور بوو، له سه ره ئه وه ی ئهو په له هه وری سه ره
ئهو دهنده بلنده کهزی زهره.

کوره کۆچویی، ئاخیکی قوول هه لده کیشی و به بهزه ییه وه
دهروانیته هه شتسمیل:

هه موومان شیت ده بین.

گوله شلیتره په نجه بۆ سهر لقه دارى، که مه لیکى به

سهره وهیه دريژده کات:

داده، ئۆته، داده.

ههر مه لى به ویدا ده فرى، په نجه بۆ دريژده کات و به:

داده، داده...

چهند شه قاوى ده که ویتته ی دواى. گوله شلیتره هه موویان

ده گرىنى.

کورى روو به ماچ، له هیکرا:

نه تاندى؟

دهست بۆ باسکه که ی رى رۆژاوا دريژده کات:

باوه رتان بیت، که سیک له رۆیى ديار بوو، ژنه، له ویتوه

ئاوديو بوو.

دیرۆکران ده لى:

+چاوت ریشکه و پيشکه ی کردووه، توش خوت شیت

مه که.

-من دلنیام.

دیروکزان، پهنجی وه بیرهاتنه وهی بو لاسه ری خۆی برد:

نا، دهفته ره که.

به رزه پی ههستا و سوورایه وه و سه رکه وته مائی که زی زهر،
توره که که ی هینا، دهستی تیدا گتپا، به گۆرپی وه رکرد، نه بوو،
دهفته ره که نه بوو، که ژێ ته نهها دهفته ر و چه قۆکه ی له گه ل خۆی
برد بوو.

دیروکزان هه ناسه یه کی ساردی هه لکیشا:

دهفته ره که مابا، ده گه یشتینه سه ره داوی..

ورده واله کانی کرده وه توره گه که:

حه یف ئیزیدی چ نووسراوی له دوا ی خویان به جیناهیلن،
هه موویان زاره کین، خۆزی زوو خۆم ده گه یانده دهفته ره که ی که زی
زه ر.

له و ده مه، سه سپی، سی چوار (حه..حه..حه) ی به
دیار که وتنه وه ی کرد و بالی گرت، که وتنه دوا ی و هه موو یه
یه ک ده نگ:

کهزی زهر، کهزی زهر، کهزی زهره...

گه‌یشتنه سهر بستیه‌ک، دیتیان سه سپی لهو سهره‌وه، لۆژ
لۆژ ده‌گهریته‌وه، گوئییه‌کانی شوپ‌کردۆته‌وه.

کریفۆ به‌ردیکی هه‌لگرته‌وه تیگی، په‌ژیانبووه، له‌وه ده‌مه
هه‌موو، به‌هه‌شتسمیل و سه‌ سپیشه‌وه، گوئیان هه‌لخست، له
لووتکه‌کانه‌وه ده‌نگی ته‌نبور ده‌هات، دیرۆکان گۆتی:

گوئیان لییه؟ ته‌نبور (شنگال هایی) ده‌لیته‌وه.

دوای که‌میکیتر، سه‌ سپی، هه‌و و بالگرتنی
دووباره‌کرده‌وه، نه‌و جاره‌زوو گه‌رایه‌وه، چهند جاری و رۆیشت و
گه‌رایه‌وه، به‌رانبه‌ریان هه‌لتووتکا، سه‌ری شوپ‌کرده‌وه،
چاوبه‌ره‌ژیری پیوه‌دیار بوو، هه‌و هه‌ویکی کرد له‌گریانی مرۆ
ده‌چوو، گوئه‌شلیره‌له‌گه‌لی گریا، هه‌شتسمیل به‌دوای ویدا،
کورپی روو به‌ماچ له‌گه‌ل نه‌و ته‌نبوره‌ی له‌هه‌موو لایه‌که‌وه
ده‌هات:

هایی، هایی، ده‌هایی

شنگال ل من هایی

کهزی زهری..

هموو لییان وهرگرتیهوه، سه سپیش به ئاوازهیی
دهیقرووسکاند، لهگهڵ هایی گولهشلیرهوه و سه ر بادان و
جولانهوهی ههشتسمیل ریک دههاتهوه:

هایی_____یی، ها...